

รายงานโครงการวิจัยฉบับสมบูรณ์
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

การพัฒนาแอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ
Thai Traditional Kids Songs and Singing Application for Thai and Non-Thai Learners

รหัสโครงการ 4390739

โดย

นางสาวสุชาดา โสวัตร
คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

กันยายน พ.ศ. 2566

งบประมาณสนับสนุนงานมูลฐาน (Fundamental Fund)

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

จากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วย งบประมาณสนับสนุนงานมูลฐาน (Fundamental Fund) ประจำปี งบประมาณ พ.ศ. 2566 จากกองทุนส่งเสริมวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม การสนับสนุนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คณะศิลปศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริษัทเอวายอินโนว่า จำกัด ผู้ดำเนินงานร่วมกันในการพัฒนาแอปพลิเคชัน THAI SING ในครั้งนี้ และผู้มีส่วนร่วมทุกท่านที่ให้ความกรุณา สนับสนุนให้เกิดการสร้างงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมไทย และการเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมไทยสู่สายตาชาวโลกผ่านกระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตัวเองในรูปแบบแอปพลิเคชันที่ผู้ใช้งาน จากทั่วทุกมุมโลกสามารถเข้าถึงได้ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ประเทศไทยโดยใช้ต้นทุนทางวัฒนธรรมให้เกิดคุณค่า มากที่สุด

หากงานวิจัยฉบับนี้มีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยจึงกราบขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

นางสาวสุชาดา โสวัตร
ผู้วิจัย

บทคัดย่อ

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาแอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1) ศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับการฝึกขับร้องเพลงไทย ทักษะ เพลง และการฝึกฝน เพื่อนำไปใช้ในการสร้างบทเรียนสำหรับการเรียนรู้ ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงไทยด้วยตนเอง และ 2) พัฒนา และประเมินคุณภาพแอปพลิเคชันต้นแบบสำหรับการฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ ใช้ระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ ในมิติของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) รวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ และนำไปสู่การสังเคราะห์องค์ความรู้ในรูปแบบการประพันธ์เพลงไทยสำหรับเด็ก และการสร้างแอปพลิเคชันต้นแบบสำหรับการฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ

ผลการวิจัยพบว่า 1) องค์ความรู้สำหรับการฝึกขับร้องเพลงไทยเบื้องต้นด้วยตัวเองประกอบด้วย (1) ทักษะเบื้องต้นก่อนการขับร้อง ได้แก่ ท่านั่ง การหายใจ และการฝึกเปล่งเสียงก่อนการขับร้อง (2) เพลงที่ใช้ในการฝึกประกอบไปด้วย 6 เพลงที่ประพันธ์ขึ้นใหม่โดยเฉพาะ ได้แก่ (2.1) เพลงที่น้เมืองไทย (2.2) เพลงไทยไหว้สวัสดี (2.3) เพลงธงไทย (2.4) เพลงพุดไทย (2.5) เพลงกราวผลไม้ไทย และ (2.6) เพลงสงกรานต์ไทย ซึ่งมีทั้งเนื้อร้องภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการออกเสียงพุด และขับร้องโดยตรง ตลอดจนเรียนรู้วัฒนธรรมไทยผ่านเพลงไทยและการขับร้องเพลงไทยได้ ดังนี้ ภาษาไทย อาหารไทย ศิลปะป้องกันตัว การทักทาย ธงชาติไทย และประเพณีไทย 2) แอปพลิเคชันต้นแบบที่พัฒนาขึ้นมีชื่อว่า “THAI SING” เป็นแอปพลิเคชันสำหรับการศึกษา ผู้ใช้งานสามารถดาวน์โหลดมาใช้งานโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย มีการใช้งานได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สามารถใช้งานได้ทั้งโทรศัพท์มือถือ และไอแพด รองรับทั้งระบบ iOS (ดาวน์โหลดผ่าน App Store) และ Android (ดาวน์โหลดผ่าน Google Play) เนื้อหาสาระในแอปพลิเคชันจะประกอบไปด้วย (1) การเตรียมความพร้อมก่อนการขับร้อง (ท่านั่ง การฝึกหายใจสำหรับการขับร้อง และการฝึกเปล่งเสียงร้อง) (2) บทเรียน ประกอบไปด้วยเพลงที่ประพันธ์ขึ้นใหม่ 6 เพลง พร้อมตัวอย่างเพลงและมิวสิกวิดีโอ (Music Video) ที่เชื่อมโยงกับแพลตฟอร์มยูทูป (3) การฝึก ประกอบได้ด้วยตัวเลือกในการฝึกพร้อมดนตรีเปล่า (Karaoke) ที่สามารถเลือกบันทึกเสียง และทั้งภาพและเสียงในการฝึกขับร้องไทย ที่สามารถเผยแพร่ผลงานการฝึกฝนในช่องทางต่าง ๆ ได้แก่ เฟซบุ๊ก (Facebook) ยูทูป (YouTube) ไลน์ (Line) และอีเมล (Email) แอปพลิเคชัน THAI SING สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่สนใจในการเรียนรู้การขับร้องเพลงไทยสามารถเข้าถึงได้ง่าย ตอบสนองวิถีชีวิตและการใช้เทคโนโลยีกับการดำรงชีวิตในปัจจุบัน อีกทั้งยังเป็นเผยแพร่และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทยสู่สายตาชาวโลกผ่านการเรียนรู้ในรูปแบบแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา ด้านศิลปวัฒนธรรมไทย

คำสำคัญ: แอปพลิเคชัน, THAI SING, การฝึกขับร้องเพลงไทย, การเรียนรู้ด้วยตัวเอง, ชาวไทย, ชาวต่างชาติ

ABSTRACT

This research aimed to 1) study the body knowledge about Thai classical singing practice and 2) develop an education prototype application for practising Thai classical singing for Thai and non-Thai learners. The research and development methodology was applied to conduct this research in which research data were collected from related literature and interviews to be analysed and synthesised to create a collection of brand-new kids' songs and prototype applications for iOS and Android platforms for Thai and non-Thai users.

The research results showed that 1) the fundamental knowledge for practising Thai classical singing includes (1) pre-stage basic skills before singing (sitting position, breathing, and chanting) and (2) a collection of brand-new kids' songs comprised six songs: (2.1) This is Thailand, (2.2) Thai Wai Sawatdi, (2.3) Thai Flag, (2.4) Speak Thai, (2.5) Thai Fruits, and (2.6) Songkran Thai with both Thai and English lyrics to developing singing and pronunciation as well as learning about Thai cultures (Thai language, food, martial arts, greeting, flag, and traditions) through the songs in application. 2) The prototype application is a free download education application called "THAI SING"; the application can be used on both iOS (through the App Store) and Android platforms (through Google Play). The singing contents in the THAI SING App consisted of (1) preparation (sitting position, breathing, and chanting) for singing, (2) lessons which contained samples and music videos of the songs composed connected to the YouTube platform, and (3) practice containing music karaoke and voice and video recording functions that can be shared through other social media platforms such as Facebook, YouTube, Line, and Email. THAI SING App can be one of the useful cultural and educational cloud resources suitable and accessible for modern global users, and it can be a global cultural media to communicate the understanding and value of Thai cultures through modern technology globally.

Keywords: application, THAI SING, Thai classical singing practice, self-learning, Thai, non-Thai

บทที่	สารบัญ รายการ	หน้า
1	บทที่ 1 บทนำ	1
	1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
	1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย	5
	1.3 ขอบเขตในการวิจัย	5
	1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	7
	1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
	1.6 กรอบการวิจัย/กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
	1.7 ระเบียบวิธีวิจัย และวิธีการดำเนินการวิจัย	10
2	บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	11
	2.1 การขับร้องเพลงไทย หรือ คีตศิลป์ไทย	13
	2.2 เพลงไทยสำหรับเด็ก	15
	2.3 เพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวต่างชาติ	16
	2.4 การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง	17
3	บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	22
	3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	22
	3.2 ขอบเขตในการวิจัย	24
	3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
	3.4 วิธีดำเนินการวิจัย	35
4	บทที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูล	39
	4.1 การขับร้องเพลงไทย	41
	4.2 เพลงไทยสำหรับเด็กในประเทศไทย	47
	4.3 เพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อการเรียนรู้ของชาวต่างชาติ	50
	4.4 การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง	52
	4.5 แอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ (THAI SING APP)	59
5	บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	69
	5.1 สรุปผลการวิจัย	69
	5.2 อภิปรายผลการวิจัย	91
	5.3 ข้อเสนอแนะ	93
	บรรณานุกรม	95

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

การขับร้องเพลงไทย หรือ คีตศิลป์ไทย

การขับร้องเพลงไทย หรือ คีตศิลป์ไทย เป็นศิลปะการใช้เสียงอย่างหนึ่งของชนชาติไทยที่มีเอกลักษณ์ และวิธีการปฏิบัติเฉพาะตัวที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมประจำชาติ การขับร้องเพลงไทยมีความเกี่ยวข้องกับภาษาไทย เพลงไทย และวัฒนธรรมไทยอย่างเด่นชัด เนื้อร้องในเพลงไทยมีเนื้อหาที่สอดแทรกแนวคิด ค่านิยม ความเชื่อ และวัฒนธรรมไทยในหลายแง่มุม ดังนั้น การเรียนรู้การขับร้องเพลงไทยจึงมิใช่เป็นการร้องเพลงเท่านั้น หากแต่เป็นการเรียนรู้วัฒนธรรมไปด้วยพร้อมกัน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยในการพัฒนาแนวคิดทางวัฒนธรรมและทักษะทางสังคม เพื่อการดำรงอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสงบสุขผ่านเนื้อหาของบทร้องควบคู่ไปกับการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญาผ่านดนตรีด้วยการขับร้อง

เพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อการเรียนรู้สังคม และวัฒนธรรม

ในปัจจุบันนี้ ปฏิเสธไม่ได้ว่าเพลงสำหรับเด็กมีการพัฒนาขึ้นอย่างมากมายเพื่อใช้ในการเรียนการสอนดนตรีสำหรับเด็ก หากแต่ส่วนมากดนตรีที่นำมาใช้จะเป็นเครื่องดนตรีสากล และรูปแบบเพลงที่ใช้ลักษณะทางดนตรีตะวันตกเป็นสำคัญเพื่อความสะดวก และแพร่หลาย อย่างไรก็ตาม เครื่องดนตรีไทย เพลงไทย ค่านิยม วัฒนธรรม ประเพณีอันมีค่าของไทยยังคงมีคุณค่าไม่แปรเปลี่ยน คุณสมบัติที่ดีอีกประการหนึ่งของดนตรีไทยที่ส่งผลต่อสุขภาพจิต และการเรียนรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม และความเป็นชาติไทย ดังที่ บุญช่วย โสวัตร ได้กล่าวไว้ในหนังสือ ดนตรีไทยปริทรรศน์ในเรื่องผลของดนตรีไทยกับสุขภาพจิต ไว้ว่า

“ผลต่อความสำนึกในเชื้อชาติ ดนตรีไทยเป็นบูรณาการของวิถีไทยโดยสรุป เช่น ความอ่อนหวาน ความงาม ความเป็นระเบียบ ความเป็นอิสระ ซึ่งไม่เหมือนชาติใด ๆ จึงอาจสรุปได้ว่าบุคคลใดซึ่งผ่านกระบวนการสั่งสมวัฒนธรรม (Enculturation) อย่างไทยมาเป็นระยะเวลาพอสมควร เมื่อได้ฟังดนตรีไทยโดยใคร่ครวญ ย่อมบังเกิดความรู้สำนึกในความเป็นไทย”
(บุญช่วย โสวัตร, 2526: 5)

คุณค่า และประโยชน์ของเพลงไทย จึงเป็นเสมือนเครื่องมือส่งต่อการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยอย่างหนึ่งผ่านคุณสมบัติทางดนตรี ที่ควรมีการนำมาเชื่อมโยงและประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับพัฒนาการเรียนรู้ ของผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย เนื่องด้วยเพลงไทยสามารถมีการประพันธ์ บทร้อง หรือคำร้อง (ในรูปแบบกลอนสุภาพ หรือรูปแบบอื่น ๆ) เพื่อบรรจุลงในทำนองเพลงไทยได้อย่างหลากหลาย จึงทำให้การเรียนรู้เพลงไทยที่มีบทร้องอาจเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาการเรียนรู้สังคม ค่านิยม วัฒนธรรม ที่เกิดขึ้นในแต่ละยุคสมัยได้

การเรียนรู้ การพัฒนา ส่งเสริม และ เผยแพร่ศิลปะการขับร้องเพลงไทยสำหรับชาวไทยและชาวต่างชาติ

การขับร้องเพลง หรือ คีตศิลป์ไทย (Thai classical singing) เป็นองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมไทยที่มีการศึกษาค้นคว้า และเผยแพร่ในระดับนานาชาติ ทั้งโดยผู้ศึกษาชาวไทย และชาวต่างประเทศไว้ อย่างไรก็ตามก็มีส่วนมากเป้าหมายของการศึกษานั้น มุ่งวิเคราะห์ลักษณะทางดนตรี วัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ทั้งในมิติของมนุษยวิทยาดนตรี และดนตรีวิทยา อาทิ ผลงานการศึกษาจากชาวต่างชาติ ได้แก่ “The Timbre of Thai Classical Singing” โดย John Latartara (2012), “The relationship between speech-tones and vocal melody in Thai court song.” โดย Tanese-Ito Yoko (1988) หรือ หนังสือเรื่อง “Thai Classical Singing: Its History, Musical Characteristics, and Transmission (2004)” โดย อาจารย์ ดร.ดุขฎิ สว่างวิบูลย์พงศ์ และวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก เรื่อง Thai Classical Music for the Phrommas Episode in Khon Performance (University of York, 2018) โดย อาจารย์ ดร.สุชาดา โสวัตร (ผู้วิจัย) ล้วนแล้วแต่เป็นองค์ความรู้ที่ได้กล่าวถึงเรื่องราวของการขับร้องเพลงไทยในฐานะที่เป็นดนตรีชนิดหนึ่งของชนชาติไทย ทั้งแง่ประวัติศาสตร์ดนตรี วัฒนธรรม สังคม ผ่านการวิเคราะห์ดนตรี และการดำรงอยู่ในสังคมจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน

แม้จะมีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการขับร้องเพลงไทยทั้งจากการศึกษาโดยชาวต่างชาติ และชาวไทย ในรูปแบบงานเขียนภาษาอังกฤษที่ชาวต่างชาติสามารถเรียนรู้ได้ แต่กระนั้น ในการฝึกฝนขับร้องเพลงไทยสำหรับชาวต่างชาติ ยังมิได้มีการรวบรวมองค์ความรู้ และสร้างเครื่องมือที่สามารถเข้าใจได้ เข้าถึงได้ ฝึกได้ด้วยตัวเอง และตอบสนองต่อความต้องการและวิถีชีวิตของผู้เรียนในปัจจุบัน ดังนั้น โครงการวิจัยเรื่องนี้ จึงเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยเติมเต็มส่วนที่ยังมิได้มีการพัฒนา (a research gap) เพื่อให้เกิดเครื่องมือ และนวัตกรรมทางความคิดในด้านการสอนขับร้องเพลงไทยทั้งสำหรับชาวไทย และชาวต่างชาติ ที่สามารถเข้าถึงได้ ฝึกฝนได้ และเผยแพร่ได้ทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นเกี่ยวกับการขับร้องเพลงไทย หรือคีตศิลป์ไทย อันเป็นศิลปะประจำชาติไทย ที่หลอมรวมวัฒนธรรมไทยไว้ในหลายมิติ ได้แก่ ภาษา ดนตรี ศิลปะการใช้เสียง เป็นต้น อันเป็นศิลปะที่ละเอียดอ่อน ประกอบไปด้วยขั้นตอนที่ประณีต ทั้งการบรรจุกำร้องที่ต้องคำนึงถึงเสียงในภาษาไทยที่ชัดเจนในการร้องเพลงเนื้อเต็ม และการใช้เสียงเพื่อสร้างเอื้อนที่ละเอียดอ่อนสำหรับเพลงไทยที่มีเอื้อน อันเป็นสิ่งที่มียาวละเอียดมากมาย และได้ถูกจัดระเบียบไว้อย่างชัดเจน (ธนรัฐ, 2564) โดยพื้นฐานแล้ว วิธีการถ่ายทอดการขับร้องเพลงไทยที่มีมาแต่โบราณ ใช้ระบบมุขปาฐะ (Oral Tradition) ซึ่งผู้สอนกับผู้เรียนยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องสัมผัสกันเพื่อเรียนรู้การปฏิบัติอย่างลึกซึ้ง ในปัจจุบันการเรียนรู้การขับร้องเพลงไทยยังคงเป็นสิ่งที่ยากและเข้าถึงได้ค่อนข้างยาก แม้ว่าจะมีการจัดการเรียนการสอนทั้งในระบบการศึกษาและนอกระบบการศึกษา แต่หลักและวิธีการปฏิบัติในการขับร้องเพลงไทยยังคงมีกลุ่มคนส่วนน้อยของสังคมที่สามารถเข้าถึงเพื่อเรียนรู้ และฝึกปฏิบัติได้ แม้กระทั่งการเรียนขับร้องเพลงไทยสำหรับคนไทย ยังไม่มีเครื่องมือ หรือสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ที่เข้าใจง่าย เข้าถึงง่าย ตอบโจทย์วิถีชีวิตของคนในปัจจุบันที่มีได้เรียนรู้อยู่เพียงกับครูผู้สอน และการเรียนรู้ในห้องเรียนเท่านั้น ดังนั้น ผู้ประกอบการ (นักวิชาชีพ

ขับร้องเพลงไทย) โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้สอนขับร้องเพลงไทย จึงจำเป็นที่จะต้องคิดค้นวิธีการ เพื่อนำศิลปะแบบโบราณส่งผ่านไปสู่มือคนรุ่นใหม่ได้อย่างเป็นรูปธรรม

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยในฐานะที่เป็นศิลปวัฒนธรรมประจำชาติเพื่อการเผยแพร่จากคนในวัฒนธรรม (Insider) ไปสู่คนนอกวัฒนธรรม (Outsider) ได้รู้จักศิลปะวัฒนธรรมไทยมากขึ้น จึงเป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของผู้สอน แม้ว่าในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา จะมีการพยายามเผยแพร่วัฒนธรรมดนตรีไทยในต่างแดน ทั้งในรูปแบบของโครงการครูอาสาเพื่อสอนภาษาไทย และวัฒนธรรมไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นโครงการที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนให้ชาวไทย และชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่ต่างประเทศได้มีโอกาสเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมไทยมากขึ้น อาทิ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ก่อตั้งโครงการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยในต่างประเทศ เมื่อปี 2527 ตามแนวคิดของพระเทพโสภณ (หลวงเตี้ย) เจ้าอาวาสวัดไทย ลอสแอนเจลิส สหรัฐอเมริกา ที่ต้องการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยและวัฒนธรรมไทยแก่เด็กและเยาวชน ลูกหลานไทยในสหรัฐอเมริกาปัจจุบันได้ขยายการดำเนินการไปยังวัดต่างๆ ในสหรัฐอเมริกา 12 วัด ออสเตรเลีย 1 วัด และนิวซีแลนด์ 1 วัด ทำการคัดเลือกและอบรมครูอาสาสมัคร ทั้งครูอาสาสมัครภาคฤดูร้อน ที่จะปฏิบัติหน้าที่ 4 เดือน และครูอาสาสมัครประจำการ 1 ปี (คมชัดลึก, 2558, ออนไลน์) อันเป็นหนึ่งในกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริม และสนับสนุนการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านการจัดการศึกษา

นอกจากนั้น ด้วยพระมหากรุณาธิคุณในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในการพระราชทานทุนการศึกษาแก่ครูดนตรีไทยเพื่อเดินทางไปศึกษาต่อ ณ สหราชอาณาจักร และปฏิบัติหน้าที่สำคัญในการสอนดนตรีไทย ทั้งสำหรับเยาวชนไทย ต่างชาติ และบุคคลทั่วไปที่พำนักอยู่ในสหราชอาณาจักร โดยดำเนินการสอน ณ SOAS, University of London (2534-2557) University of York (2557-2561) ชมรมดนตรีไทยแห่งสหราชอาณาจักร (The Thai Music Circle in the UK) และชมรมดนตรีไทยในสหราชอาณาจักรเนเธอร์แลนด์ ซึ่งมีครูดนตรีไทยผู้ปฏิบัติมาหน้าที่มากกว่า 4 – 5 คน ตลอดระยะเวลากว่า 20 ปี นับแต่ปี พ.ศ. 2534 จนถึงปัจจุบัน (2567) (The Thai Music Circle in the UK, 2019, ออนไลน์) ในการจัดการเรียนการสอนดนตรีไทย ในต่างประเทศดังที่ได้กล่าวมา ประกอบไปด้วยผู้เรียนทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติหลากหลายช่วงวัย ซึ่งวิธีการจัดการเรียนการสอนยังคงเป็นไปตามแนวทางการสอนแบบมุขปาฐะ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งดนตรี และวัฒนธรรมไทยไปในโอกาสเดียวกัน

อย่างไรก็ดี ในการเรียนการสอนดนตรีไทยสำหรับชาวไทย (ที่เกิดในต่างประเทศ) และชาวต่างประเทศ ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น โดยมากเป็นการสอนปฏิบัติเครื่องดนตรีไทยเป็นหลัก แม้ว่าจะมีการสอนขับร้องเพลงไทยอยู่บ้าง แต่ยังไม่สามารถขยายวงกว้าง และลงลึกในเชิงรายละเอียดของการปฏิบัติได้อย่างลึกซึ้งนัก เนื่องจากมีความท้าทายในเรื่องของการใช้ภาษาไทย (ที่มีความจำเป็นในการขับร้องเพลงไทย) การสื่อสารระหว่างผู้สอนและผู้เรียน (ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) วิธีการการเรียนรู้ สื่อและอุปกรณ์ที่ช่วยส่งเสริม และสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ เพื่อนำไปสู่การฝึกฝนอย่างต่อเนื่องในกรณีที่ไม่มีครูผู้มีประสบการณ์ตรงในการขับร้องและการสอน

ขับร้องเพลงไทยประจำการอยู่ ณ ที่นั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญ ความจำเป็น และประโยชน์จากการพัฒนาโครงการวิจัยเรื่องนี้ขึ้น

การเรียนรู้วัฒนธรรมในปัจจุบันของเยาวชนมีความหลากหลาย และจำเป็นต้องคำนึงถึงแนวทางการดำรงอยู่ ร่วมกันในวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างสงบสุข มิใช่เพียงเยาวชนไทยที่ได้รับการศึกษาในประเทศไทยเท่านั้น หากแต่ครอบคลุมไปถึงเยาวชนไทยที่เกิดและเติบโตในต่างประเทศ การเรียนรู้วัฒนธรรมไทยจึงเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ สะท้อนเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมประจำชาติที่เยาวชนที่มีเชื้อสายไทยควรได้เรียนรู้ ผ่านช่องทางที่ทันสมัย ตอบสนองความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนไป นอกจากนั้น เพลงไทยที่มีทำนองที่ฟังง่าย กระชับ สนุกสนาน แต่ยังคงความไพเราะแบบไทยยังเป็นสิ่งที่ชาวต่างชาติที่มีความสนใจในวัฒนธรรมดนตรีของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัฒนธรรมดนตรีไทย สามารถเรียนรู้ดนตรีไทยได้อย่างกว้างขวางขึ้น ดังนั้น การสร้างช่องทางการเรียนรู้วัฒนธรรมไทยผ่านการร้องเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยที่มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษผ่าน สื่อมัลติมีเดียที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายจึงเป็นอีกเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยสร้างการเรียนรู้ และเผยแพร่วัฒนธรรมไทยต่อผู้ที่ สนใจได้อย่างมาก

นอกจากนั้น ในมิติของการเผยแพร่การขับร้องเพลงไทยให้กับชาวต่างชาติได้รู้จักด้วยเรียนรู้ผ่านการสร้าง บทเรียน และวิธีการฝึกฝนเป็นภาษาอังกฤษอันเป็นเป้าหมายหลักในการพัฒนาโครงการวิจัยเรื่องนี้ ไม่เพียงแต่เป็น สิ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งวิธีการออกเสียง การขับร้อง ที่มีความเกี่ยวข้องกับภาษาไทย เท่านั้น แต่ยังสามารถเรียนรู้ทั้ง ประเพณี ความเชื่อ และวัฒนธรรมทางสังคมไทยที่สำคัญผ่านเนื้อเพลงที่บอกเล่าเรื่องราวประเพณีต่าง ๆ ของไทย ถือได้ว่าเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันทรงคุณค่าที่สมควรได้รับการสืบทอดต่อไป

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมโลกที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนปฏิบัติขับร้องเพลงไทย

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา COVID-19 ที่เกิดขึ้นทั่วโลก ส่งผลให้การดำรงชีวิต ของประชากรโลกจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนไป การดำเนินชีวิตบนวิถี “ความปกติใหม่” (New Normal) และ “การรักษาระยะห่าง” (Social Distancing) เพื่อการควบคุมการแพร่ระบาดของโรค ได้กลายมาเป็นปัจจัยสำคัญ ในการมีปฏิสัมพันธ์กันของมนุษย์ในปัจจุบัน รวมถึงการจัดการศึกษาที่ได้รับผลกระทบอย่างมาก และจำเป็นต้อง มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนจากการสอนสดในสถานศึกษา (On-site) มาเป็นการเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online) ซึ่งเป็นปรากฏการณ์สำคัญในวงการการศึกษาไทยที่มีทั้งประโยชน์ และข้อจำกัดที่จำเป็นต้องหา ความสมดุลต่อไปเพื่อการสร้างช่องทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในสถานกาณ์ปัจจุบันได้มากที่สุด

การพัฒนาแอปพลิเคชัน (Application) เพื่อการเรียนรู้เพลงไทยสำหรับเด็ก

แอปพลิเคชันเป็นอีกเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งที่เข้าไปอยู่ในชีวิตของผู้คนในปัจจุบันอย่างมาก ทั้งรูปแบบ เช่น Desktop platform applications/Mobile platform applications/Web-based platform applications ซึ่งในแต่ละรูปแบบสามารถอำนวยความสะดวกต่อผู้ใช้งานได้อย่างหลากหลาย และสำหรับการเรียนรู้ เพลงไทย และวัฒนธรรมไทยสำหรับเด็ก หากมีการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางเทคโนโลยีในการพัฒนาแอปพลิเคชัน

สำหรับการเรียนรู้และฝึกหัดขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กได้จะช่วยสร้างช่องทางในการเรียนรู้สำหรับเยาวชน ผู้ปกครอง และบุคคลทั่วไปทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้อย่างยิ่ง

จากเหตุและปัจจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของประโยชน์ และคุณค่าของการเพลงไทยสำหรับเด็ก และการใช้เทคโนโลยีเพื่อเชื่อมโยงวัฒนธรรมกับการเรียนรู้ของเด็ก ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัย เรื่อง **การพัฒนาแอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ (Thai Traditional Kids Song and Singing Application)** หรือ THAI SING เพื่อนำเสนอแนวทาง ในการพัฒนาเครื่องมือเพื่อช่วยสนับสนุนการเรียนรู้การขับร้องเพลงไทยได้อย่างเป็นรูปธรรม ใช้งานได้จริง และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทั้งนี้ ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัยจะมีใช้เพียงการสร้างประโยชน์ทางการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมเท่านั้น หากแต่จะ ช่วยเพิ่มมูลค่าของทรัพยากรทางศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ ให้ได้มีการเผยแพร่ในช่องทางที่เข้าถึงง่าย ทำให้วัฒนธรรม ด้านดนตรีและการขับร้องของไทยเป็นที่รู้จักมากขึ้นในระดับชาติ และนานาชาติโดยผ่านเครื่องมือและช่องทาง ที่ทันสมัย ตอบสนองการดำรงชีวิตวิถีความปกติใหม่ (New Normal) ได้อย่างมีคุณภาพ

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. ศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับการฝึกขับร้องเพลงไทย ทักษะ เพลง และการฝึกฝน เพื่อนำไปใช้ในการสร้าง บทเรียนสำหรับการเรียนรู้ ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงไทยด้วยตนเอง
2. พัฒนา และประเมินคุณภาพแอปพลิเคชันต้นแบบสำหรับการฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็ก เพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ (Thai Traditional Kids Songs and Singing Application for Thai and Non-Thai Learners (THAI SING))

1.3 ขอบเขตในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษา และพัฒนาเพลงไทยสำหรับเด็กที่มีความเหมาะสมในการพัฒนาการเรียนรู้ ด้านดนตรีไทย และวัฒนธรรมไทย โดยมุ่งเน้นการนำองค์ความรู้มาพัฒนาในรูปแบบ Application สำหรับเรียนรู้ และฝึกฝนการขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อการฝึกฝนด้วยตัวเอง (Self-Learning)

นอกจากนั้น ได้ด้านกลุ่มเป้าหมายของผู้ใช้ Application ผู้วิจัยมุ่งพัฒนา THAI SING Application ขึ้นเพื่อ รองรับการใช้งานของกลุ่มผู้ใช้งานชาวต่างชาติ โดยเฉพาะกลุ่มเด็ก (อายุประมาณ 8-15 ปี) เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม THAI SING Application ที่จะถูกพัฒนาขึ้นจะสามารถใช้เป็นแหล่งค้นคว้า และพัฒนาตนเอง สำหรับชาวต่างชาติในช่วงวัย อื่น ๆ ที่มีความสนใจใน Application นี้ได้อีกด้วย

อย่างไรก็ดี เนื้อหาสาระใน THAI SING Application ไม่เพียงแต่มุ่งเน้นกลุ่มผู้ใช้งานต่างชาติเท่านั้น หากแต่ ยังมีส่วนที่เป็นภาษาไทยสำหรับให้เยาวชนไทย และกลุ่มคนไทยที่สนใจเข้าไปศึกษาหาความรู้ด้วยตัวเองได้อีกด้วย โดยผู้วิจัยมุ่งพัฒนาเนื้อหาใน THAI SING Application ให้เป็นระบบ

1.3.1 ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ในส่วนของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่าง ๆ ที่มีความรู้เฉพาะด้านต่าง ๆ ด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) อันมีรายละเอียดโดยสังเขป ดังนี้

(1) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านดนตรีไทย และขับร้องเพลงไทย

เกณฑ์คุณสมบัติการคัดเลือก	เกณฑ์การคัดออก หรือยกเลิกการให้ข้อมูล/ การมีส่วนร่วมในการวิจัย
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในด้านดนตรีไทย หรือขับร้องเพลงไทยที่มีประสบการณ์ในการสอน และการบรรเลงดนตรีไทย/ขับร้องเพลงไทยมาไม่น้อยกว่า 10 ปี	ไม่สามารถให้ข้อมูลได้ในเวลาที่กำหนด ไม่สะดวกทั้งทางกาย และจิตใจในการให้ข้อมูลในงานวิจัย

(2) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอนดนตรี หรือขับร้องสำหรับชาวไทยและชาวต่างชาติ

เกณฑ์คุณสมบัติการคัดเลือก	เกณฑ์การคัดออก หรือยกเลิกการให้ข้อมูล/ การมีส่วนร่วมในการวิจัย
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการสอนดนตรีหรือขับร้องสำหรับชาวไทย และชาวต่างชาติมาไม่น้อยกว่า 10 ปี	ไม่สามารถให้ข้อมูลได้ในเวลาที่กำหนด
เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสอนดนตรี	ไม่สะดวกทั้งทางกาย และจิตใจในการให้ข้อมูลในงานวิจัย

(3) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษที่มีความเกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมไทย

เกณฑ์คุณสมบัติการคัดเลือก	เกณฑ์การคัดออก หรือยกเลิกการให้ข้อมูล/ การมีส่วนร่วมในการวิจัย
เป็นชาวไทย/ชาวต่างประเทศ ที่มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษและการสอนภาษาอังกฤษในระดับมีอาชีวะ และมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย มาไม่น้อยกว่า 10 ปี	ไม่สามารถให้ข้อมูลได้ในเวลาที่กำหนด ไม่สะดวกทั้งทางกาย และจิตใจในการให้ข้อมูลในงานวิจัย

1.3.2 ขอบเขตในการพัฒนาเนื้อหาสาระใน THAI SING Application

การพัฒนาเนื้อหาสาระใน THAI SING Application ผู้วิจัยมีขอบเขตในการพัฒนาดังนี้

1) เพลง และบทร้อง (Song and lyrics):

- เพลงที่ใช้เป็นเนื้อหาสาระใน THAI SING Application จะเป็นเพลงไทย ซึ่งประกอบไปด้วยเพลงไทย ที่มีอยู่เดิม และเพลงไทยที่แต่งขึ้นใหม่ตามแนวคิดเพลงไทยสำหรับเด็ก
- บทร้องมีเนื้อหาเกี่ยวกับสาระความรู้ทางวัฒนธรรม ค่านิยมที่ดีในสังคมไทย และทักษะในการดำรงชีวิตทั่วไป

2) เครื่องดนตรี และวงดนตรี (Musical instruments and ensemble):

เพลงที่ใช้เป็นเนื้อหาสาระใน THAI SING Application จะเป็นบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีทุกชิ้นตามมาตรฐานการผสมวงดนตรีไทย และทฤษฎีดนตรีไทย

3) ภาษาที่ใช้ (Language):

ภาษาที่ใช้ใน THAI SING Application จะประกอบไปด้วยภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ทั้งในส่วนที่เป็นข้อมูลทั่วไปในการใช้แอปพลิเคชัน และบทร้องที่ใช้ในแต่ละบทเพลง พร้อมการแปลความหมายของบทร้องในแต่ละเพลง

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

(1) แอปพลิเคชัน หมายถึง โปรแกรมประยุกต์ที่พัฒนาขึ้นจากงานวิจัยชิ้นนี้ ใช้ในการเรียนรู้ และฝึกในการขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กสำหรับชาวไทย และชาวต่างชาติ สามารถใช้งานได้บน Platform ต่าง ๆ ที่กำหนดไว้

(2) เด็กไทย หมายถึง บุคคลที่มีอายุระหว่าง 8-15 ปี มีเชื้อชาติไทย ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร

(3) เด็กไทยที่เกิดในต่างประเทศ หมายถึง บุคคลที่มีอายุระหว่าง 8-15 ปี มีเชื้อชาติไทย ใช้ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร

(4) ชาวต่างชาติ หมายถึง บุคคลทั่วไปที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป ไม่มีเชื้อชาติไทย ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

(1) รูปแบบและแนวทางในการพัฒนา และปรับปรุงแอปพลิเคชันต้นแบบ หรือโปรแกรมประยุกต์ที่ได้มาจากการประเมินคุณภาพแอปพลิเคชันต้นแบบ

(2) องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์สำหรับการสอน และการฝึกฝนขับร้องเพลงไทยที่ชาวต่างชาติสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองผ่านเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน

(3) แอปพลิเคชัน หรือโปรแกรมประยุกต์ สำหรับใช้ในการสอน และฝึกฝนขับร้องเพลงไทยสำหรับชาวไทย และชาวต่างชาติ และสามารถต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์ทางการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมที่สามารถสร้างมูลค่าทางวัฒนธรรม และเศรษฐกิจได้

1.6 กรอบการวิจัย/กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบกรอบการวิจัยจากองค์ความรู้ และบริบทที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ และขอบเขตในการวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งการตอบคำถามการวิจัยที่ชัดเจน และครอบคลุม ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม การวิเคราะห์เอกสาร และการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งกรอบแนวคิดในการวิจัย อันประกอบไปด้วยองค์ความรู้ แนวคิด และทฤษฎี ดังนี้

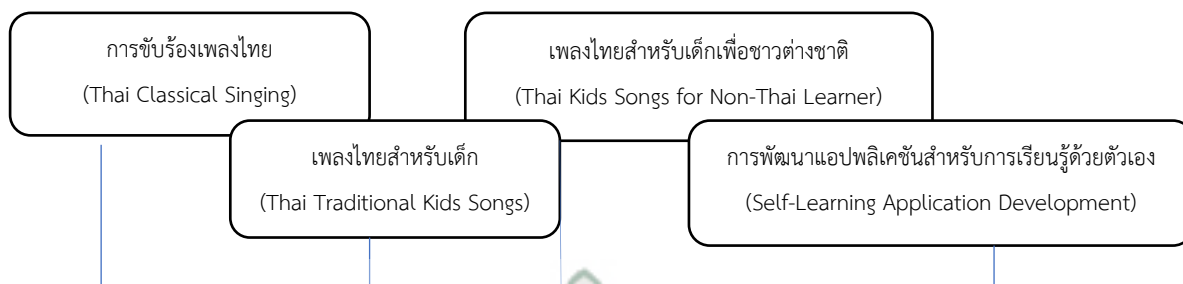
- (1) การขับร้องเพลงไทย (Thai Classical Singing)
มีขอบเขตครอบคลุมถึงประวัติ สาระัตถะ วิธีการปฏิบัติ และวิธีการสอนที่เกี่ยวข้องกับการขับร้องเพลงไทย
- (2) เพลงไทยสำหรับเด็ก (Thai Traditional Kids Songs)
มีขอบเขตครอบคลุมถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับเพลงไทยสำหรับเด็กที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย ตลอดจนบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
- (3) เพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวต่างชาติ (Thai Kids Songs for Non-Thai Learner)
มีขอบเขตครอบคลุมถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับเพลงไทยสำหรับเด็กที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับผู้เรียนที่ไม่ใช่ชาวไทย ตลอดจนบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป
- (4) การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (Self-Learning Application Development)
มีขอบเขตครอบคลุมถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาแอปพลิเคชันโดยทั่วไป และแอปพลิเคชันเพื่อการจัดการศึกษาที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้การขับร้องเพลงไทยด้วยตัวเองสำหรับกลุ่มผู้ใช้งานที่หลากหลาย ทั้งเยาวชนชาวไทย และชาวต่างชาติ บุคคลทั่วไปทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย: การพัฒนาแอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ

Thai Traditional Kids Songs and Singing Application for Thai and Non-Thai Learners (THAI SING)

INPUT

วิธีดำเนินการวิจัย (Processes)

- 1) ทบทวนวรรณกรรม (Review of Literature)
- 2) วิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis)
- 3) สัมภาษณ์ (Interview): กลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง
- 4) อภิปรายกลุ่ม (Focus Group): กลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง
- 5) วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาพัฒนาเนื้อหาสาระในแอปพลิเคชัน (Content Analysis)
- 6) สร้างสรรค์ข้อมูล: พัฒนาแอปพลิเคชัน (Application Development)
- 7) อภิปรายกลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินคุณภาพแอปพลิเคชันที่สร้างขึ้น (Focus Group: Evaluating Prototype of Application)
- 8) ทดลองใช้แอปพลิเคชัน (Examine Application)
- 9) นำผลการใช้แอปพลิเคชันมาพัฒนาและปรับปรุง (Rectification of Application)
- 10) สรุป และอภิปรายผลการวิจัย (Research Conclusion and Discussion)

OUTPUT

เผยแพร่วัฒนธรรมไทยในระดับนานาชาติ
ผ่านเทคโนโลยีในปัจจุบัน

เรียนรู้วัฒนธรรมไทย
สำหรับชาวต่างชาติที่สนใจ

**“THAI SING”
APPLICATION**

เรียนรู้วัฒนธรรมไทยสำหรับเด็ก
และผู้ใหญ่ชาวไทย

พัฒนาอารมณ์ ความคิด สติปัญญา
ผ่านการร้องเพลงไทยสำหรับเด็ก

เรียนรู้สาระดนตรี
และการขับร้องเพลงไทย

1.7 ระเบียบวิธีวิจัย และวิธีการดำเนินการวิจัย

แผนการดำเนินการวิจัย (ตามระยะ)

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัย โดยมีการกำหนดประชากร กลุ่มเป้าหมาย และกลุ่มตัวอย่าง ที่สอดคล้องกับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระยะ อันมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

วิธีดำเนินการวิจัย (ระยะ)	รายละเอียด	เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล/ ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย (ประชากร/กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มตัวอย่าง)	ผลผลิต (ในระยะนั้น ๆ)
ระยะที่ 1 (Phase 1)	ศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการพัฒนา แอปพลิเคชันต้นแบบ (Prototype application)	- แบบวิเคราะห์ เอกสาร - แบบสัมภาษณ์	- ประชากร: ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ให้ข้อมูลในแต่ละด้านที่ เกี่ยวข้องกับการวิจัย*1	- องค์ความรู้ที่ เกี่ยวกับการพัฒนา แอปพลิเคชันต้นแบบ (Prototype application) ในขั้นต่อไป
ระยะที่ 2 (Phase 2)	พัฒนา และประเมินคุณภาพ แอปพลิเคชันต้นแบบ (Development and Evaluation of Prototype application)	- แบบประเมินคุณภาพ แอปพลิเคชันต้นแบบ	- ประชากร: ผู้ทรงคุณวุฒิ ในแต่ละด้านที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ - ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอน ดนตรีไทยและขับร้อง เพลงไทย - ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน เทคโนโลยีและนวัตกรรม ทางการศึกษา - ชาวต่างชาติผู้สอน ภาษาอังกฤษให้กับคนไทย	- ผลงานเพลงที่ ประพันธ์ขึ้นเพื่อใช้ ในแอปพลิเคชัน - แอปพลิเคชันต้นแบบ - ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุง แอปพลิเคชันต้นแบบ ให้มีคุณภาพมากขึ้น
ระยะที่ 3 (Phase 3)	สรุปผลการวิจัย	- การเขียนสรุปข้อมูล เชิงพรรณนาวิเคราะห์ ในรูปเล่มการวิจัย		- ผลงานวิจัย ที่ตอบวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาแอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาแอปพลิเคชันที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ทางการจัดการศึกษาและการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมได้ ผู้วิจัยได้วางแนวทางในการศึกษา และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องตามแนวทางของกรอบแนวคิดการวิจัยได้วางไว้ อันมีรายละเอียดของกรอบแนวคิดโดยสังเขป ดังนี้

(5) การขับร้องเพลงไทย (Thai Classical Singing)

มีขอบเขตครอบคลุมถึงประวัติ สาระัตถะ วิธีการปฏิบัติ และวิธีการสอนที่เกี่ยวข้องกับการขับร้องเพลงไทย

(6) เพลงไทยสำหรับเด็ก (Thai Traditional Kids Songs)

มีขอบเขตครอบคลุมถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับเพลงไทยสำหรับเด็กที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย ตลอดจนบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

(7) เพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวต่างชาติ (Thai Kids Songs for Non-Thai Learner)

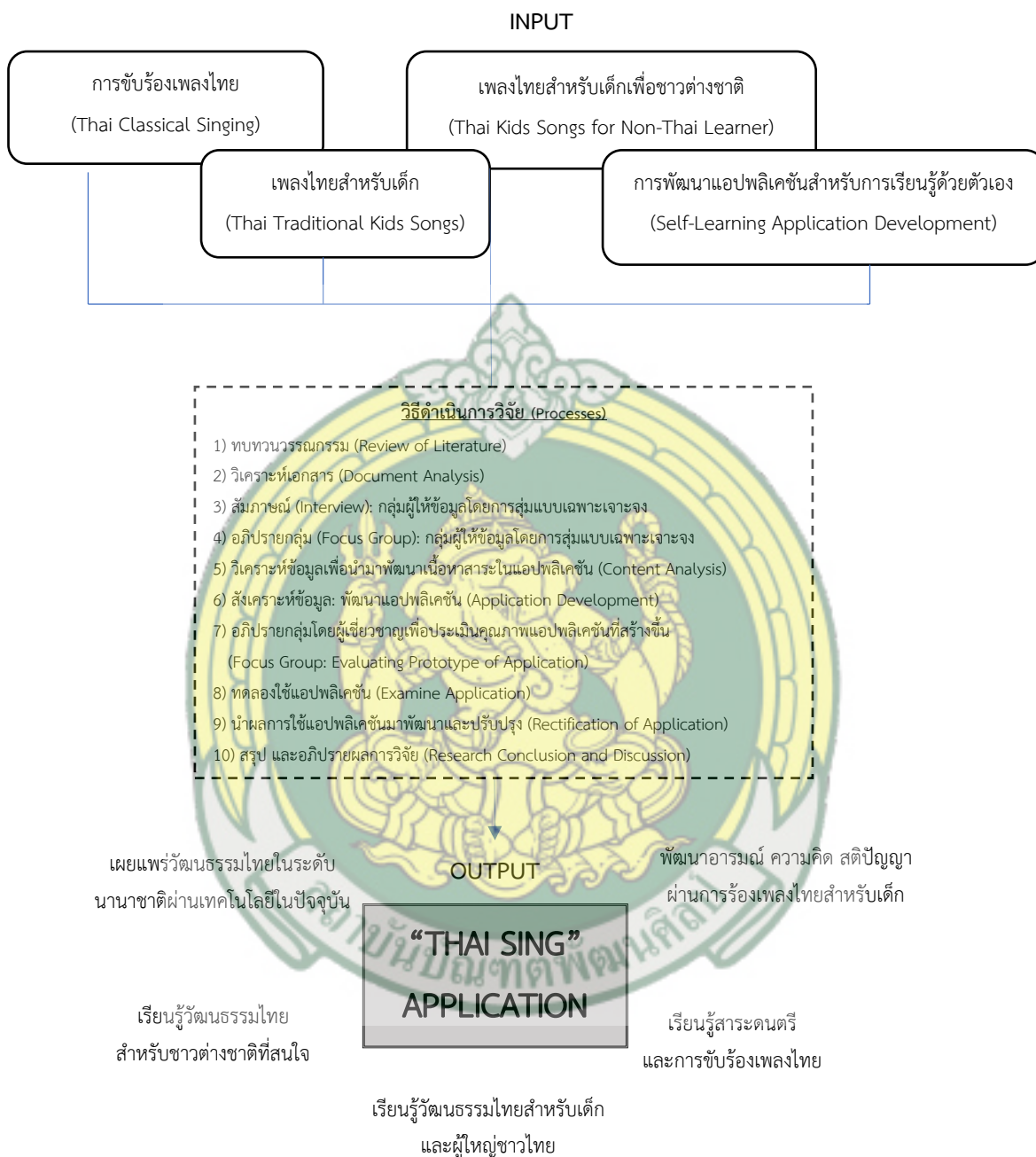
มีขอบเขตครอบคลุมถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับเพลงไทยสำหรับเด็กที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับผู้เรียนที่ไม่ใช่ชาวไทย ตลอดจนบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

(8) การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (Self-Learning Application Development)

มีขอบเขตครอบคลุมถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาแอปพลิเคชันโดยทั่วไป และแอปพลิเคชันเพื่อการจัดการศึกษาที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้การขับร้องเพลงไทยด้วยตัวเองสำหรับกลุ่มผู้ใช้งานที่หลากหลาย ทั้งเยาวชนชาวไทย และชาวต่างชาติ บุคคลทั่วไปทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย: การพัฒนาแอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ

Thai Traditional Kids Songs and Singing Application for Thai and Non-Thai Learners (THAI SING)

2.1 การขับร้องเพลงไทย หรือ คีตศิลป์ไทย

การขับร้องเพลงไทย หรือ คีตศิลป์ไทย คือ ศิลปะการขับร้องของชนชาติไทยประเภทหนึ่งที่มีหลัก และวิธีการฝึกปฏิบัติเฉพาะตัว การขับร้องเพลงไทยเป็นศาสตร์และศิลป์ที่ค่อนข้างซับซ้อน และมีหลักการเฉพาะของสาขาวิชาที่จำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาในการฝึกหัดเพื่อให้เกิดความชำนาญ อย่างไรก็ตามในการเรียนการสอนดนตรีไทยในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน การขับร้องเพลงไทยเป็นทางเลือกหนึ่งในการสอนดนตรีผ่านวัฒนธรรมดนตรีที่เป็นทางเลือกที่ดีเนื่องจากไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องดนตรีใด ๆ หากแต่การขับร้องเพลงไทยมีวิธีการที่ละเอียด และค่อนข้างซับซ้อน ดังนั้น การสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในแนวทางการขับร้องเพลงไทย การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพให้กับครูผู้สอนที่แม้จะไม่ใช่ว่าผู้เรียนวิชาเอกขับร้องเพลงไทย

การขับร้องเพลงไทยเป็นกระบวนการสร้างเสียงของมนุษย์ที่มีความซับซ้อน ในการเปล่งเสียงร้องออกมาแต่ละเสียงจำเป็นต้องอาศัยการทำงานของอวัยวะ และกระบวนการคิดของผู้ขับร้องเพื่อที่จะสามารถสร้างเสียงที่ฟังประสงค์ออก ครอบคลุมถึงกระบวนการของการทำงานร่วมกันของจิตและสมองให้ดำเนินการควบคู่กันในการปฏิบัติ หรือการผลิตเสียงต่าง ๆ ที่ใช้ในการขับร้อง (ท้วม ประสิทธิกุล, 2529)

มนตรี ตราโมท (2481: 14) ได้กล่าวถึง การขับร้องไว้ว่า

“การร้องเพลงนี้เกิดขึ้นก่อนเครื่องดนตรีเสียอีก ยิ่งชาติไทยด้วยแล้ว คำพูดธรรมดา ซึ่งผันได้รวม 5 เสียง ก็จะเป็นเสียงเพลงเสียแล้ว การที่ร้องอะไร ๆ ขึ้นในเวลารื่นเริงใจนั้น เป็นต้นแห่งการร้องเพลง แต่เพลงร้องที่จะเป็นระเบียบเรียบร้อยน่าจะเริ่มขึ้นด้วยการทำทำนองเมื่อว่า กวาว ๆ กลอน โคลง ฉันท์ และโดยมากเป็นการสรรเสริญพระเป็นเจ้าหรือยอพระเกียรติพระเจ้าแผ่นดิน หรือกล่าวเกียรติของวีรชนต่าง ๆ เป็นต้น”

มนตรี ตราโมท (2481: 14)

นอกจากนั้น ยังมีการให้ความหมายของการขับร้องเพลงไทยที่กล่าวถึงองค์ประกอบทางดนตรีที่มีอยู่ตามธรรมชาติของการใช้เสียงของมนุษย์ ที่มีการพัฒนาขึ้นเป็นลำดับ ครอบคลุมถึงกลวิธี หรือ ศิลปะวิธี ที่ใช้ตกแต่งการนำเสียงจากธรรมชาติของมนุษย์มาประดิษฐ์ขึ้นเป็นลำนำ ทำนอง และนำมาผสมผสานกับเนื้อร้องจนทำให้เกิดความซาบซึ้งกินใจมีอารมณ์คล้อยตามของผู้ฟังได้ (ยมโดย เพ็ญพาศา, 2542)

ทพวงมหาวิทยาลัย (2544: 340) ได้ให้สาระสำคัญของการขับร้องเพลงไทยไว้ในเกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย โดยระบุถึงขอบเขตของเกณฑ์การประเมินการขับร้องเพลงไทยที่ครอบคลุมถึง “ทำนอง วิธีการขับร้อง คุณภาพเสียง และรสเสียง ความแม่นยำของทำนองหลัก ความแม่นยำในการขับร้องตามทำนองทางร้องที่กำหนดไว้และแนวการดำเนินทำนอง การเปลี่ยนทำนองประโยค และการทำทางเปลี่ยนของทางร้อง ชัดความสามารถ และสุนทรียะ” ซึ่งเป็นการบอกตัวตนและหลักปฏิบัติของการขับร้องเพลงไทยได้อย่างละเอียด และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของการขับร้องได้ตั้งแต่ขั้นพื้นฐานจนถึงขั้นสูงได้

การขับร้องเพลงไทย มีความหมายมาจากรวมกันไว้ซึ่งคำต่าง ๆ ได้แก่ ขับร้อง เพลง และไทย หากพิจารณาจากความหมายของแต่ละคำที่ถูกมาใช้ร่วมกันแล้ว การขับร้องเพลงไทยเป็นองค์รวมของศิลปะของชนชาติไทยแขนงหนึ่ง ซึ่งมีทั้งการขับร้อง และเพลงไทย ดังนั้นการขับร้องเพลงไทยจึงมีความเกี่ยวข้องกับเพลงไทยและดนตรีไทยเป็นสำคัญ นอกจากนั้นการขับร้องเพลงไทยมีลักษณะเฉพาะในหลักปฏิบัติที่มีความแตกต่างจากศิลปะการ

ขับร้องของชนชาติอื่น ๆ เนื่องจากการขับร้องมีการใช้ภาษาไทยเป็นฐานในการปฏิบัติ เห็นได้จากองค์ประกอบสำคัญของการขับร้องเพลงไทย อันได้แก่ คำร้อง (words/lyrics) และเอื้อน (wordless vocalisation) มีการใช้ภาษาไทยเป็นหลัก ทั้ง โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย ซึ่งเป็นวรรณศิลป์ของไทยที่นำมาใช้เป็นคำร้อง บทร้อง หรือเนื้อเพลงในการขับร้องเพลงไทยทั้งสิ้น และในส่วนของการเล่น กล่าวดูว่า การขับร้องเพลงไทยมีการใช้เสียงในภาษาไทยที่มีทั้งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ มาใช้เป็นองค์ประกอบสำคัญของการเอื้อน เช่น เสียงเออ เสียงเฮอ เสียงอือ เสียงฮือ เสียงเอ๋ย เสียงเอ้ย เป็นต้น ด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของการขับร้องเพลงไทยอย่างชัดเจน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขออนุญาตความหมายของการขับร้องเพลงไทย เพื่อสร้างความเข้าใจที่ชัดเจน และครอบคลุม ดังนี้ การขับร้องเพลง หมายถึง “ศิลปะการขับร้องที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชนชาติไทย” และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการขับร้องเพลงไทยที่สะท้อนถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมประจำชาติไทยได้อย่างชัดเจนผ่านเนื้อหาสาระ และวิธีการขับร้องเพลงไทยที่อยู่ในเพลงที่ประพันธ์ขึ้น

ในส่วนของการขับร้องเพลงในมิติของการจัดการเรียนการสอน อาจกล่าวได้ว่า การสอนขับร้องเพลงไทยมีวิวัฒนาการควบคู่กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ส่งผลต่อวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละยุคสมัย แนวคิดการเชื่อมโยงการเรียนรู้จากระบบย่อยสู่ระบบใหญ่ (Microlearning and Macrolarning) เป็นแนวคิด ที่กล่าวถึงการเรียนรู้จากระบบย่อยเพื่อเชื่อมโยงไปสู่การเรียนรู้ภาพรวม ซึ่งเป็นที่นิยมในการนำมาใช้เพื่อการเรียนรู้หรือการใช้งานด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ อย่างไรก็ตามผู้วิจัยได้ตีความแนวคิด Microlearning มาบูรณาการกับการจัดการเรียนการสอนปฏิบัติทักษะการขับร้องเพลงไทย อีกทั้งใช้ประสบการณ์ในการสอนขับร้องเพลงที่มีมากกว่า 15 ปี ร่วมด้วย จึงทำให้มีการตั้งข้อสังเกตว่าการพัฒนาการเรียนรู้ทักษะการขับร้องเพลงไทยที่ซับซ้อนสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายขึ้นด้วยการจัดรูปแบบทักษะย่อย และการใช้เพลงสั้น ๆ สำหรับการฝึกหัด เพื่อเป็นการเริ่มต้นวางแนวคิดเกี่ยวกับการขับร้องเพลงไทยให้กับผู้เรียนจากการเรียนเพลงง่าย ๆ เพื่อเข้าใจบทเรียนขับร้องเพลงไทยในองค์รวมที่มีความละเอียดและซับซ้อนได้มากขึ้น อันเป็นการเชื่อมโยงไปสู่แนวคิดภาพกว้าง หรือการปฏิบัติจริงในบทเพลงทั้งหมดจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนที่ไม่มีพื้นฐานการขับร้องเพลงไทยสามารถเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติทักษะการขับร้องเพลงไทยได้ง่ายขึ้น

วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคม จากการเรียนรู้ ในชั้นเรียนที่ได้สัมผัสประสบการณ์จริงในชั้นเรียนเป็นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์เสมือนจริง ดังนั้น แนวคิดการเชื่อมโยงการเรียนรู้จากระบบย่อยสู่ระบบใหญ่ (Microlearning and Macrolarning) จึงได้ถูกนำมาบูรณาการกับการเรียนรู้ผ่านสื่อเสมือนจริง (Virtual) ผ่านระบบคลาวด์ (Cloud) ในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ไม่จำกัดสถานที่และช่วงเวลา โดยเน้นเนื้อหาสาระที่เข้าใจง่าย สั้น กระชับ รัดกุม ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนรู็รวดเร็วผ่านการเรียนรู้แบบดิจิทัล (ธนรัตน์ และพินันท, 2566)

ดังนั้น ในงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นพัฒนาผลการวิจัยที่มีรากฐานจากความรู้ ความเข้าใจด้านขับร้องเพลงไทยที่มีมาแต่โบราณ ผสมผสานกับประสบการณ์ในการสอนขับร้องเพลงไทยในปัจจุบัน และการเชื่อมโยงสู่การดำรงอยู่ในสังคมไทยปัจจุบัน เพื่อสร้างแอปพลิเคชันที่สามารถพัฒนาการเรียนด้านการขับร้องเพลงให้กับผู้เรียนได้

ในวงกว้าง อีกทั้งยังเป็นเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมให้ชาวต่างชาติเข้าใจการขับร้องเพลงไทยผ่านสื่อเทคโนโลยีในระดับโลกได้มากขึ้น

2.2 เพลงไทยสำหรับเด็ก (Thai Traditional Kids Songs)

เพลงไทยสำหรับเด็ก เป็นองค์ความรู้สำคัญอีกประการหนึ่งในการเรียนการสอนดนตรีไทย เพลงไทยสำหรับเด็กมีการพัฒนาขึ้นเพื่อเป้าหมายหลักในการพัฒนาการเรียนรู้นดนตรีไทยของเด็ก และการส่งเสริมศักยภาพด้านต่าง ๆ ของเด็กผ่านดนตรีไทย วิวัฒนาการของเพลงไทยสำหรับเด็กในเริ่มจากการนำเพลงไทยที่มีอยู่เดิมมาบรรจุกำร้องใหม่ โดยคัดเลือกเพลงที่มีลักษณะทางดนตรีที่ง่าย ชับซ้อนน้อย ทำนอง และจังหวะจดจำได้ง่ายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และจดจำของเด็ก ตลอดจนเชื่อมโยงไปสู่การวางรากฐานในการเรียนดนตรีไทยในอนาคต

เพลงไทยสำหรับเด็ก จึงเป็นเนื้อหาสาระสำคัญที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนจากระบบย่อยไปสู่ภาพรวมในอนาคต กล่าวคือ เพลงไทย คือ ภูมิปัญญาทางศิลปวัฒนธรรมด้านดุริยางคศิลป์อย่างหนึ่งของไทยที่สั่งสมมาอย่างยาวนานผ่านการถ่ายทอดผ่านระบบมุขปาฐะ และระบบการศึกษาในปัจจุบัน เพลงไทยมีหลากหลายประเภท และหนึ่งในนั้น คือ เพลงไทยที่มีทำนองสั้น กระชับ ฟังง่าย ติดหู และเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย เช่น เพลงพม่าเขว อันเป็นที่รู้จักกันในเพลงช้าง โดย คุณหญิงชิ้น ศิลปบรรเลง ซึ่งภายหลังเพลงช้างยังได้รับการยกย่องคัดเลือกเป็นเพลงสำคัญของกลุ่มประเทศภาคพื้นเอเชีย โดยศูนย์วัฒนธรรมเอเชียแห่งยูเนสโก (ACCU : Asian Cultural Centre for UNESCO) (อานันท์ นาคคง, 2564) เพลงช้างจึงเป็นตัวแทนการบอกเล่าเรื่องราวของเพลงไทยสำหรับเด็กได้อย่างดีเยี่ยม

นอกจากนี้ยังมีเพลงไทยเพลงอื่น ๆ ที่มีลักษณะทางดนตรีที่มีความซับซ้อนน้อย เหมาะกับการนำมาใช้จัดการเรียนการสอนดนตรีไทยในขั้นต้นได้ เพลงเหล่านั้นได้ถูกนำมาบรรจุกำร้องใหม่ เช่น เพลงนาคราช เพลงโยสลัม เพลงด้อยตริง เพลงลาวจ้อย เป็นต้น (สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา, 2544) ลักษณะทางดนตรีของเพลงที่ยกตัวอย่างมาข้างต้น มีรูปแบบทำนอง และจังหวะ ที่สนุกสนาน กระชับ ง่ายต่อการจดจำ อีกทั้งยังสามารถสอดแทรกเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้เรื่องต่าง ๆ ของเด็กที่ได้เรียนอีกด้วย

เพลงไทยสำหรับเด็กยังมีการพัฒนาในส่วนของการนำไปใช้ในการสอนด้วยการเปลี่ยนเนื้อร้อง แต่ยังคงทำนองเดิมไว้ เพลงที่ได้รับความนิยมสูงสุดตาม ลำดับ คือ เพลงช้าง (70.3 %) เพลงลอยกระทง (60.4%) เพลงแมงมุมลาย (15.3%) และเพลงงามแสง เดือน (12 %) จะเห็นได้ว่ามีเพียงเพลงช้างและลอยกระทงเท่านั้นที่ได้รับความนิยมเกิน 50 % (ดนิญา อุทัยสุข, 2556)

อย่างไรก็ตาม ในการสร้างสื่อการเรียนการสอนดนตรีสำหรับเด็กในปัจจุบัน พบว่าส่วนมากดนตรีที่นำมาใช้จะเป็นเครื่องดนตรีสากล และเพลงไทยสากลสำหรับเด็กช่วงปี พ.ศ. 2482-2500 iva “เพลงไทยสากลสำหรับเด็กช่วงปี พ.ศ. 2482-2500 ด้วยหลักเกณฑ์ คือ ยังปรากฏหลักฐานอย่างประเทศไทยโดย่างหนึ่งในสองสิ่งนี้ คือ แถบบันทีกเสียง และโน้ตเพลงพร้อมเนื้อร้อง (Jit Gavee, 2561) เห็นได้ว่าเพลงสำหรับเด็กส่วนมากมีการพัฒนาขึ้นบนพื้นฐานระบบดนตรีสากลที่ใช้ลักษณะทางดนตรีตะวันตกเป็นสำคัญเพื่อความสะดวก และแพร่หลาย

อย่างไรก็ดี เครื่องดนตรีไทย เพลงไทย ค่านิยม วัฒนธรรม ประเพณีอันมีค่าของไทยยังคงมีคุณค่า ไม่แปรเปลี่ยน หากแต่ยังมิได้มีการนำมาปรับให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย เนื่องด้วยเพลงไทยสามารถมีการประพันธ์บทร้อง หรือคำร้อง (ในรูปแบบกลอน สุภาพ หรือรูปแบบอื่น ๆ) เพื่อบรรจุลงในทำนองเพลงไทยได้อย่างหลากหลายจึงทำให้การเรียนรู้เพลงไทยที่มีบทร้องอาจเป็นเครื่องมือหนึ่งในการพัฒนาการเรียนรู้สังคม ค่านิยม วัฒนธรรม ที่เกิดขึ้นในแต่ละยุคสมัยได้

นอกจากนั้นการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยที่มีคุณภาพ และมีความต่อเนื่อง สามารถช่วยพัฒนา ศักยภาพของผู้เรียนได้มากขึ้น เนื่องจากการขับร้องเป็นทักษะที่ผู้เรียนสามารถพัฒนาทั้งการฟัง และการขับร้อง ควบคู่กันไป ดังนั้น การเพิ่มทักษะการฟังที่สม่ำเสมอ จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความเคยชิน ซึ่งความเคยชินเหล่านั้นจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติทักษะต่าง ๆ ที่ใช้ในการขับร้อง ทั้งการเอื้อนและการออกเสียงได้ คล่องตัว และรวดเร็วขึ้น (เรณู โกศินานนท์, 2519)

ดังนั้น ในการประพันธ์เพลงไทยสำหรับเด็กในการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นสร้างเพลงที่มีเนื้อหาสาระที่มีคุณค่าด้านศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมประจำชาติของไทย มีการผสมผสานทำนองกับคำร้องที่ง่าย กระชับ และติดหู เพื่อเสริมสร้างการจดจำ การขับร้องที่คล่องตัว สามารถพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองอีกทั้งยังเป็นรากฐานในการขับร้องเพลงขั้นสูงต่อไปได้

2.3 เพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวต่างชาติ (Thai Kids Songs for Non-Thai Learner)

เพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อการเรียนรู้ของชาวต่างชาติมีวิวัฒนาการอย่างชัดเจนตั้งแต่ พ.ศ. 2526 เมื่ออาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทิน (ศิลปินแห่งชาติ) บรมครูด้านการขับร้องเพลงไทยร่วมมือกับอาจารย์ลูเซีย ทังสุพานิช ในการรวบรวมเพลงไทยสำหรับเด็ก โดยมีการแปลเป็นภาษาอังกฤษขึ้น ถือได้ว่าเป็นการปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์ และการเชื่อมโยงวัฒนธรรมด้านดนตรีไทยสู่การเรียนรู้ในระดับนานาชาติ

เพลงสำหรับเด็กเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมไทย ของชาวต่างชาติ เนื่องจากเพลงสำหรับเด็กมี โครงสร้างทางดนตรีที่ซับซ้อนน้อย มีความตรงไปตรงมา สื่อสารต่อผู้ฟังได้อย่างง่าย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก (บุญช่วย โสวัตร, สัมภาษณ์, 2566) ซึ่งลักษณะทางดนตรีของเพลงสำหรับเด็กเหล่านี้ เป็นสิ่งที่ไม่ยากจนเกินไป สำหรับชาวต่างชาติผู้ซึ่งไม่มีพื้นฐานความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทยสามารถเข้าถึงและเรียนรู้ได้

รูปแบบของเพลงไทยที่สามารถเรียนรู้ได้โดยชาวต่างชาติ เป็นการสอนเพลงไทยด้วยเนื้อร้องภาษาไทยเป็นหลัก เนื่องจากผู้สอนมีความต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาไทยผ่านเพลงจากเจ้าของภาษา (คนไทยหรือตัวผู้สอนเอง) อย่างไรก็ตามยังจำเป็นต้องมีการแปลเนื้อร้องในเพลงเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในความหมายของเพลงได้ดี ขึ้น และสามารถเชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรมไทยในด้านอื่น ๆ ที่ได้เรียนรู้ (Supeena, สัมภาษณ์, 2566)

จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้น เห็นได้ว่าเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อการเรียนรู้โดยชาวต่างชาติ ยังคงเป็นการนำ เพลงไทยที่มีอยู่แล้วมาบรรจุคำร้องใหม่ตามความเหมาะสม มีการแปลความหมายบ้างตามบริบทที่ผู้สอนต้องการ

สื่อสารกับผู้เรียน อย่างไรก็ตาม ยังไม่ได้มีการพัฒนาทั้งคำร้อง และทำนองขึ้นใหม่ที่สอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรม และการรับรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำข้อมูลในประเด็นนี้เป็นแนวทางในการประพันธ์ เพลงไทยสำหรับเด็กที่สามารถสื่อสารกับผู้เรียนชาวต่างชาติได้ด้วยเนื้อหาสาระและองค์ประกอบของดนตรีไทย และ ศิลปวัฒนธรรมไทยที่อยู่ในเพลง นำไปสู่การสร้างแอปพลิเคชันในงานวิจัยฉบับนี้

2.4 การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (Self-Learning Application Development)

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา COVID-19 ที่เกิดขึ้นทั่วโลก ส่งผลให้การดำรงชีวิต ของประชากรโลกจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนไป การดำเนินชีวิตบนวิถี “ความปกติใหม่” (New Normal) และ “การรักษาระยะห่าง” (Social Distancing) เพื่อการควบคุมการแพร่ระบาดของโรค ได้กลายมาเป็นปัจจัย สำคัญในการมีปฏิสัมพันธ์กันของมนุษย์ในปัจจุบัน รวมถึงการจัดการศึกษาที่ได้รับผลกระทบอย่างมาก และจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนจากการสอนสดในสถานศึกษา (Onsite) มาเป็นการเรียนการสอน ออนไลน์ (Online) ซึ่งเป็นปรากฏการณ์สำคัญในวงการการศึกษาไทยที่มีทั้งประโยชน์ และข้อจำกัดที่จำเป็นต้องหา ความสมดุลต่อไปเพื่อการสร้างช่องทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในสถานการณ์ปัจจุบันได้มากที่สุด

Multimedia มีบทบาทสำคัญต่อวิถีชีวิตมนุษย์อย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการจัดการศึกษา Multi media ได้กลายเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้สร้างอนาคตภาพของการจัดการศึกษาในอนาคตอย่างปฏิเสธไม่ได้ อีกทั้ง สังคมมนุษย์ถูกย้ายไปอยู่ใน Social Media เช่น YouTube Facebook Line Twitter Instagram ฯลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ที่ส่งผลให้เกิด “วัฒนธรรมการเรียนรู้ออนไลน์” ขึ้น โปรแกรมประชุมออนไลน์ต่าง ๆ ได้กลายเป็นอุปกรณ์สำคัญในการขับเคลื่อน การเรียนการสอนออนไลน์ เช่น Zoom Meeting, Google Meet, Microsoft Team ฯลฯ กล่าวได้ว่าช่องทางใน การรับข้อมูลสารสนเทศของผู้คนในปัจจุบันจึงปรับเปลี่ยนไป ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่นิยมการเสพข้อมูล ด้วยตัวเองผ่าน Social Media ต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน สนับสนุนการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และปรากฏการณ์นี้ยังมีแนวโน้มที่จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ในสังคมปัจจุบัน ดังนั้น การสร้างช่องทางในการนำเสนอ และส่งข้อมูลไปถึงผู้รับข้อมูลให้ได้เร็วที่สุดในทุกช่องทางจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ และท้าทายผู้สอนในทุกสาขาวิชา การกระตุ้นการเรียนรู้ และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ตลอดจนการวางแผนในการติดตาม การวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนจำเป็นต้องดำเนินไปอย่างสอดคล้องกันกับสถานการณ์ปัจจุบัน ความพร้อมของผู้เรียน ความพร้อมของครูผู้สอน การส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในรายวิชาปฏิบัติจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนต้อง คิด พัฒนา และสร้างสรรค์วิธีการใหม่ ๆ หรือวิธีการที่เหมาะสมเพื่อนำเนื้อหาสาระในการเรียนเข้าไปอยู่ในช่องทาง “ปกติ” ที่ผู้เรียนเข้าถึงได้ง่าย เพื่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด แม้ในสถานการณ์ที่มีข้อจำกัด

การเรียนรู้ด้วยตัวเอง และการฝึกฝนพัฒนาตนเอง (Self-Directed Learning and Self-Training) เป็นปัจจัยสำคัญ ในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในปัจจุบันที่อยู่ท่ามกลางสื่อ และสิ่งแวดล้อมเสมือนสังคมผ่านรูปแบบสื่อมัลติมีเดียต่าง ๆ การรับรู้ข้อมูลเพื่อนำไปสู่การฝึกฝนและพัฒนาความรู้ และทักษะด้านต่าง ๆ ด้วยตัวเองกลายเป็นส่วนเติมเต็มในการเรียนรู้ของคนในยุคปัจจุบัน ประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติ (Direct Experience) เป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้มนุษย์เกิดการจดจำ เรียนรู้ และประยุกต์ใช้สิ่งที่เรียนรู้มาด้วยศักยภาพของตนเอง ลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล (Individuality) มีบทบาทในการสร้างวิธีคิด วิธีทำความเข้าใจสิ่งแวดล้อม และความรู้ใหม่ ๆ ได้อย่างกลมกลืนกับวิถีชีวิตของคนในยุค 1G-5G (ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา)

การเรียนรู้ด้วยตัวเองเป็นวิธีการเรียนรู้แบบหนึ่งซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการสร้างประสบการณ์ และสั่งสมประสบการณ์ด้วยตัวเอง ทั้งจากการปฏิบัติจริง และการสังเกตพฤติกรรมจากสิ่งรอบข้าง ภายใต้ความต้องการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง มีการกำหนดทิศทางเบื้องต้นในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง พร้อมทั้งวางแนวทางในการแสวงหาความรู้ และรวบรวมความรู้ (ทีศนา แคมมณี, 2552) จากแนวคิดนี้ อาจกล่าวได้ว่าบทบาทหน้าที่ของผู้สอนมีการปรับเปลี่ยนจากครู (Teacher) เป็นผู้แนะนำ เพื่อนำไปสู่แนวทางปฏิบัติด้วยตัวเอง (Coaching) มากกว่าการสอน และให้เนื้อหาความรู้โดยตรง

การเรียนรู้ด้วยตัวเอง (Self-Directed Learning, SDL) เป็นแนวคิดสำคัญอีกประการหนึ่งที่ผู้วิจัยนำมาผสมผสานกับวิธีการเรียนรู้สำหรับการปฏิบัติทักษะการขับร้องเพลงไทย กล่าวคือ การเรียนรู้ด้วยตัวเองมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเรียนรู้ที่เปิดกว้างให้กับกลุ่มผู้เรียนที่หลากหลาย มีนักวิชาการได้กล่าวถึงการเรียนรู้ด้วยตัวเองไว้มากมาย และหนึ่งในนั้นที่เป็นที่รู้จัก และมีผู้อ้างอิงมากที่สุด คือ โนลส์ (Knowles, 1975: 18) ผู้ที่ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ไว้ดังนี้

“a process in which individuals take the initiative, with or without the help of others, in diagnosing their learning needs, formulating learning goals, identifying human and material resources for learning, choosing and implementing appropriate learning strategies and evaluating learning outcomes.”

โดยสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้ด้วยตัวเอง คือ กระบวนการที่บุคคล มีความคิดริเริ่มทั้งที่ร่วมและไม่ร่วมกับผู้อื่น ในการพิจารณาเพื่อวินิจฉัย หรือทำความเข้าใจสิ่งที่ตัวเองต้องการเรียนรู้ จัดรูปแบบเป้าหมายของตัวเอง ระบุนโยบายการเรียนรู้ทั้งที่เป็นมนุษย์และวัตถุสำหรับการเรียนรู้ของตัวเองได้ เลือกและใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ และประเมินผลที่เกิดจากการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาโลกของการศึกษาได้มีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบแอปพลิเคชัน ในหลากหลายรูปแบบ และวัตถุประสงค์ แต่เป้าหมายที่ในทุกชิ้นงานมีร่วมกัน คือ การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด และเนื่องด้วย Application (แอปพลิเคชัน) ได้กลายเป็นช่องทางในการเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสารสู่บุคคลได้อย่างรวดเร็วจึงส่งผลให้ขั้นตอนและวิธีการพัฒนาแอปพลิเคชันในปัจจุบันนี้มีความสะดวกมากขึ้น เพื่อรองรับการใช้งานที่หลากหลาย ทั้งการขยายผลทางธุรกิจออนไลน์ และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านต่าง ๆ โดยสามารถเลือกใช้โปรแกรมเพื่อพัฒนาแอปพลิเคชันด้วยตัวเองโดยไม่ต้องอาศัยการเขียนโปรแกรมที่ซับซ้อน ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในรูปแบบของโปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการสร้างแอปพลิเคชัน (No-code App Development Software, Drag and Drop App Builder) ซึ่งช่วยเพิ่มช่องทางในการพัฒนาแอปพลิเคชันที่หลากหลาย และตอบสนองความต้องการในการใช้งานได้อย่างกว้างขึ้น (Chang and Ko, 2017) อาทิ iBuildApp, Bubble, MobiRoller, Application Generation เป็นต้น ดังนั้น การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ทักษะการขับร้องเพลงไทย สามารถประยุกต์ใช้เครื่องมือต่าง ๆ ให้เข้ากับแนวคิด และเนื้อหาสาระที่ต้องการนำเสนอได้อย่างหลากหลาย อันจะช่วยสร้างประโยชน์มิใช่เพียงการจัดการศึกษาเท่านั้นหากแต่เป็นการเผยแพร่ข้อมูลทรัพยากรทางวัฒนธรรมสู่โลกกว้างได้อีกด้วย

ในปัจจุบันข้อมูลข่าวสารที่ทุกมุมโลกสามารถส่งผ่านถึงกันได้อย่างค่อนข้างไร้ขีดจำกัด ความคิด ความเชื่อ ความนิยมของกลุ่มคนที่มีความแตกต่างทางวัฒนธรรมจากทุกมุมโลกถูกเชื่อมโยงกันผ่านกิจกรรมของมนุษย์ ในรูปแบบของการเปลี่ยนแปลงบางอย่างที่เกิดขึ้นทั่วโลก หรือโลกาภิวัตน์ (Globalisation) จากแนวคิดนี้มีปราชญ์ผู้หนึ่งที่ได้กล่าวถึงความเชื่อมโยงของสิ่งต่าง ๆ ผ่านกระบวนการโลกาภิวัตน์ไว้ คือ Arjun Appadurai (1949-ปัจจุบัน) ผู้ที่ได้กล่าวถึงโลกาภิวัตน์ไว้อย่างน่าสนใจ และยังคงใช้อธิบายปรากฏการณ์หลายอย่างที่เกิดขึ้นบนโลก ในช่วงเวลาต่อมา Appadurai ได้กล่าวถึง การเชื่อมโยงของสิ่งต่าง ๆ ผ่านช่องทาง หรือรูปแบบต่าง ๆ (Scape) ซึ่งได้ถูกอ้างอิงไว้ในบทความของ Jason Powell และ Rebeca Steel, 2011 ไว้ดังนี้

“● Ethnoscapes — the ever shifting “landscape of persons who constitute the shifting world in which we live: tourists, immigrants, refugees, exiles, guestworkers, and other moving groups and persons” (Appadurai, 1990, p. 329).

● Mediascapes – “refer both to the distribution of electronic capabilities to produce and disseminate information (newspapers, magazines, television stations and film production studios) which are now available to a growing number of private and public interests throughout the world, and to the images of the world created by these media” (p. 330). “Tend to be image centered, narrative-based accounts of strips of reality (Appadurai, 1990, p. 331)”.

● Technoscapes – “the global configuration, also ever fluid, of technology, and of the fact that technology, both high and low, both mechanical and informational, now moves at high speeds across various kinds of previously impervious boundaries” driven by “increasingly complex relationships between money flows, political possibilities, and the availability of both un- and highly skilled labor (Appadurai, 1990, p. 329-330)”.

- Finanscapes – the flow of capital: “currency markets, national stock exchanges, and commodity speculations move mega-monies through national turnstiles at blinding speed” (Appadurai, 1990, p. 330).
 - Ideoscapes – “Also concatenations of images, but they are often directly political and frequently have to do with the ideologies of states and the counter-ideologies of movements explicitly oriented to capturing state power or a piece of it” (Appadurai, 1990, p. 331).”
- (Appadurai, 1990 cited in Jason Powell and Rebeca Steel, 2011)

จากแนวคิดดังกล่าว สามารถทำความเข้าใจทฤษฎีของ Appadurai เกี่ยวกับการเชื่อมโยงของสิ่งต่าง ๆ บนโลกนี้ผ่านปรากฏการณ์โลกาภิวัตน์ ซึ่งอธิบายการรูปแบบของการเชื่อมโยงเหล่านั้นไว้ 5 รูปแบบด้วยกัน คือ

- 1) Ethnoscapes คือ การที่มนุษย์ทุกชาติพันธุ์เคลื่อนย้ายที่อยู่กันไปในทั่วทุกมุมโลก เช่น การท่องเที่ยว การอพยพย้ายถิ่นฐาน เป็นต้น
- 2) Mediascapes คือ การแพร่กระจายของข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อในทุกรูปแบบ ซึ่งส่งผลให้ข้อมูลข่าวสารทุกมุมโลกส่งถึงกัน จนเกิดการให้ความสนใจกับการเผยแพร่ข้อมูลในสื่อต่าง ๆ ออกไปอย่างแพร่หลาย เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ซึ่งทำให้ผู้คนให้ความสนใจกับสิ่งที่เผยแพร่ไปมากกว่าสิ่งที่จริง
- 3) Technoscapes คือ การเชื่อมโยงโลกด้วยเทคโนโลยี หรือ การที่เทคโนโลยีได้ถูกพัฒนาและใช้เพื่อเชื่อมโยงข้ามพรมแดนทางภูมิศาสตร์ของโลกได้อย่างรวดเร็ว ผู้คนที่มีความสามารถในการทำงานมีช่องทางในการประกอบอาชีพมากขึ้นเพราะเข้าถึงข้อมูลได้ด้วยเทคโนโลยี เช่น กิจกรรมในรูปแบบออนไลน์ต่าง ๆ
- 4) Finanscapes คือ การเชื่อมโยง หมุนเวียน เปลี่ยนผ่านทางการเงิน หรือตลาดสกุลเงินในระดับโลกที่มีการแลกเปลี่ยนเงิน การเก็งกำไรสินค้า และการโยกย้ายเงินจำนวนมากผ่านระบบที่มีเชื่อมโยงกัน เช่น การโอนเงินระหว่างประเทศ ตลาดหุ้น เป็นต้น
- 5) Ideoscapes การที่มนุษย์แสดงออกทางความคิด อุดมการณ์ และความเชื่อทางการเมือง การแสดงออกในกลุ่มคนที่มีความเชื่อหรือมีอุดมการณ์เดียวกัน

จากแนวคิดของ Appadurai เกี่ยวกับกิจกรรมของมนุษย์และโลกาภิวัตน์ ผู้วิจัยสามารถนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาแอปพลิเคชันในมุมมองต่าง ๆ ดังนี้

- 1) Ethnoscapes (in THAI SING Application) คือ การนำวัฒนธรรมของชนชาติไทยมาเผยแพร่ตามช่องทางที่ร่วมสมัย ได้แก่ การพัฒนาแอปพลิเคชัน THAI SING เพื่อฝึกการขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กที่รองรับการใช้งานได้ทั้ง ชาวไทยและชาวต่างชาติ
- 2) Mediascapes (in THAI SING Application) คือ การที่ วัฒนธรรมไทยในรูปแบบของเพลงไทยสำหรับเด็ก ถูกนำเสนอในสื่อที่สามารถเข้าถึงได้สำหรับคนในปัจจุบัน ได้แก่ โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ และไอแพด เป็นต้น
- 3) Technoscapes (in THAI SING Application) คือ การใช้เทคโนโลยีช่วยในการนำเสนอวัฒนธรรมไทยผ่านเทคโนโลยีแอปพลิเคชัน Application ที่มีความท้าทาย แต่จะช่วยให้ผู้คนเข้าถึงวัฒนธรรมดนตรีไทยได้ง่ายขึ้น
- 4) Finanscapes (in THAI SING Application) ในกรณีที่แอปพลิเคชันที่พัฒนาขึ้นเพื่อการศึกษา แต่ได้พัฒนาต่อยอดไปเป็นการพัฒนาแอปพลิเคชันเชิงธุรกิจ จะสามารถสร้างประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและการเงิน คน

สามารถดาวน์โหลดแอปพลิเคชันได้ และผู้พัฒนาสามารถได้รับผลกำไรจากการพัฒนาแอปพลิเคชันดังกล่าว (แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมิได้มุ่งแสวงหาผลกำไรทางธุรกิจเพื่อพัฒนาแอปพลิเคชันแต่อย่างใด)

5) Ideoscapes (in THAI SING Application) คือ การสอดแทรกความคิด ความเชื่อ ทัศนคติ และวัฒนธรรมของไทยไว้ในเพลงไทยสำหรับเด็กอันเป็นเนื้อหาสาระของแอปพลิเคชันที่จะพัฒนาขึ้น ซึ่งทำให้คนที่ได้ใช้แอปพลิเคชันได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยด้วย ในทางกลับกันเนื้อหาสาระของบทร้องในเพลงไทยสำหรับเด็กที่พัฒนาขึ้นสามารถบอกเล่าเรื่องราว ความคิด วิถีชีวิตของคนในปัจจุบันได้อีกด้วย

จากแนวคิดทั้งหมดที่ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยได้แนวคิด แนวปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่การวางแผน และออกแบบการพัฒนาแอปพลิเคชัน ทั้งในส่วนของ หลักและวิธีการฝึกขับร้องเพลงไทยที่มีรากฐานมาจากความเข้าใจในการขับร้องเพลงไทยและการสอนขับร้องเพลงไทยที่ถ่องแท้ เนื้อหาสาระของเพลงไทยสำหรับเด็กที่จะประพันธ์ขึ้นใหม่ที่สามารถสื่อสารและเชื่อมโยงการเรียนรู้การขับร้องเพลงไทย และศิลปวัฒนธรรมไทยได้ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของการพัฒนาแอปพลิเคชันในการวิจัยครั้งนี้ที่มาจากการออกแบบที่คำนึงถึงวิธีการเรียนรู้ ข้อมูล และการสื่อสารทางวัฒนธรรมของคนในปัจจุบันที่เชื่อมโยงกันทั่วโลกอย่างไร้พรมแดน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา “แอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ (Thai Traditional Kids Song and Singing Application)” ในการดำเนินการวิจัยผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยอันประกอบด้วยรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง ที่นำเสนอในบทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย (Research Conceptual Framework)

3.2 ขอบเขตในการวิจัย (Research Scopes)

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (Research Tools)

3.4 วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methodology)

3.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบกรอบการวิจัยจากองค์ความรู้ และบริบทที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ และขอบเขตในการวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งการตอบคำถามการวิจัยที่ชัดเจน และครอบคลุม ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทบทวนวรรณกรรม การวิเคราะห์เอกสาร และการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้มาซึ่งกรอบแนวคิดในการวิจัย อันประกอบไปด้วยองค์ความรู้ แนวคิด และทฤษฎี ดังนี้

(1) การขับร้องเพลงไทย (Thai Classical Singing)

มีขอบเขตครอบคลุมถึงประวัติ สาระตถะ วิธีการปฏิบัติ และวิธีการสอนที่เกี่ยวข้องกับการขับร้องเพลงไทย

(2) เพลงไทยสำหรับเด็ก (Thai Traditional Kids Songs)

มีขอบเขตครอบคลุมถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับเพลงไทยสำหรับเด็กที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย ตลอดจนบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

(3) เพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวต่างชาติ (Thai Kids Songs for Non-Thai Learner)

มีขอบเขตครอบคลุมถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับเพลงไทยสำหรับเด็กที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับผู้เรียนที่ไม่ใช่ชาวไทย ตลอดจนบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

(4) การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

(Self-Learning Application Development)

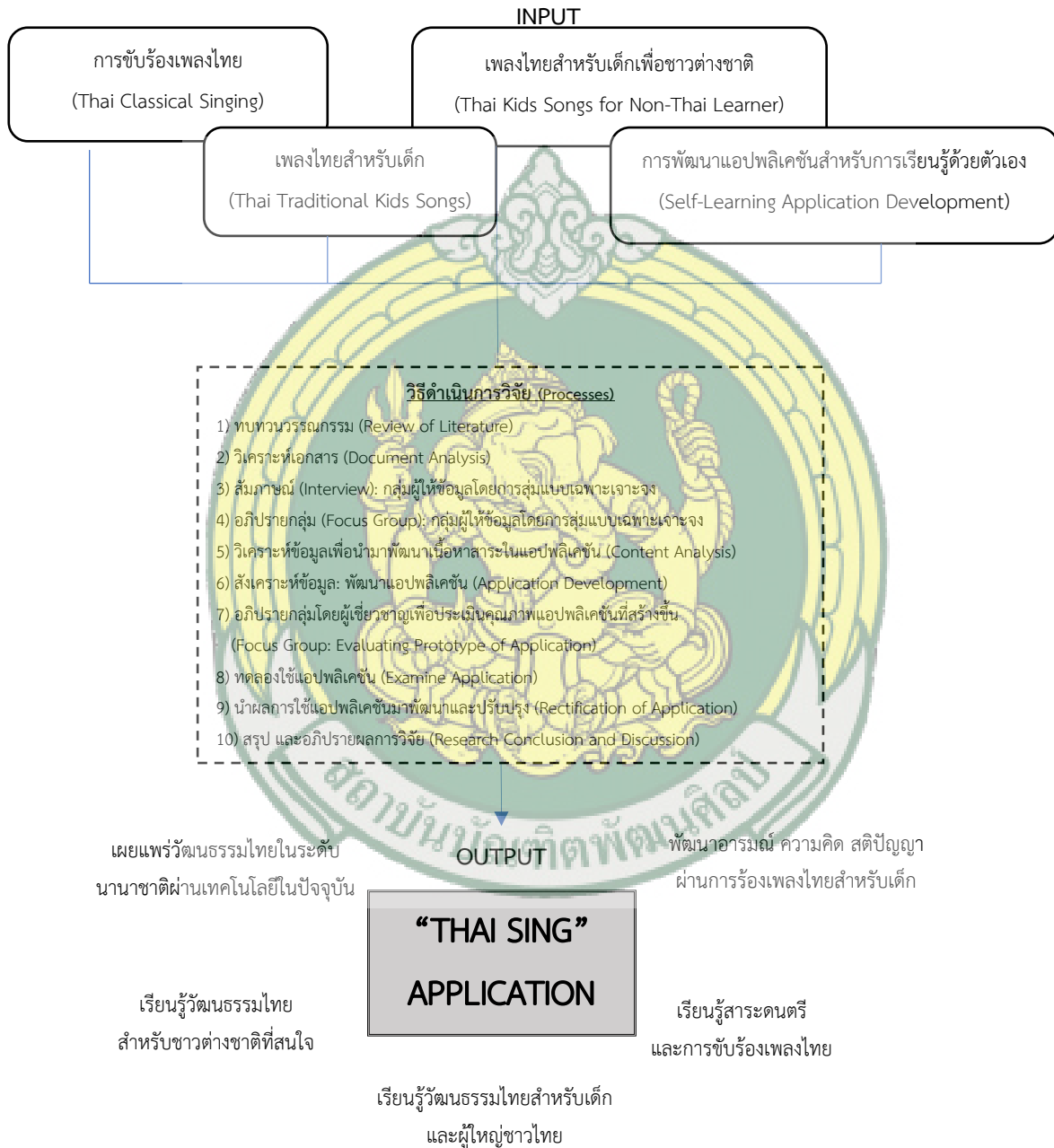
มีขอบเขตครอบคลุมถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาแอปพลิเคชันโดยทั่วไป และแอปพลิเคชันเพื่อการจัดการศึกษาที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้การขับร้องเพลงไทยด้วยตัวเองสำหรับกลุ่มผู้ใช้งานที่หลากหลาย ทั้งเยาวชนชาวไทย และชาวต่างชาติ บุคคลทั่วไปทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

ภาพที่ 3.1: กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย: การพัฒนาแอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ

Thai Traditional Kids Songs and Singing Application for

Thai and Non-Thai Learners (THAI SING)

3.2 ขอบเขตในการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งศึกษา และพัฒนาเพลงไทยสำหรับเด็กที่มีความเหมาะสมในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านดนตรีไทย และวัฒนธรรมไทย โดยมุ่งเน้นการนำองค์ความรู้มาพัฒนาในรูปแบบ Application สำหรับเรียนรู้ และฝึกฝนการขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อการฝึกฝนด้วยตัวเอง (Self-Learning)

นอกจากนั้น ได้ด้านกลุ่มเป้าหมายของผู้ใช้ Application ผู้วิจัยมุ่งพัฒนา THAI SING Application ขึ้นเพื่อรองรับการใช้งานของกลุ่มผู้ใช้งานชาวต่างชาติ โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชน (อายุประมาณ 8-15 ปี) เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม THAI SING Application ที่จะถูกพัฒนาขึ้นจะสามารถใช้เป็นแหล่งค้นคว้า และพัฒนาตนเอง สำหรับชาวต่างชาติในช่วงวัยอื่น ๆ ที่มีความสนใจใน Application นี้ได้อีกด้วย

อย่างไรก็ดี เนื้อหาสาระใน THAI SING Application ไม่เพียงแต่มุ่งเน้นกลุ่มผู้ใช้ชาวต่างชาติเท่านั้น หากแต่ยังมีส่วนที่เป็นภาษาไทยสำหรับให้เยาวชนไทย และกลุ่มคนไทยที่สนใจเข้าไปศึกษาหาความรู้ด้วยตัวเองได้อีกด้วย โดยผู้วิจัยมุ่งพัฒนาเนื้อหาใน THAI SING Application ให้เป็นระบบ งานวิจัยชิ้นนี้ มีขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

3.2.1 ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ในส่วนของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่าง ๆ ที่มีความรู้เฉพาะด้านต่าง ๆ ด้วยวิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) อันมีรายละเอียดโดยสังเขป ดังนี้

(3) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านดนตรีไทย และขับร้องเพลงไทย

เกณฑ์คุณสมบัติการคัดเลือก	เกณฑ์การคัดออก หรือยกเลิกการให้ข้อมูล/การมีส่วนร่วมในการวิจัย
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในด้านดนตรีไทย หรือขับร้องเพลงไทยที่มีประสบการณ์ในการสอน และการบรรเลงดนตรีไทย/ขับร้องเพลงไทย มาไม่น้อยกว่า 10 ปี	ไม่สามารถให้ข้อมูลได้ในเวลาที่กำหนด ไม่สะดวกทั้งทางกาย และจิตใจ ในการให้ข้อมูลในงานวิจัย

(2) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอนดนตรี หรือขับร้องสำหรับชาวไทยและชาวต่างชาติ

เกณฑ์คุณสมบัติการคัดเลือก	เกณฑ์การคัดออก หรือยกเลิกการให้ข้อมูล/ การมีส่วนร่วมในการวิจัย
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในการสอนดนตรี หรือขับร้องสำหรับชาวไทย และชาวต่างชาติ มาไม่น้อยกว่า 10 ปี	ไม่สามารถให้ข้อมูลได้ในเวลาที่กำหนด
เป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับการสอนดนตรี	ไม่สะดวกทั้งทางกาย และจิตใจ ในการให้ข้อมูลในงานวิจัย

(3) กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษที่มีความเกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมไทย

เกณฑ์คุณสมบัติการคัดเลือก	เกณฑ์การคัดออก หรือยกเลิกการให้ข้อมูล/ การมีส่วนร่วมในการวิจัย
เป็นชาวไทย/ชาวต่างประเทศ ที่มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาอังกฤษ และการสอนภาษาอังกฤษในระดับมืออาชีพ และมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย มาไม่น้อยกว่า 10 ปี	ไม่สามารถให้ข้อมูลได้ในเวลาที่กำหนด ไม่สะดวกทั้งทางกาย และจิตใจในการ ให้ข้อมูลในงานวิจัย

3.2.2 ขอบเขตในการพัฒนาเนื้อหาสาระใน THAI SING Application

การพัฒนาเนื้อหาสาระใน THAI SING Application ผู้วิจัยมีขอบเขตในการพัฒนาดังนี้

4) เพลง และบทร้อง (Song and lyrics):

- เพลงที่ใช้เป็นเนื้อหาสาระใน THAI SING Application จะเป็นเพลงไทย ซึ่งประกอบไปด้วยเพลงไทย ที่มีอยู่เดิม และเพลงไทยที่แต่งขึ้นใหม่ตามแนวคิดเพลงไทยสำหรับเด็ก
- บทร้องมีเนื้อหาเกี่ยวกับสาระความรู้ทางวัฒนธรรม ค่านิยมที่ดีในสังคมไทย และทักษะในการดำรงชีวิตทั่วไป

5) เครื่องดนตรี และวงดนตรี (Musical instruments and ensemble):

เพลงที่ใช้เป็นเนื้อหาสาระใน THAI SING Application จะเป็นบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีทุกชิ้นตามมาตรฐานการผสมวงดนตรีไทย และทฤษฎีดนตรีไทย

6) ภาษาที่ใช้ (Language):

ภาษาที่ใช้ใน THAI SING Application จะประกอบไปด้วยภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ทั้งในส่วนที่เป็นข้อมูลทั่วไปในการใช้แอปพลิเคชัน และบทร้องที่ใช้ในแต่ละบทเพลง พร้อมการแปลความหมายของบทร้องในแต่ละเพลง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3.1 การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจากวัตถุประสงค์ในการวิจัย และกรอบแนวคิดในการการวิจัย หรือกรอบการวิจัย โดยแหล่งข้อมูลที่ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าประกอบไปด้วย แหล่งข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และแหล่งข้อมูลจากกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยกระบวนการในการพัฒนา และนำเครื่องมือไปใช้ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางไว้ ดังนี้

- 1) พัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 2) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (IOC)
- 3) นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเข้าสู่กระบวนการยื่นขอรับพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (IRB)
- 4) นำเครื่องมือในการวิจัยที่ผ่านกระบวนการยื่นขอรับพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ (IRB) เรียบร้อยแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย และการวิเคราะห์ข้อมูลจึงประกอบไปด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

- (1) แบบวิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis Form)

ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบวิเคราะห์เอกสารขึ้น โดยใช้แนวทางจากกรอบแนวคิดในการวิจัย ควบคู่กับวัตถุประสงค์ในการวิจัย เพื่อพัฒนาเป็นหัวข้อต่าง ๆ ที่ใช้เป็นกรอบในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้แบบวิเคราะห์เอกสารยังสามารถนำไปใช้ในขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ ทั้งในการจัดหมวดหมู่ และประเภทของข้อมูล การเปรียบเทียบข้อมูล และการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ และสอดคล้องกันของข้อมูลที่ได้จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

แบบวิเคราะห์เอกสารพัฒนาขึ้นจากกรอบแนวคิดในการวิจัยที่พัฒนาขึ้นเพื่อตอบวัตถุประสงค์ในการวิจัยให้ครบถ้วน โดยแบบวิเคราะห์เอกสารที่ใช้ในการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลประกอบไปด้วย 3 ชุด ได้แก่

- (1.1) แบบวิเคราะห์เอกสารชุดที่ 1 (Document Analysis Form 1) ผู้วิจัยใช้อักษรย่อในการเรียกชื่อแบบวิเคราะห์เอกสารชุดนี้ว่า “DA-1” ใช้สำหรับเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร

ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการขับร้องเพลงไทยเบื้องต้น และลักษณะของเพลงไทยสำหรับเด็กไทย และชาวต่างชาติ (Thai classical singing and Thai kids songs for Thai and non-Thai learners)

(1.2) แบบวิเคราะห์เอกสารชุดที่ 2 (Document Analysis Form 2) ผู้วิจัยใช้อักษรย่อในการเรียกชื่อแบบวิเคราะห์เอกสารชุดนี้ว่า “DA-2” ใช้สำหรับเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาระ และคุณค่าทางวัฒนธรรม และสังคมไทย (Thai cultural and social value added)

(1.3) แบบวิเคราะห์เอกสารชุดที่ 3 (Document Analysis Form 3) ผู้วิจัยใช้อักษรย่อในการเรียกชื่อแบบวิเคราะห์เอกสารชุดนี้ว่า “DA-3” ใช้สำหรับเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (Self-Learning Application Development)

ตารางที่ 3.1: แบบวิเคราะห์เอกสาร

แบบวิเคราะห์เอกสารชุดที่ 1 (Document Analysis Form 1, DA-1)
ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อใช้สำหรับเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
“การขับร้องเพลงไทยเบื้องต้น และลักษณะของเพลงไทยสำหรับเด็กไทย และชาวต่างชาติ
(Thai classical singing and Thai kids songs for Thai and non-Thai learners)”

ลำดับ ที่	ชื่อเอกสาร และประเภท	ปี/ หน้า	การขับร้องเพลงไทยเบื้องต้น		เพลงไทยสำหรับเด็ก		หมายเหตุ
			องค์ประกอบ	วิธีการ	องค์ประกอบ/ ลักษณะ	ชื่อเพลง	

แบบวิเคราะห์เอกสารชุดที่ 2 (Document Analysis Form 2, DA-2)

ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อใช้สำหรับเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
“สาระ และคุณค่าทางวัฒนธรรม และสังคมไทย (Thai cultural and social value added)”

ลำดับ ที่	ชื่อเอกสาร และประเภท	ปี/ หน้า	สาระ และคุณค่าทางวัฒนธรรม และสังคมไทย			
			คุณธรรม จริยธรรม	ค่านิยมทาง วัฒนธรรม และ สังคมไทย	ทักษะการดำรงชีวิต	เอกลักษณ์ ความเป็นไทย

แบบวิเคราะห์เอกสารชุดที่ 3 (Document Analysis Form 3, DA-3)

ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อใช้สำหรับเก็บรวบรวม และวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ
“การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (Self-Learning Application Development)”

ลำดับ ที่	ชื่อเอกสาร และประเภท	ปี/ หน้า	การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง			
			องค์ประกอบพื้นฐาน ที่ควรมี	สิ่งที่สร้างความ น่าสนใจ ให้กับผู้ใช้	ลักษณะพิเศษของ แอปพลิเคชัน สำหรับเรียนรู้ด้วย ตัวเอง	สิ่งที่ควรคำนึงถึง ในการพัฒนา แอปพลิเคชัน สำหรับเด็ก

(2) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview Form)

ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างขึ้นจากวัตถุประสงค์ และกรอบแนวคิดในการวิจัย หรือกรอบการวิจัย โดยออกแบบคำถามที่นำไปสู่คำตอบที่จะได้มาซึ่งข้อมูลในการพัฒนา THAI SING Application ทั้งในด้านข้อมูลเชิงเนื้อหาสาระทางดนตรี สาระทางวัฒนธรรมสะท้อนผ่านสาระดนตรี เพื่อให้ผู้ใช้ THAI SING Application เกิดการเรียนรู้สาระดนตรี (ขับร้องเพลงไทย) ควบคู่ไปกับการเรียนรู้วัฒนธรรม

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ขึ้นโดยแบ่งตามกรอบแนวคิดในการวิจัยและความสอดคล้องของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในแต่ละกลุ่ม โดยแบบสัมภาษณ์ทั้งหมดแบ่งออกเป็น 3 ชุด ดังนี้

(2.1) แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1 (Interview Form 1) ผู้วิจัยใช้อักษรย่อในการเรียกชื่อแบบวิเคราะห์เอกสาร ชุดนี้ว่า “ITV-1” ใช้สำหรับเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านดนตรีไทย และขับร้องเพลงไทย (G1)

(2.2) แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2 (Interview Form 2) ผู้วิจัยใช้อักษรย่อในการเรียกชื่อแบบวิเคราะห์เอกสาร ชุดนี้ว่า “ITV-2” ใช้สำหรับเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิผู้มีประสบการณ์ในด้านการจัดการเรียนการสอนดนตรี หรือขับร้องสำหรับชาวไทยและชาวต่างชาติ (G2)

(2.3) แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3 (Interview Form 3) ผู้วิจัยใช้อักษรย่อในการเรียกชื่อแบบวิเคราะห์เอกสาร ชุดนี้ว่า “ITV-3” ใช้สำหรับเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จากกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษที่มีความเกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมไทย (G3)

โดยข้อคำถามในแต่ละข้อที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นจะนำไปสู่การได้มาซึ่งข้อมูลสำหรับการพัฒนา THAI SING Application โดยจะครอบคลุมเนื้อหาสาระตามความถนัดของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่ม อันมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2: ข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย
(All questions being asked in the interview with key informants)

ข้อ ที่	ข้อคำถาม (Questions)		กลุ่มผู้ให้ข้อมูล		
	ไทย	English	G1	G2	G3
1	เพลงไทยสำหรับเด็กควรมีลักษณะอย่างไร และมีองค์ความรู้ใดบ้างที่จำเป็น และเกี่ยวข้องกับเพลงไทยสำหรับเด็ก	What are the musical features of Thai music for kids and its relevant knowledge?	✓		
2	ลักษณะจังหวะและทำนองของเพลงไทยสำหรับเด็กควรเป็นอย่างไร	What kind of melody and rhythm should Thai music for kids be?	✓		
3	บทร้อง และสาระในเพลงไทยสำหรับเด็กควรเป็นอย่างไร	What kind of content should be used as lyrics of Thai music for kids?	✓		
4	ลักษณะของเพลงไทยสำหรับเด็กที่เด็กชาวต่างชาติจะสามารถเข้าใจได้ ควรมีลักษณะอย่างไร	What are the musical characteristics of Thai music for kids that can be understood and accessed by foreigners?	✓	✓	
5	สิ่งที่ท้าทาย และสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการพัฒนาเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อให้ชาวต่างชาติทั้งเด็กและบุคคลทั่วไปเข้าใจได้ คือสิ่งใด	What are the challenges and concerns of creating Thai music for foreign kids/general people?	✓	✓	
6	ลักษณะของ Application ที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนที่เป็นเยาวชนชาวไทย/ชาวต่างชาติ ควรเป็นอย่างไร	What makes the educational application attractive for both Thai and international kids?		✓	✓
7	จากประสบการณ์ของท่าน ท่านคิดว่าระดับ และลักษณะของภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสอนศิลปวัฒนธรรมไทยให้ชาวต่างชาติ (โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชน) ควรเป็นอย่างไร	From your experience, what kind of English language should be used for teaching Thai arts and culture to foreign kids?		✓	✓
8	จากประสบการณ์ในการสอนดนตรีสำหรับชาวไทย และชาวต่างชาติ สิ่งใดคือปัญหาที่พบบ่อยที่สุด และท่านมีวิธีการรับมืออย่างไร	From your experience in teaching music to non-Thai learners, what is the most often challenge/problem, and how did you tackle it?		✓	✓
9	วัฒนธรรมไทยเรื่องใดที่สามารถสอนให้ชาวต่างชาติเรียนรู้ได้ง่าย และเกิดประโยชน์มากที่สุด (ทั้งกลุ่มเยาวชน และผู้ใหญ่)	What initial Thai cultures should foreigners learn easily (both foreign kids and adults)?	✓	✓	✓
10	สิ่งใด คือ สิ่งที่ท่านอยากให้ชาวต่างชาติได้เรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นไทย และศิลปวัฒนธรรมไทย (ทั้งกลุ่มเยาวชน และผู้ใหญ่)	What do you want foreigners to know and learn about Thai arts and cultures?	✓	✓	✓

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 1: กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านดนตรีไทย และขับร้องเพลงไทย

Interview Form 1: Thai classical music and singing masters (G1)

ข้อที่	ภาษาไทย	English
1	เพลงไทยสำหรับเด็กควรมีลักษณะอย่างไร และมีองค์ความรู้ใดบ้างที่จำเป็น และเกี่ยวข้องกับเพลงไทยสำหรับเด็ก	What are the musical features of Thai music for kids and its relevant knowledge?
2	ลักษณะจังหวะและทำนองของเพลงไทยสำหรับเด็กควรเป็นอย่างไร	What kind of melody and rhythm should Thai music for kids be?
3	บทร้อง และสาระในเพลงไทยสำหรับเด็กควรเป็นอย่างไร	What kind of content should be used as lyrics of Thai music for kids?
4	ลักษณะของเพลงไทยสำหรับเด็กที่เด็กชาวต่างชาติจะสามารถเข้าใจได้ควรมีลักษณะอย่างไร	What are the musical characteristics of Thai music for kids that can be understood and accessed by foreigners?
5	สิ่งที่ท้าทาย และสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการพัฒนาเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อให้ชาวต่างชาติทั้งเด็กและบุคคลทั่วไปเข้าใจได้ คือสิ่งใด	What are the challenges and concerns of creating Thai music for foreign kids/general people?
6	วัฒนธรรมไทยเรื่องใดที่สามารถสอนให้ชาวต่างชาติเรียนรู้ได้ง่าย และเกิดประโยชน์มากที่สุด (ทั้งกลุ่มเยาวชน และผู้ใหญ่)	What initial Thai cultures should foreigners learn easily (for both foreign kids and adults)?
7	สิ่งใด คือ สิ่งที่ท่านอยากให้ชาวต่างชาติได้เรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นไทย และศิลปวัฒนธรรมไทย (ทั้งกลุ่มเยาวชน และผู้ใหญ่)	What do you want foreigners to know and learn about Thai arts and cultures?

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 2: กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนดนตรี หรือสอนขับร้องสำหรับชาวไทยและชาวต่างชาติ

Interview Form 2: Teachers with experience in teaching music for Thai and non-Thai students (G2)

ข้อที่	ภาษาไทย	English
1	ลักษณะของเพลงไทยสำหรับเด็กที่เด็กชาวต่างชาติจะสามารถเข้าใจได้ ควรมีลักษณะอย่างไร	What are the musical characteristics of Thai music for kids that can be understood and accessed by foreigners?
2	สิ่งที่ท้าทาย และสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการพัฒนาเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อให้ชาวต่างชาติทั้งเด็กและบุคคลทั่วไปเข้าใจได้ คือสิ่งใด	What are the challenges and concerns of creating Thai music for foreign kids/general people?
3	ลักษณะของ Application ที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนที่เป็นเยาวชนชาวไทย/ชาวต่างชาติควรเป็นอย่างไร	What makes the educational application attractive for both Thai and international kids?
4	จากประสบการณ์ของท่าน ท่านคิดว่าลักษณะของภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสอนศิลปวัฒนธรรมไทยให้ชาวต่างชาติควรเป็นอย่างไร	From your experience, what kind of English language should be used for teaching Thai arts and culture to foreign kids?
5	จากประสบการณ์ในการสอนดนตรีสำหรับชาวไทยและชาวต่างชาติ สิ่งใดคือปัญหาที่พบบ่อยที่สุด และท่านมีวิธีการรับมืออย่างไร	From your experience in teaching music to non-Thai learners, what is the most often challenge/problem, and how did you tackle it?
6	วัฒนธรรมไทยเรื่องใดที่สามารถสอนให้ชาวต่างชาติเรียนรู้ได้ง่าย และเกิดประโยชน์มากที่สุด (ทั้งกลุ่มเยาวชน และผู้ใหญ่)	What initial Thai cultures should foreigners learn easily (both foreign kids and adults)?
7	สิ่งใด คือ สิ่งที่ท่านอยากให้ชาวต่างชาติได้เรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นไทย และศิลปวัฒนธรรมไทย (ทั้งกลุ่มเยาวชน และผู้ใหญ่)	What do you want foreigners to know and learn about Thai arts and cultures?

แบบสัมภาษณ์ชุดที่ 3: กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาอังกฤษที่มีความเกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรมไทย

Interview Form 3: English Language Experts associated with Thai arts and cultures (G3)

ข้อที่	ภาษาไทย	English
1	ลักษณะของ Application ที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนที่เป็นเยาวชนชาวไทย/ชาวต่างชาติควรเป็นอย่างไร	What makes the educational application attractive for both Thai and international kids?
2	จากประสบการณ์ของท่าน ท่านคิดว่าระดับและลักษณะของภาษาอังกฤษที่ใช้ในการสอนศิลปวัฒนธรรมไทยให้ชาวต่างชาติ (โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชน) ควรเป็นอย่างไร	From your experience, what kind of English language should be used for teaching Thai arts and culture to foreign kids?
3	จากประสบการณ์ในการสอนดนตรีสำหรับชาวไทยและชาวต่างชาติ สิ่งใดคือปัญหาที่พบบ่อยที่สุด และท่านมีวิธีการรับมืออย่างไร	From your experience in teaching music to non-Thai learners, what is the most often challenge/problem, and how did you tackle it?
4	วัฒนธรรมไทยเรื่องใดที่สามารถสอนให้ชาวต่างชาติเรียนรู้ได้ง่าย และเกิดประโยชน์มากที่สุด (ทั้งกลุ่มเยาวชน และผู้ใหญ่)	What initial Thai cultures should foreigners learn easily (both foreign kids and adults)?
5	สิ่งใด คือ สิ่งที่ท่านอยากให้ชาวต่างชาติได้เรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นไทย และศิลปวัฒนธรรมไทย (ทั้งกลุ่มเยาวชน และผู้ใหญ่)	What do you want foreigners to know and learn about Thai arts and cultures?

(4) ประเด็นในการ Focus Group เพื่อประเมินคุณภาพของแอปพลิเคชันต้นแบบที่พัฒนาขึ้น

เมื่อมีการพัฒนาแอปพลิเคชันแล้ว ผู้วิจัยจะดำเนินการจัดการอภิปรายกลุ่มสำหรับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย โดยจะมีประเด็นคำถามปลายเปิดเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมอภิปรายได้แสดงความคิดเห็น โดยมีแนวทางการอภิปรายร่วมกันในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

ตารางที่ 3.3: แบบประเมินคุณภาพแอปพลิเคชันต้นแบบ

รายการประเมิน	ระดับคะแนน					หมายเหตุ
	5	4	3	2	1	
1. ด้านเนื้อหาสาระของแอปพลิเคชัน						
1.1 เพลงที่ใช้เป็นบทเรียนมีความไพเราะ จำง่าย มีความเหมาะสมต่อการเรียนรู้และปฏิบัติ						
1.2 เพลงที่ใช้เป็นบทเรียนมีความชัดเจน สามารถสื่อความหมายได้ถูกต้อง						
1.3 เพลงที่ใช้เป็นบทเรียนมีความเหมาะสม สอดคล้องกับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง						
1.4 เนื้อหาสาระเหมาะสมกับการเรียนรู้โดยชาวต่างชาติ						
1.5 เนื้อหาสาระเหมาะสมกับการเรียนรู้โดยชาวไทย						
2. ด้านการสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตัวเอง						
2.1 มีลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยตัวเองที่ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อนจนเกินไป						
2.2 มีความน่าสนใจ เนื้อหาสาระดึงดูดผู้เรียน/ผู้ใช้งาน						
2.3 เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง						
2.4 เหมาะสมกับการทบทวน และประเมินตนเอง						
3. ด้านการใช้งานและการเข้าถึงแอปพลิเคชันโดยผู้ใช้งาน						
3.1 ใช้งานง่าย ไม่ซับซ้อน รวดเร็ว ข้อจำกัดน้อย						
3.2 มีคุณสมบัติพิเศษที่น่าสนใจ และเกิดประโยชน์ เช่น การบันทึกเสียง และภาพเคลื่อนไหว						
3.3 เหมาะสมกับการใช้งานโดยชาวต่างชาติในช่วงวัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่						
3.4 เหมาะสมกับการใช้งานโดยชาวไทยในช่วงวัยเด็ก วัยรุ่น และวัยผู้ใหญ่						
4. ด้านความสวยงาม						
4.1 สีเส้นสวยงาม น่าใช้งาน						
4.2 ภาพคมชัด สดใส						
4.3 เสียงเพลงชัดเจน แจ่มใส						
4.4 ใช้ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหวประกอบได้เหมาะสม สวยงาม สื่อความหมายได้ชัดเจน						
5. ด้านการสร้างคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมและการศึกษาขับร้องเพลงไทย						
5.1 คุณค่าด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ขับร้องเพลงไทยด้วยตัวเอง						
5.2 เพิ่มโอกาสในการเรียนรู้การขับร้องเพลงไทยสำหรับผู้เรียนหลากหลายกลุ่ม						
5.3 ศิลปวัฒนธรรมไทยจากเพลงที่ใช้เป็นบทเรียนได้ดี						
5.4 การเรียนรู้และพัฒนาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ						
5.5 ช่วยสร้างภาพลักษณ์ และทัศนคติที่ดีต่อศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทย						
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อการพัฒนาและปรับปรุงแอปพลิเคชัน THAI SING						
.....						
.....						

3.4 วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัย โดยมีการกำหนดประชากร กลุ่มเป้าหมาย และกลุ่มตัวอย่าง ที่สอดคล้องกับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระยะ อันมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.4: ตารางสรุปวิธีดำเนินการวิจัย (แบ่งตามระยะในการดำเนินการ)

วิธีดำเนินการวิจัย (ระยะ)	รายละเอียด	เครื่องมือที่ใช้ ในการวิจัย	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล/ ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย (ประชากร/กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มตัวอย่าง)	ผลผลิต (ในระยะนั้น ๆ)
ระยะที่ 1 (Phase 1)	ศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการพัฒนา แอปพลิเคชันต้นแบบ (Prototype application)	- แบบวิเคราะห์ที่ เอกสาร - แบบสัมภาษณ์	- ประชากร: ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ให้ข้อมูลในแต่ละด้านที่ เกี่ยวข้องกับการวิจัย*1	- องค์ความรู้ที่ เกี่ยวกับการพัฒนา แอปพลิเคชันต้นแบบ (Prototype application) ในขั้นต่อไป
ระยะที่ 2 (Phase 2)	พัฒนา และประเมินคุณภาพ แอปพลิเคชันต้นแบบ (Development and Evaluation of Prototype application)	- แบบประเมินคุณภาพ แอปพลิเคชันต้นแบบ	- ประชากร: ผู้ทรงคุณวุฒิ ในแต่ละด้านที่เกี่ยวข้อง ดังนี้ - ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอน ดนตรีไทยและขับร้อง เพลงไทย - ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน เทคโนโลยีและนวัตกรรม ทางการศึกษา - ชาวต่างชาติผู้สอน ภาษาอังกฤษให้กับคนไทย	- ผลงานเพลงที่ ประพันธ์ขึ้นเพื่อใช้ ในแอปพลิเคชัน - แอปพลิเคชันต้นแบบ - ข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุง แอปพลิเคชันต้นแบบ ให้มีคุณภาพมากขึ้น
ระยะที่ 3 (Phase 3)	สรุปผลการวิจัย	- การเขียนสรุปข้อมูล เชิงพรรณวิเคราะห์ ในรูปแบบการวิจัย		- ผลงานวิจัย ที่ตอบวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้

* หมายเหตุ:

- 1) รายละเอียด วิธีการ หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกประชากร และกลุ่มตัวอย่าง พร้อมข้อคำถามในเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
ทั้งหมด ปรากฏอยู่ในเอกสารแนบที่ผู้วิจัยได้นำส่งต่อคณะกรรมการฯ
- 2) “เด็ก” หมายความว่า บุคคลอายุยังไม่เกินสิบห้าปีบริบูรณ์ (พระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดี
เยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓) แต่เนื่องด้วยพัฒนาการที่เหมาะสมกับการใช้แอปพลิเคชันอย่างปลอดภัย ผู้วิจัยจึงกำหนดเริ่มอายุไม่
ต่ำกว่า 8 ปี และไม่เกิน 15 ปี และจำเป็นต้องอยู่ภายใต้การดูแล และวิจารณ์ของของผู้ปกครอง

จากแผนการดำเนินการวิจัยที่ได้ตั้งไว้เป็น 3 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 (Phase 1): ศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการพัฒนาแอปพลิเคชันต้นแบบ (Prototype application)

ระยะที่ 2 (Phase 2): พัฒนา ทดลองใช้เพื่อประเมิน และปรับปรุงแอปพลิเคชันต้นแบบ (Prototype application)

ระยะที่ 3 (Phase 3): สรุปผลการวิจัย

ในการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิจัยทั้งหมด เป็น 3 ขั้นตอน ตามรายละเอียด ดังนี้

1) การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) วิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis)

2) สัมภาษณ์ (Interview): กลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง

3) อภิปรายกลุ่ม (Focus Group): กลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง

2) การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยมีการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเชิงบรรยาย (Descriptive) เพื่อนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาใช้ในการพัฒนาแอปพลิเคชัน โดยขั้นตอนในการดำเนินการประกอบไปด้วย การตรวจสอบข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุปผลข้อมูลเพื่อเตรียมนำเข้าสู่การพัฒนาแอปพลิเคชัน

2.1) การตรวจสอบข้อมูล

ใช้การตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าด้านวิธีการรวบรวมข้อมูล (Methodological Triangulation) โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจาก (1) บุคคล และ (2) เอกสาร และสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ตามประเด็นที่ได้วางไว้ในกรอบแนวคิดในการวิจัย ในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

- การขับร้องเพลงไทย (Thai Classical Singing)

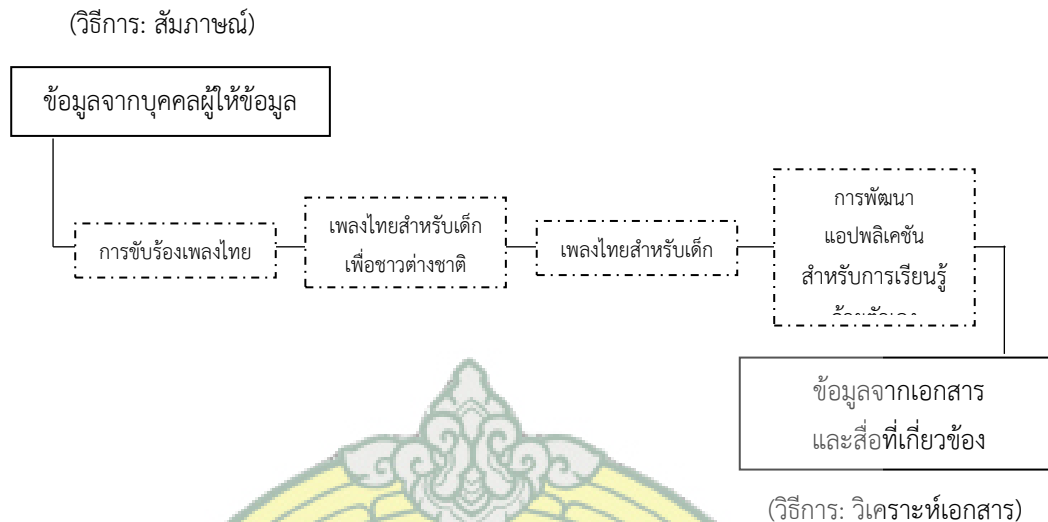
- เพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวต่างชาติ (Thai Kids Songs for Non-Thai Learner)

- เพลงไทยสำหรับเด็ก (Thai Traditional Kids Songs)

- การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (Self-Learning Application Development)

เมื่อผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่ได้กล่าวไว้ข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบ โดยสามารถสรุปแนวทางในการดำเนินการได้ ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 3.5: กระบวนการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้าที่ใช้ในการวิจัย

(2.2) การวิเคราะห์ข้อมูล

ในขั้นตอนของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบข้อมูลในขั้นก่อนหน้านี้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ทั้งนี้ผู้วิจัยยังคงให้ความสำคัญในการนำองค์ความรู้จากกรอบแนวคิดในการวิจัยที่ได้พัฒนาไว้มาเป็นแนวทางในการวางกรอบเนื้อหาสาระ ที่สามารถนำไปใช้แบ่งเนื้อหาในการวิเคราะห์ได้อย่างมีทิศทาง อีกทั้งยังช่วยในการสรุปผลข้อมูลหลังจากการวิเคราะห์ได้ชัดเจน ตอบโจทย์ และคำถามการวิจัยอย่างชัดเจน โดยผู้วิจัยมีแนวทางในการวิเคราะห์ ดังนี้

(2.3) การสังเคราะห์ข้อมูล

- การประพันธ์เพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อใช้ในแอปพลิเคชัน

ในขั้นตอนของการประพันธ์เพลง ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิและการวิเคราะห์เอกสารมาใช้เป็นแนวทางในการประพันธ์เพลงใหม่ขึ้นทั้งหมด โดยใช้แนวทางการประพันธ์เพลงไทยตามทฤษฎีดนตรีไทย และความเหมาะสมของลักษณะทางดนตรี

- พัฒนาแอปพลิเคชันต้นแบบ

ในขั้นตอนของการพัฒนาพลิเคชันต้นแบบ ผู้วิจัยได้ประสานกับทีมพัฒนาแอปพลิเคชัน (Software Development) โดยทำการประชุมหารือเพื่อสรุปความต้องการ ความจำเป็น และเนื้อหาสาระสำคัญ ภาพรวม และการทำงานของแอปพลิเคชัน เพื่อให้เกิดพัฒนาแอปพลิเคชันที่ตรงกับความต้องการของผู้วิจัยมากที่สุด

- อภิปรายกลุ่มโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินคุณภาพแอปพลิเคชันต้นแบบที่สร้างขึ้น

เมื่อพัฒนาแอปพลิเคชันต้นแบบเสร็จแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการอภิปรายกลุ่มเพื่อประเมินคุณภาพของแอปพลิเคชันที่ได้พัฒนา โดยกลุ่มผู้เข้าร่วมอภิปรายกลุ่มคือกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์ความรู้ทั้งหมดที่ใช้ในการพัฒนาแอปพลิเคชัน จากนั้นผู้วิจัยร่วมกับทีมพัฒนาแอปพลิเคชันนำข้อคิดเห็นที่ได้จากการประเมินคุณภาพของแอปพลิเคชันจากผู้ทรงคุณวุฒิไปปรับปรุงแอปพลิเคชันต้นแบบ เพื่อเตรียมนำไปทดลองใช้ในขั้นตอนต่อไป

- ปรับปรุงแอปพลิเคชันในขั้นสุดท้ายเพื่อเตรียมเผยแพร่และเปิดใช้งานจริง

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการประเมินคุณภาพแอปพลิเคชันที่ได้จากการอภิปรายกลุ่มจากผู้ทรงคุณวุฒิมาปรับปรุง พัฒนาแอปพลิเคชันในขั้นสุดท้าย และนำไปเผยแพร่ให้สามารถเปิดใช้งานได้จริง

(2.4) การสรุปผลข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยดำเนินการในขั้นตอนต่าง ๆ ก่อนหน้านี้เรียบร้อยแล้ว ในการสรุปผลข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการสรุปผลข้อมูลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ เพื่อนำไปสู่การอภิปรายผล และจัดทำข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป โดยผู้วิจัยดำเนินการในขั้นตอนนี้ตามมาตรฐานการทำวิจัย พร้อมทั้งจัดทำรูปเล่มงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

นอกจากนั้น ผลการวิจัยที่ได้ออกเป็นแอปพลิเคชัน ผู้วิจัยดำเนินการเปิดให้บริการแอปพลิเคชันที่ได้พัฒนาขึ้นสู่ตลาดแอปพลิเคชันในช่องทางต่าง ๆ โดยอยู่ในรูปแบบของแอปพลิเคชันที่ไม่ได้คิดค่าใช้จ่ายในการเข้าใช้งาน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ต่อผู้ที่สนใจในด้านศิลปวัฒนธรรมไทยต่อไป

บทที่ 4

วิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนา “แอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ (Thai Traditional Kids Song and Singing Application)” ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

(1) การขับร้องเพลงไทย (Thai Classical Singing)

มีขอบเขตครอบคลุมถึงประวัติ สาธิตะ วิธีการปฏิบัติ และวิธีการสอนที่เกี่ยวข้องกับการขับร้องเพลงไทย

(2) เพลงไทยสำหรับเด็ก (Thai Traditional Kids Songs)

มีขอบเขตครอบคลุมถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับเพลงไทยสำหรับเด็กที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับผู้เรียนในแต่ละช่วงวัย ตลอดจนบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

(3) เพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวต่างชาติ (Thai Kids Songs for Non-Thai Learner)

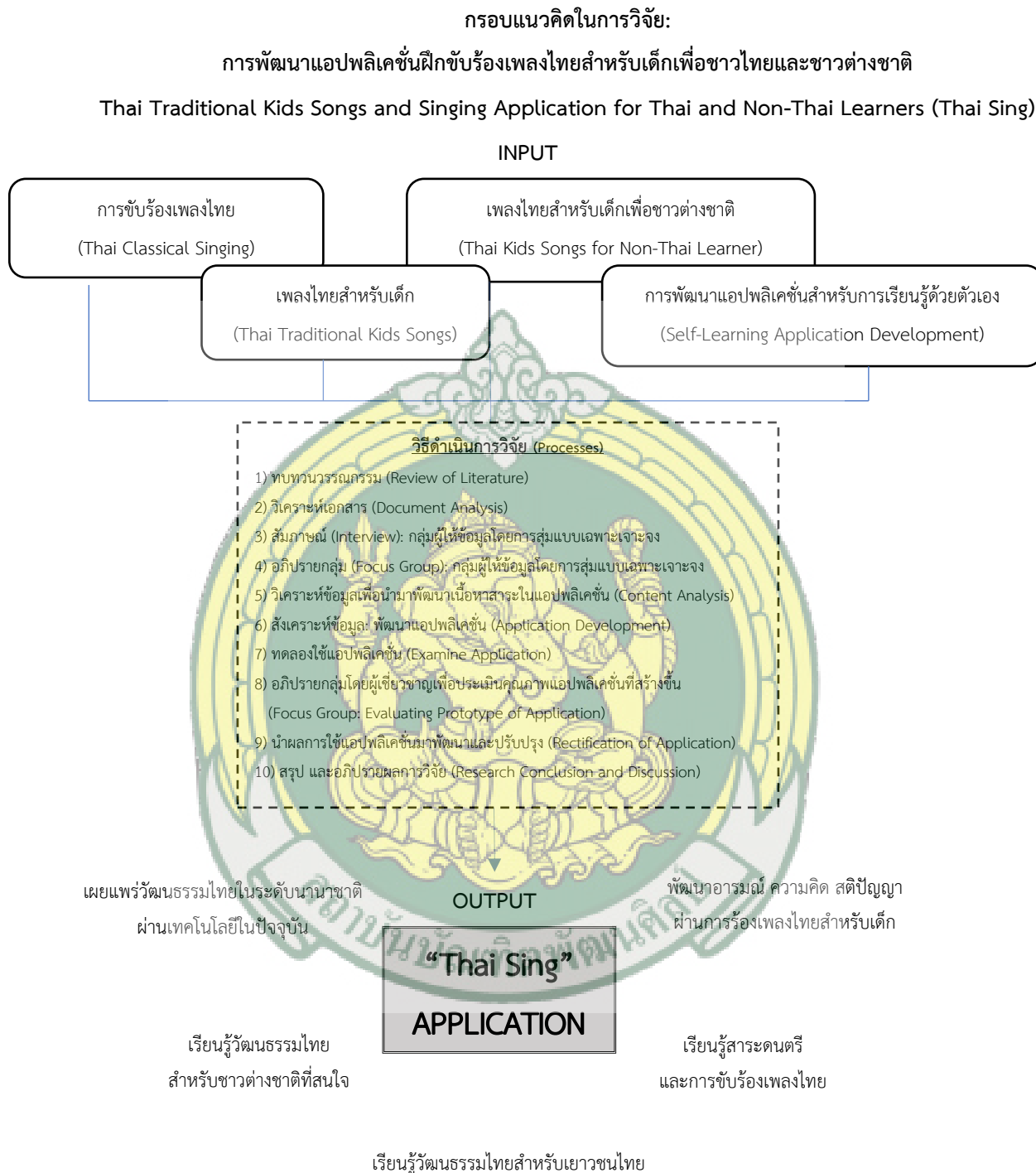
มีขอบเขตครอบคลุมถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับเพลงไทยสำหรับเด็กที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับผู้เรียนที่ไม่ใช่ชาวไทย ตลอดจนบริบทสังคมที่เปลี่ยนไป

(4) การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

(Self-Learning Application Development)

มีขอบเขตครอบคลุมถึงหลักการ แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาแอปพลิเคชันโดยทั่วไป และแอปพลิเคชันเพื่อการจัดการศึกษาที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการเรียนรู้การขับร้องเพลงไทยด้วย

ภาพที่ 4.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากกรอบแนวคิดในการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยได้วางแผนวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับแนวทางของกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อให้ได้มาซึ่งแนวทางการพัฒนาแอปพลิเคชันที่มีคุณภาพมากที่สุด อันมีประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

4.1 การขับร้องเพลงไทย

4.1.1 ความหมาย ขอบเขต และประเภทของการขับร้องเพลงไทย

4.1.2 การเรียนการสอนขับร้องเพลงไทย และแนวทางการเรียนขับร้องเพลงไทยด้วยตนเอง

4.2 เพลงไทยสำหรับเด็กในประเทศไทย

4.2.1 วิวัฒนาการ และรูปแบบของเพลงไทยสำหรับเด็กในประเทศไทย

4.2.2 เนื้อหาสาระของเพลงไทยสำหรับเด็กในประเทศไทย

4.3 เพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อการเรียนรู้ของชาวต่างชาติ

4.4 การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

4.4.1 รูปแบบ และองค์ประกอบ

4.4.2 คุณลักษณะเฉพาะ

4.4.3 กระบวนการพัฒนาแอปพลิเคชัน

4.5 แอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ (THAI SING APP)

4.5.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแอปพลิเคชัน THAI SING

4.5.2 เนื้อหาสาระของแอปพลิเคชัน THAI SING

ในการนำเสนอข้อมูลในบทที่ 4 (วิเคราะห์ข้อมูล) ผู้วิจัยจึงขอนำเสนอข้อมูลตามกรอบแนวคิดในการวิจัยที่พัฒนาขึ้น ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

4.1 การขับร้องเพลงไทย (Thai Classical Singing)

การขับร้องเพลงไทยเป็นองค์ความรู้ที่ครอบคลุมทั้งในเรื่องประวัติ สาธิตะ วิธีการปฏิบัติ และวิธีการสอนที่มีการสืบทอดแนวทางปฏิบัติมาอย่างยาวนาน ตลอดจนมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย และปัจจัยทางสังคมที่เปลี่ยนไป ดังนั้น การทำความเข้าใจองค์ความรู้ด้านการขับร้องเพลงไทย จึงมีความจำเป็นในการอธิบายที่เนื้อหาสาระที่สำคัญของการขับร้องเพลงไทย และบริบทที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

4.1.1 ความหมาย ขอบเขต และประเภทของการขับร้องเพลงไทย

ข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้มาซึ่งองค์ความรู้เกี่ยวกับความหมาย ขอบเขต และประเภทของการขับร้องเพลงไทย ประกอบกับประสบการณ์ในวิชาชีพขับร้องเพลงไทย หรือคีตศิลป์ที่มีมากกว่า 20 ปี เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสรุปความคิดรวบยอด อันมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ความหมายของการขับร้องเพลงไทย

การขับร้องเพลงไทย มีความหมายมาจากรวมกันไว้ซึ่งคำต่าง ๆ ได้แก่ ขับร้อง เพลง และไทย หากพิจารณาจากความหมายของแต่ละคำที่ถูกมาใช้รวมกันแล้ว การขับร้องเพลงไทยเป็นองค์รวมของศิลปะของชนชาติไทยแขนงหนึ่ง ซึ่งมีทั้งการขับร้อง และเพลงไทย ดังนั้นการขับร้องเพลงไทยจึงมีความเกี่ยวข้องกับเพลงไทย และดนตรีไทยเป็นสำคัญ นอกจากนั้นการขับร้องเพลงไทยมีลักษณะเฉพาะในหลักปฏิบัติที่มีความแตกต่างจากศิลปะการขับร้องของชนชาติอื่น ๆ เนื่องจากการขับร้องมีการใช้ภาษาไทยเป็นฐานในการปฏิบัติ เห็นได้จากองค์ประกอบสำคัญของการขับร้องเพลงไทย อันได้แก่ คำร้อง (words/lyrics) และเอื้อน (wordless vocalisation) มีการใช้ภาษาไทยเป็นหลัก ทั้ง โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และร่าย ซึ่งเป็นวรรณศิลป์ของไทย ที่นำมาใช้เป็นคำร้อง บทร้อง หรือเนื้อเพลงในการขับร้องเพลงไทยทั้งสิ้น และในส่วนของการเล่น กล่าวได้ว่าการขับร้องเพลงไทยมีการใช้เสียงในภาษาไทยที่มีทั้งพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ มาใช้เป็นองค์ประกอบสำคัญของการเอื้อน เช่น เสียงเออ เสียงเฮอ เสียงอือ เสียงฮือ เสียงเอ๋ย เสียงเฮ๋ย เป็นต้น ด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาเป็นที่สะท้อนให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของการขับร้องเพลงไทยอย่างชัดเจน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขออนุญาตความหมายของการขับร้องเพลงไทยเพื่อสร้างความเข้าใจที่ชัดเจน และครอบคลุม ดังนี้ การขับร้องเพลง หมายถึง “ศิลปะการขับร้องที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชนชาติไทย”

ขอบเขตของการขับร้องเพลงไทย

จากนิยามของการขับร้องเพลงไทยที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น สามารถเชื่อมโยงสู่การทำความเข้าใจขอบเขตของการขับร้องเพลงไทยได้ กล่าวคือ การขับร้องเพลงไทยมีความเกี่ยวข้อง และเอกลักษณ์ของชนชาติไทย หากแต่ในปัจจุบันมีวิวัฒนาการทางด้านดนตรีในสังคมไทยอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดรูปแบบและแนวเพลงขึ้น ทั้งเพลงไทย ลูกทุ่ง เพลงไทยสากล เพลงป๊อปไทย ดังนั้น การขับร้องเพลงไทยจึงมีขอบเขตครอบคลุมถึงการขับร้องที่มีของชนชาติไทยที่มีความเป็นมายาวนาน ได้รับอิทธิพลจากศิลปราชสำนัก โดยขับร้องในเพลงไทยที่บรรเลงด้วยเครื่องดนตรีไทยโดยไม่มีเครื่องดนตรีตะวันตกผสมผสาน เอกลักษณ์สำคัญของการขับร้องเพลงไทยสามารถเห็นได้จาก 1) การใช้ภาษาไทยในการขับร้อง 2) การขับร้องร่วมกับวงดนตรีไทย 3) การขับร้องด้วยเพลงไทยที่บรรเลงด้วยวงดนตรีไทย ได้แก่ วงปี่พาทย์ วงเครื่องสาย วงมโหรี ฯลฯ ตามหลักการทางดนตรีไทย 4) มีการใช้ “การเอื้อน” หรือ “เสียงเปล่า” ในการสร้างทำนองการขับร้องร่วมกับการใช้คำร้อง หรือเนื้อร้อง โดยมีการใช้ภาษาไทยเป็นฐานในการออกเสียงคำร้อง และเอื้อนทั้งสิ้น (สุชาติ โสวัตร, 2566)

ประเภทของการขับร้องเพลงไทย

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ การขับร้องเพลงไทยสามารถแบ่งได้หลายประเภท โดยประเภทต่าง ๆ ในการขับร้องมีการแบ่ง ดังนี้

1) แบ่งตามการใช้งาน ได้แก่ ขับร้องอิสระ ขับร้องกับการบรรเลง และขับร้องกับการแสดง (ท้วม ประสิทธิ์กุล, 2529)

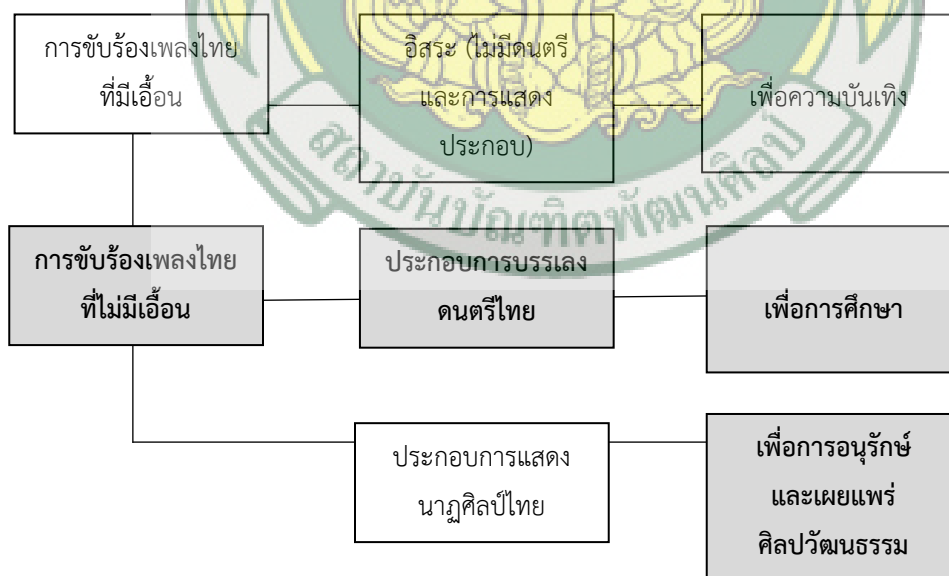
2) แบ่งตามวิธีการที่ใช้ในการขับร้อง ได้แก่ การขับร้องแบบมีเอื้อน และการขับร้องไม่มีเอื้อน หรือขับร้องเนื้อเต็ม (มนตรี ตราโมท, 2538)

3) แบ่งตามลักษณะการใช้งานในการขับร้อง ได้แก่ การขับร้องเพื่อความบันเทิง การขับร้องเพื่อการศึกษา และการขับร้องเพื่อการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม (สุชาติา โสวัตร, 2567)

จากแนวคิดเกี่ยวกับประเภทของการขับร้องเพลงไทยที่ได้ศึกษาวิเคราะห์มาข้างต้น ผู้วิจัยพบว่าการขับร้องเพลงไทยเป็นองค์ความรู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับทั้งภาคปฏิบัติ ทฤษฎี และบริบทที่เกี่ยวข้อง โดยการขับร้องเพลงไทยสามารถแบ่งประเภทได้ตามคุณลักษณะของวิธีการและการใช้งานตามสภาพบริบทสังคมและวัฒนธรรม กล่าวคือ ประเภทของการขับร้องเพลงไทย สามารถแบ่งตามวิธีปฏิบัติ การใช้งานและบริบทการตอบสนองสังคม ดังนี้

1. การขับร้องเพลงไทยที่มีเอื้อน และไม่มีเอื้อนโดยอิสระ ไม่มีดนตรี และการแสดงประกอบ เพื่อประโยชน์ด้านความบันเทิง การศึกษา การอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม
2. การขับร้องเพลงไทยแบบมีเอื้อน และไม่มีเอื้อนใช้ประกอบกับการบรรเลงโดยวงดนตรีไทย เพื่อประโยชน์ด้านความบันเทิง การศึกษา การอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม
3. การขับร้องเพลงไทยแบบมีเอื้อน และไม่มีเอื้อนใช้ประกอบการแสดงนาฏศิลป์ไทย เพื่อประโยชน์ด้านความบันเทิง การศึกษา การอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

ภาพที่ 4.2 ประเภทของการขับร้องเพลงไทย
(สุชาติา โสวัตร, 2567)

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการแบ่งประเภทของการขับร้องเพลงไทย ผู้วิจัยพบว่าแนวทางการแบ่งประเภทการขับร้องเพลงไทยที่ได้ศึกษาวิเคราะห์มานั้น มีความยืดหยุ่นและเชื่อมโยงกันในทุกองค์ประกอบ โดยผู้วิจัยได้นำแนวทางที่ได้ศึกษาค้นคว้าไปใช้ในการออกแบบลักษณะเพลงที่ใช้ในการขับร้องเพลงไทยสำหรับการพัฒนาแอปพลิเคชันที่สอดคล้อง และเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการให้ผู้ใช้ออปพลิเคชันเกิดการพัฒนา คือ การขับร้องเพลงแบบเพลงที่ไม่มีเอื้อน (เนื้อเต็ม) ประกอบกับการบรรเลงดนตรีไทย เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา การอนุรักษ์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม

ดังนั้น ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกรอบแนวคิดในเรื่องการขับร้องเพลงไปใช้ในการออกแบบและพัฒนาแอปพลิเคชันในส่วนต่าง ๆ คือ การให้นิยามหรือความหมายของการขับร้องเพลงไทยที่เป็นข้อมูลความรู้เบื้องต้นในแอปพลิเคชัน องค์ประกอบเบื้องต้น อีกทั้งยังใช้ข้อมูลในเรื่องของประเภทของการขับร้องเพลงไทยในการออกแบบแนวคิดในเพลง และการประพันธ์เพลงให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ในการพัฒนาแอปพลิเคชัน

4.1.2 การเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยเบื้องต้น และการเรียนขับร้องเพลงไทยด้วยตนเอง

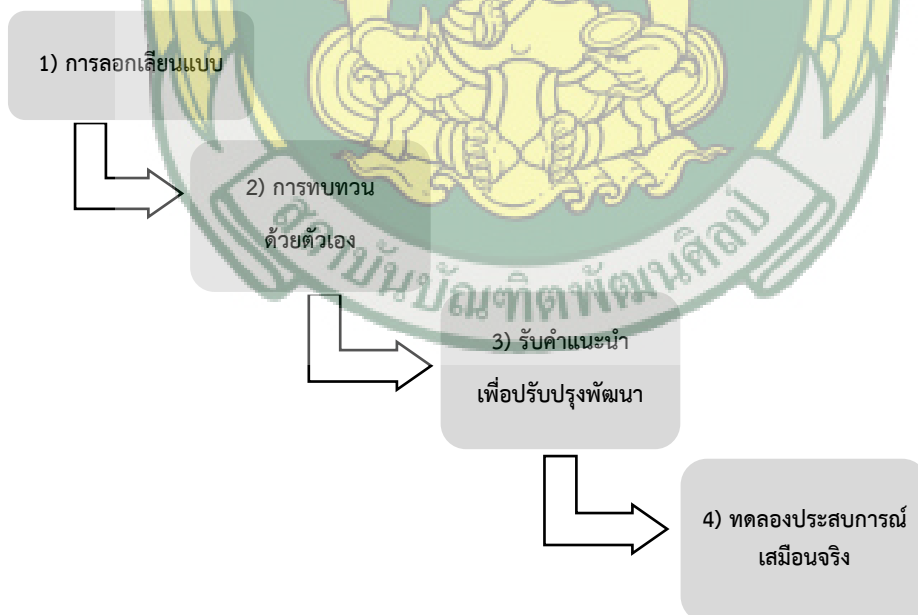
การเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยมีพื้นฐานการถ่ายทอดตามระบบมุขปาฐะ หรือการถ่ายทอดแบบปากต่อปาก กล่าวคือ ในการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีทั้งผู้ถ่ายทอด และผู้รับการถ่ายทอด องค์ความรู้ในการเรียนขับร้องเพลงไทยมีการถ่ายทอดจากคนสู่คน ซึ่งระบบการเรียนการสอนแบบนี้ เป็นวิธีการที่ใช้ในการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยทั้งนอกระบบ และในระบบการศึกษามาจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังเป็นวิธีที่ใช้สอนขับร้องเพลงไทยทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษา

อย่างไรก็ดี ด้วยปัจจัยทางสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไป แนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนในปัจจุบันมีได้อยู่แค่เพียงในห้องเรียนเท่านั้น ผู้เรียนควรได้รับการสนับสนุนให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) การเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Learning) เรียนรู้จากสภาพจริง (Authentic Learning) เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง (Active Learning) เพื่อเพิ่มพูนทั้งความรู้และประสบการณ์ตรง อันเป็นหัวใจสำคัญที่ทั้งสถาบันการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบมุ่งเน้นให้มีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกัน นำไปสู่ความท้าทายของศาสตร์ด้านการขับร้องเพลงไทยในการปรับตัวจากระบบมุขปาฐะไปสู่การเรียนรู้แบบที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองจากการปฏิบัติ ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีการปรับแนวทางในการจัดการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยที่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และปัจจัยทางสังคม จึงเป็นที่มาของการสร้างเครื่องมือหรือสื่อที่ช่วยในการจัดการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยในยุคดิจิทัลได้มากขึ้น (สัมภาษณ์, 2566) แอปพลิเคชัน และเทคโนโลยีดิจิทัลรูปแบบอื่น ๆ จึงกลายเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนแนวทางการจัดการเรียนรู้ หรือการจัดการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยในปัจจุบันที่ปฏิเสธไม่ได้

เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทในการดำรงชีวิตของมนุษย์มากขึ้นในทุกองค์ประกอบ รวมถึงการศึกษา ประกอบกับการอุบัติของโรคโควิด 19 ที่ทำให้วิถีชีวิตคนมีการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด การเรียนการสอน ขับร้องเพลงไทย เป็นอีกสาขาวิชาหนึ่งที่ต้องรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ผู้สอนจำเป็นที่จะต้องคิดค้น วิธีการ และ สื่อการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด (สัมภาษณ์, 2566) การเรียนรู้การขับร้องเพลงไทย จากต้นแบบเสมือน หรือคลิปวิดีโอบันทึกเนื้อหาเพลงที่ใช้เรียนจึงมีบทบาทสำคัญมากในการเรียนการสอน ในรูปแบบออนไลน์ที่ผู้เรียนกับผู้สอนไม่ได้พบกันในห้องเรียน

รูปแบบและวิธีการจัดการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยในปัจจุบันจึงมีการปรับตัว และเปลี่ยนแปลง เล็กน้อย จากเดิมที่ผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ทั้งหมดให้กับผู้เรียนโดยตรงอย่างสมบูรณ์ กลายเป็นผู้เรียน จำเป็นต้องเรียนจาก ‘ต้นแบบเสมือน’ ที่อยู่ในรูปแบบของวิดีโอ หรือเสียงตัวอย่างเพลงที่บันทึกไว้เพื่อใช้ในการ เรียนการสอนเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยออนไลน์ให้มีคุณภาพ จำเป็นที่ผู้สอนจะต้อง มีการออกแบบการสอนให้ลำดับขั้น และกระบวนการที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และพัฒนาได้จริง ทั้งในส่วน ของการลอกเลียนแบบโดยผู้เรียน การทบทวนเพื่อความแม่นยำ การขัดเกลาและประเมินจากผู้มีประสบการณ์ และการสร้างประสบการณ์เสมือนจริงให้กับผู้เรียน

ภาพที่ 4.3 ขั้นตอน และรูปแบบของการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยออนไลน์
(สุชาติ ไสวดี, 2567)

จากกระบวนการจัดการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทยในรูปแบบออนไลน์สามารถอธิบายรายละเอียดได้ ดังนี้

1) ขั้นที่ 1 “การลอกเลียนแบบ” คือ การที่ผู้เรียนฝึกการขับร้องเพลงไทยด้วยตัวเองจากการฟังตัวอย่างจากต้นแบบเสมือนจริง ได้แก่ วิดีโอคลิป หรือคลิปเสียง ที่ผู้สอนเป็นผู้จัดเตรียมให้เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน

2) ขั้นที่ 2 “การทบทวนด้วยตัวเอง” คือ การที่ผู้เรียนฝึกฝนและทบทวนการขับร้องตามเนื้อหาในตัวอย่างเสมือนจริงเพื่อให้ได้ความถูกต้องทำซ้ำ ๆ จนเกิดความแม่นยำ

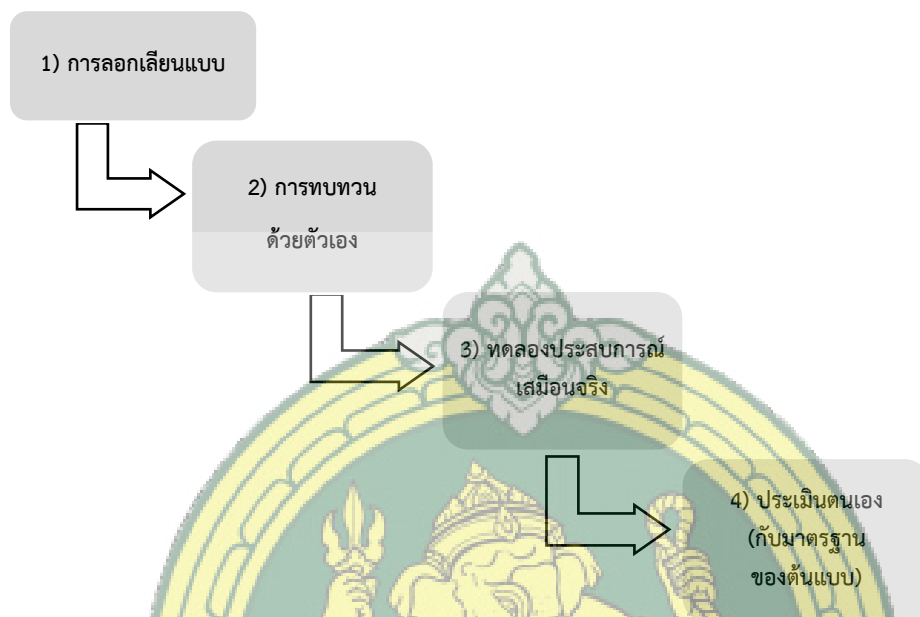
3) ขั้นที่ 3 “รับคำแนะนำเพื่อปรับปรุงพัฒนา” คือ การที่ผู้เรียนและผู้สอนมีปฏิสัมพันธ์กันในช่องทางใดช่องทางหนึ่ง ส่วนมากในรูปแบบออนไลน์ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการขับร้องให้ผู้สอนฟัง จากนั้นรับคำแนะนำเพื่อนำไปพัฒนาการขับร้องให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (ในขั้นตอนนี้สามารถปรับเปลี่ยนให้เป็นการสอนแบบ ณ ที่ตั้ง (On-site) ได้ เพื่อให้เกิดการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Hybrid) โดยผู้สอนและผู้เรียนสามารถพิจารณารูปแบบการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

4) ขั้นที่ 4 “ทดลองประสบการณ์เสมือนจริง” คือ ขั้นตอนที่ผู้สอนจำเป็นต้องสร้างสถานการณ์จำลองที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกฝนการขับร้องที่เหมือนการขับร้องในสถานการณ์จริง ในส่วนนี้สามารถเทียบเคียงได้กับการขับร้องร่วมกับวงดนตรี ทั้งนี้ ผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาเครื่องมือขึ้นมา เช่น การสร้างเพลงที่ตัดเสียงขับร้องออก (Backing Track) หรือการจำลองการบรรเลงสมาร้อง ส่งร้อง ควบคู่ไปกับการขับร้องของผู้เรียนในขณะที่คุณสอนและผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันทางออนไลน์ เป็นต้น

จากการศึกษาค้นคว้ารูปแบบ และวิธีการจัดการเรียนการสอนขับร้องเพลงไทย ทั้งในรูปแบบมุขปาถะ และ การเรียนการสอนขับร้องเพลงในรูปแบบออนไลน์ ผู้วิจัยพบว่าในการพัฒนาแอปพลิเคชัน THAI SING ในงานวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ด้วยตัวเองเป็นสำคัญผ่านการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยี จึงจำเป็นที่จะต้องอ้างอิงรูปแบบวิธีการสอนขับร้องเพลงไทยออนไลน์เป็นหลัก หากแต่ยังมีบางขั้นตอนที่จำเป็นต้องมีการนำมาปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และการทดลองประสบการณ์เสมือนจริงที่สามารถประยุกต์ใช้วิธีการประเมินตนเองโดยการเทียบเคียงกับต้นแบบ เป็นต้น

ดังนั้น การวางรูปแบบการเรียนขับร้องเพลงไทยด้วยตนเอง จึงจำเป็นต้องมีการลำดับขั้นตอนที่แตกต่างไปจากการสอนขับร้องเพลงไทยออนไลน์แต่ยังคงมีรากฐานขั้นต้นที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ควรเริ่มจากการลอกเลียนแบบ การทบทวน นำไปสู่การทดลองประสบการณ์เสมือนจริง และการประเมินตนเองจากการเทียบเคียงจากต้นแบบเป็นขั้นตอนสุดท้าย ทั้งนี้ การเรียนรู้ด้วยตัวเองเป็นวิธีการที่ผู้เรียนจำเป็นต้องพึ่งพาตนเองฝึกฝนตนเอง และประเมินตนเอง อันเป็นวิธีการที่ช่วยผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงที่ชัดเจน และมีศักยภาพในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปได้อย่างยืดหยุ่นมากขึ้น

ภาพที่ 4.4 ขั้นตอน และรูปแบบของการเรียนขับร้องเพลงไทยด้วยตนเอง
เพื่อเป็นต้นแบบในการพัฒนาแอปพลิเคชัน
(สุชาติา โสวัตร, 2567)

จากแนวทางการเรียนรู้การขับร้องเพลงไทยด้วยตนเองที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถนำรูปแบบ และขั้นตอนดังกล่าวไปใช้เป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนาแอปพลิเคชันให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนที่สามารถเรียนรู้การขับร้องเพลงไทยได้ด้วยตนเอง ตรงตามจุดประสงค์ในการพัฒนามากขึ้น

4.2 เพลงไทยสำหรับเด็กในประเทศไทย

เพลงไทยสำหรับเด็กในประเทศไทยมีความเป็นมาคู่กับวิวัฒนาการทางดนตรีไทย การใช้งานของเพลงไทยสำหรับเด็กในแต่ละยุคสมัยเป็นไปตามความต้องการใช้ดนตรีเพื่อตอบสนองสังคมในด้านต่าง ๆ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเพลงไทยสำหรับเด็กในมุมมองของการพัฒนาคน และประโยชน์ทางการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสำคัญ อันมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.2.1 วิวัฒนาการ และรูปแบบของเพลงไทยสำหรับเด็กในประเทศไทย

หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 การดำรงอยู่ของดนตรีไทยดำเนินไปตามการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และแนวทางของผู้บริหารประเทศในขณะนั้น กระทรวงศึกษาธิการมีบทบาทสำคัญในพัฒนาการของเพลงไทยสำหรับเด็ก ทำให้เกิดเพลงสำหรับเด็กที่มุ่งเน้นในการปลูกใจ สอนสั่ง และตอบสนองนโยบายของประเทศในขณะนั้น (จิตร กาวี, 2562) ในช่วงแรกของวิวัฒนาการเพลงไทยสำหรับเด็ก มีการนำเพลงท้องถิ่นที่มีอยู่เดิม

ซึ่งในบริบทนี้คือเพลงไทย อันสอดคล้องกับแนวคิดในการใช้เพลงท้องถิ่นที่มีอยู่ในสังคมนั้นมาช่วยพัฒนาการเรียนรู้ดนตรีของเด็ก และเรียนรู้ด้านอื่น ๆ หรือแนวคิดการใช้เพลงพื้นบ้านอันเป็นภาษาแม่ทางดนตรีของเด็ก (ณรุทธ์ สุทธจิตต์, 2537) มาเป็นรากฐานสำคัญในการเรียนรู้ดนตรีของเด็ก เพื่อประโยชน์ในการเชื่อมโยงสู่ทักษะในการดำรงชีวิตอื่น ๆ โดยพิจารณาจากลักษณะเพลงที่มีความซับซ้อนน้อย และมีลักษณะทางดนตรีที่จดจำง่าย และมีรูปแบบเป็นเพลงเนื้อเต็ม (เพลงขับร้องที่ไม่มีเอื้อน) เพื่อการเรียนรู้ของเด็กที่ง่ายขึ้น บุคคลสำคัญที่มีบทบาทในด้านการพัฒนาเพลงไทยสำหรับเด็ก คือ คุณหญิงชิ้น ศิลปบรรรเพลง และครูเจริญใจ สุนทรวาทิน ผู้ที่ได้นำเพลงไทยที่มีอยู่เดิมมาพัฒนา และบรรจุคำร้องในรูปแบบเนื้อเต็ม และเพลงที่มีเอื้อนเล็กน้อยเพื่อคุณค่าในด้านการพัฒนาเด็กโดยตรง จนทำให้เกิดเพลงไทยสำหรับเด็กมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่ยังคงรูปแบบทำนองของเพลงไทยที่มีอยู่แล้ว เช่น เพลงพม่าเขว เพลงด้อยตริง เพลงเทพทอง เพลงแม่ศรี เพลงลาวต่อนก ฯลฯ หากแต่มีการรังสรรค์บทประพันธ์ที่สอดคล้อง เหมาะสมกับเพลง และเนื้อหาสาระที่ต้องการสอนเด็กเป็นสำคัญ

ในส่วนของรูปแบบของเพลงไทยสำหรับเด็ก เพลงไทยสำหรับเด็กที่มีการนำทำนองเพลงไทยที่มีอยู่แล้วมาบรรจุคำร้องใหม่ ส่วนมากมักเป็นเพลงที่ไม่ยาวมาก มีจังหวะ และทำนองที่ไม่ซับซ้อนมากนัก มีการซ้ำหัว หรือซ้ำท้ายที่สม่ำเสมอเพื่อทำให้เกิดความเคยชิน และง่ายต่อการจดจำ (บุญช่วย โสวัตร, สัมภาษณ์, 2566) นอกจากนี้ยังมีวิวัฒนาการในการประพันธ์คำร้องที่ใช้ในเพลงไทยสำหรับเด็กขึ้นมากมาย ส่วนมากมักเป็นคำร้องที่มีลักษณะฉันทลักษณ์ตามหลักการประพันธ์วรรณไทย ได้แก่ โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน ร่ายยาว เป็นต้น โดยมีรูปแบบในการสร้างสรรค์ คือ การประพันธ์คำร้องที่หลากหลาย เพื่อนำมาใช้บรรจุลงในเพลงไทยที่คัดเลือกมาจากความเหมาะสมด้านชื่อเพลง ความหมายของเพลง และลักษณะท่วงทำนองที่สอดคล้องกับเนื้อหาของคำประพันธ์ที่แต่งขึ้น (สำยอง โสวัตร, สัมภาษณ์, 2566)

ต่อมามีการประพันธ์เพลงสำหรับเด็กขึ้นมากมาย เพื่อใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็ก หากแต่ส่วนมากมักใช้ดนตรีสากลในการบรรเลงดนตรี และขับร้องในรูปแบบเพลงไทยสากล เช่น เพลงแมงมุมลาย เพลงเปิด เพลงนกเขา ฯลฯ อีกทั้งยังมีการนำเพลงหรือกลอนง่าย ๆ สำหรับเด็กของต่างชาติ (Nursery Rhyme) มาใช้เป็นเพลงสำหรับเด็กในประเทศไทยอีกด้วย

4.2.2 เนื้อหาสาระของเพลงไทยสำหรับเด็กในประเทศไทย

เนื่องจากเพลงไทยสำหรับเด็กมีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาแนวคิด ค่านิยม ที่ดีงามให้กับเด็กในวัฒนธรรมใดวัฒนธรรมหนึ่ง ดังนั้น เนื้อหาสาระเพลงไทยสำหรับเด็กจึงมีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระของบทร้องที่ใช้ในเพลงนั้น ๆ เป็นสำคัญ กล่าวคือ ในกระบวนการของการนำเพลงไทยที่มีอยู่แล้วมาบรรจุคำร้องใหม่ที่ประพันธ์ขึ้น แม้ว่าเพลงนั้น ๆ จะมีความหมายของเพลงที่มีมาแต่เดิม แต่เมื่อถูกนำมาบรรจุคำร้องใหม่เพื่อใช้เป็น

เพลงไทยสำหรับเด็กจะมีความสอดคล้องกับคำร้องที่ประพันธ์ขึ้นใหม่มากกว่า เช่น เพลงพม่าเขว ที่คุณหญิงชั้น ศิลปบรรเลง ได้นำเพลงพม่าเขวมาบรรจุคำร้องใหม่ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับช้าง จนเป็นที่รู้จักในเพลงช้างจนถึงปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าความหมายเดิมของเพลงพม่าเขวมิได้ถูกกล่าวถึงเท่ากับเนื้อหาสาระที่สอนให้เด็กรู้จักช้าง

อย่างไรก็ตาม เนื้อหาสาระของเพลงไทยสำหรับเด็กบางเพลง มีความเชื่อมโยงกับความหมายเดิมของเพลง ที่มีมา ตัวอย่าง เช่น เพลงกระต่ายน้อย ซึ่งได้การแต่งบทประพันธ์ให้สอดคล้องกับชื่อของเพลง ดังนี้

บทร้องเพลงกระต่ายน้อย

ตำนานเก่าเล่าว่านางนพมาศ	นารีปราชัญสุโขทัยได้จัดสรรค์
กระต่ายตามประทีปงามอร่ามครัน	ทั้งรูปเทียนและพันธุ์มาลากรอง
ล่อยไปตามสายธารตระการตา	เพื่อเป็นพุทธบูชาเดือนสิบสอง
คืนวันเพ็ญตามแม่น้ำและลำคลอง	ประชาชนแซ่ซ้องรื่นเริงเอย
	(ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง)

จากบทร้องข้างต้น เห็นได้ว่าเนื้อหาสาระของเพลงกระต่ายน้อยมีทั้งความหมายที่สอดคล้องกับชื่อเพลง และการแต่งบทประพันธ์ขึ้นมาใหม่เพื่อสอนให้เด็กรู้จักประเพณีลอยกระทง อันเป็นประเพณีไทยที่มีความสำคัญในสังคม และวัฒนธรรมไทย เป็นต้น

นอกจากเนื้อหาสาระด้านสิ่งแวดล้อม และศิลปวัฒนธรรมที่อยู่ในบทประพันธ์ของเพลงไทยสำหรับเด็กแล้ว จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า เนื้อหาสาระของเพลงไทยสำหรับเด็กในยุคแรกๆ ที่เห็นได้จากผลงานของฉันทน์ ขำวิไล เนื้อหาสาระในเพลงมีความเกี่ยวข้องกับการปลูกฝังมารยาท การละเล่นของเด็ก สัตว์ ปลูกฝังคุณธรรม และการสอนเรื่องธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ณัชชา วรณทะมาศ และคณะ, 2565) นอกจากนั้นสาระที่อยู่ในบทประพันธ์มักเป็นการสอนแง่คิด คติ จริยธรรม คุณค่าทางสังคมที่ดีงาม การปฏิบัติตน การดำรงชีวิต กิจวัตรประจำวัน และการอวยพร (ภัทรา ดีสัว, 2566)

จากการศึกษาค้นคว้า และวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับวิวัฒนาการ รูปแบบ และเนื้อหาสาระของเพลงไทยสำหรับเด็กในประเทศไทย ผู้วิจัยสามารถนำประเด็นต่าง ๆ มาใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาแอปพลิเคชัน ได้ ดังนี้

1) รูปแบบของเพลงไทยสำหรับเด็ก

ควรมีลักษณะทางดนตรีที่ไม่ซับซ้อน ช่วงเสียงไม่กว้างมาก มีรูปจังหวะที่จดจำง่าย มีการซ้ำทำนองในส่วนที่จำเป็นเพื่อเน้นให้เกิดการจดจำ

2) การเลือกใช้เพลง

ในการเลือกใช้เพลงเพื่อเป้าหมายในการพัฒนาเป็นเพลงไทยสำหรับเด็ก สามารถทำได้ทั้งการหยิบเพลงไทยที่มีอยู่แล้ว หรือเป็นการประพันธ์ทำนองขึ้นใหม่ ทั้งนี้ทั้งสองส่วนจะถูกมาใช้เป็นทำนองสำหรับรองรับการบรรจุกำร้อง ที่มาจากการประพันธ์ทำนองขึ้นใหม่

3) เนื้อหาสาระ

เนื้อหาสาระในเพลงไทยสำหรับเด็กมุ่งสื่อความหมายจากบทร้องที่ประพันธ์ขึ้นใหม่ หรือบทร้องที่มีอยู่เดิม ควรมุ่งเน้นให้เด็กเกิดการเรียนรู้ธรรมชาติ สังคม วัฒนธรรม ที่สอดคล้องกับบริบทในสังคมปัจจุบัน

4) ชื่อเพลงและความหมายของเพลง

การตั้งชื่อเพลงผู้วิจัยสามารถเลือกตั้งชื่อเพลงที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระในบทร้องที่ประพันธ์ขึ้นใหม่เป็นสำคัญ เพื่อให้สื่อความหมายและปลูกฝังแนวคิดได้ชัดเจน อย่างไรก็ตามก็อาจจะเกิดความสำเร็จในการประพันธ์เพลงไทยสำหรับเด็กมากขึ้นหากมีการพิจารณาความสอดคล้องทั้งชื่อเพลง ความหมายของทำนองเพลง และความหมายของบทร้องที่ประพันธ์ขึ้นใหม่

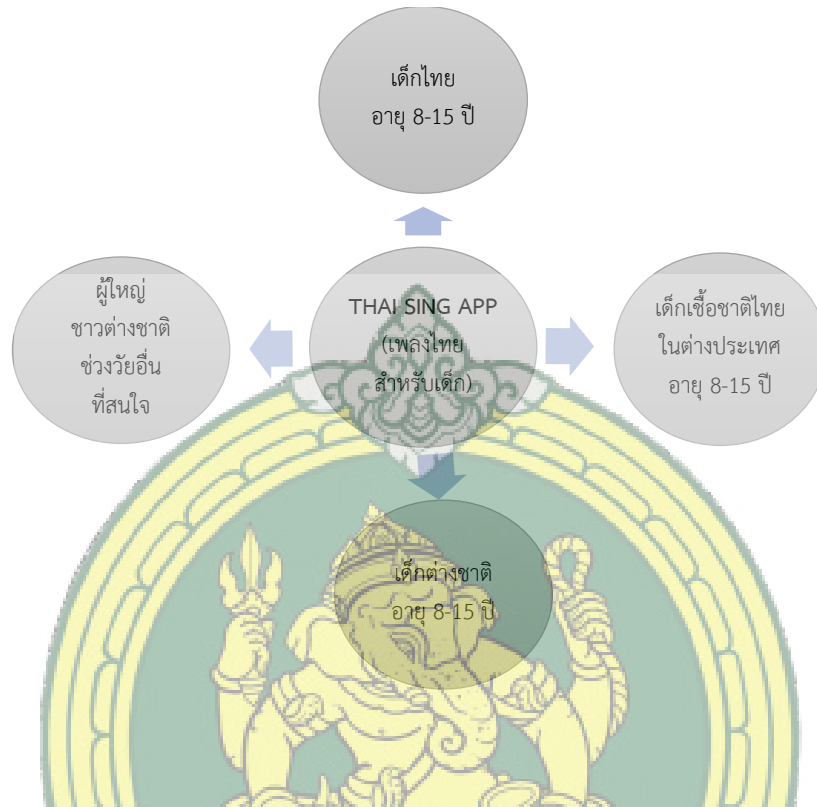
5) รูปแบบของบทประพันธ์ที่นำมาใช้เป็นเนื้อร้อง

รูปแบบของบทประพันธ์ที่จะนำมาเป็นบทในเพลงไทยสำหรับเด็ก สามารถเป็นได้ทั้งบทร้อยกรองตามฉันทลักษณ์ของวรรณกรรมไทย หรือเป็นได้ทั้งบทร้องที่ประพันธ์ขึ้นเฉพาะสำหรับเพลงในแต่ละเพลง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเป้าหมายในการประพันธ์ เพลงการนำไปใช้ร้อง เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายที่สุด

4.3 เพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อการเรียนรู้ของชาวต่างชาติ

เนื่องจากเป้าหมายในวิจัยครั้งนี้ มุ่งพัฒนาแอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยด้วยตนเองที่มีได้ปิดกั้นอยู่เพียงแค่กลุ่มเป้าหมายเด็กไทยเท่านั้น หากแต่มุ่งขยายขอบเขตไปถึงเด็กที่มีเชื้อสายไทย และเด็กชาวต่างชาติ หรือชาวต่างชาติในช่วงอายุอื่น ๆ ที่มีความสนใจในการขับร้องเพลงไทย และศิลปวัฒนธรรม ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้แนวคิด “การเรียนรู้ขับร้องเพลงไทยแบบผสมผสานช่วงวัยทั้งไทยและต่างชาติ” กล่าวคือ การใช้เพลงสำหรับเด็กที่มีความซับซ้อนน้อยมาเป็นเครื่องมือในการช่วยให้คนนอกวัฒนธรรม ได้เรียนรู้การขับร้องเพลงไทยและวัฒนธรรมไทยเบื้องต้น ซึ่งแอปพลิเคชัน และเพลงไทยสำหรับเด็กที่จะพัฒนาขึ้น สามารถเป็นเครื่องมือทางการเรียนรู้ที่สามารถใช้ร่วมกันได้ทั้งเด็กไทยและเด็กต่างชาติ เด็กเชื้อสายไทยที่พำนักอยู่ต่างประเทศ (อายุไม่ต่ำกว่า 8 ปี และไม่เกิน 15 ปี) และกลุ่มชาวต่างชาติในช่วงวัยอื่น ๆ มิได้มีพื้นฐานโดยธรรมชาติทางด้านภาษาและวัฒนธรรมไทย อันเป็นการขยายฐานของผู้ใช้งานแอปพลิเคชันที่กว้างขึ้น โดยสามารถอธิบายแนวคิดทั้งหมดได้ ดังนี้

ภาพที่ 4.5 แนวคิด เรื่อง “การเรียนรู้ขับร้องเพลงไทยแบบผสานช่วงวัยทั้งไทยและต่างชาติ”
ผ่านแอปพลิเคชัน THAI SING (สุชาติา โสวัตร, 2567)

จากแนวคิดข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อการเรียนรู้ของชาวต่างชาติ ในรายละเอียดต่อไปนี้

เพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อการเรียนรู้ของชาวต่างชาติมีวิวัฒนาการอย่างชัดเจนตั้งแต่ พ.ศ. 2526 เมื่ออาจารย์เจริญใจ สุนทรวาทิน (ศิลปินแห่งชาติ) บรมครูด้านการขับร้องเพลงไทยร่วมมือกับอาจารย์ลูเซีย ทังสุพานิช ในการรวบรวมเพลงไทยสำหรับเด็ก โดยมีการแปลเป็นภาษาอังกฤษขึ้น

ในปัจจุบันมีการสอนดนตรีไทยให้กับชาวต่างชาติที่มีความสนใจในศิลปวัฒนธรรมไทยกันอย่างแพร่หลายขึ้น การกระจายตัวของคนไทยในต่างประเทศส่งผลให้เกิดการแพร่กระจายทางศิลปวัฒนธรรมไทยอย่างปฏิเสธไม่ได้ ในหลายประเทศมีการจัดการเรียนการสอนดนตรีไทย และภาษาไทยให้กับเยาวชนที่มีเชื้อสายไทย และชาวต่างชาติที่มีความสนใจผ่านแหล่งเรียนรู้ในชุมชนไทยในต่างประเทศ เช่น วัดไทย สถานทูตไทย เป็นต้น ส่งผลให้มีการนำเพลงไทยที่มีบทร้องไปแปลเป็นภาษาอังกฤษ หรือใช้เพลงไทยที่มีเนื้อร้องภาษาไทยในการสอนเด็กที่มีเชื้อสายไทยแต่พำนักในต่างแดน เช่น ชมรมดนตรีไทยแห่งสหราชอาณาจักร และวัดไทยในประเทศสหรัฐอเมริกา

ทั้งสองตัวอย่างที่กล่าวถึงนี้ มีการสอนดนตรีไทย ภาษาไทย และศิลปวัฒนธรรมไทยให้กับเด็กที่มีเชื้อสายไทย และเด็กต่างชาติ ตลอดจนผู้ใหญ่ชาวไทยและชาวต่างชาติที่สนใจ เพื่อส่งเสริมให้เด็กที่มีเชื้อสายไทยได้รู้จัก และเรียนรู้วัฒนธรรมไทยแม้ว่าจะอยู่ในสังคมและวัฒนธรรมต่างชาติก็ตาม

นอกจากนั้นแล้ว ในกรณีของเด็กที่มีเชื้อสายไทยแต่พำนักและเติบโตอยู่ในต่างประเทศ ซึ่งเป็นอีกหนึ่งกลุ่มเป้าหมายในการใช้แอปพลิเคชันกลุ่มนี้ สามารถเรียนรู้เนื้อหาสาระเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทยจากการขับร้องเพลงไทยได้โดยตรงผ่านทำนองและเนื้อร้องเพลงที่เข้าใจง่าย ตรงไปตรงมา ได้ความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของประเทศไทยอีกด้วย

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้เพลงสำหรับเด็กที่มีเนื้อหาในการให้ความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย และศิลปวัฒนธรรมไทยที่เป็นที่รู้จักในสายตาชาวโลก ทั้งนี้เพื่อการสร้างฐานกลุ่มเป้าหมายในการใช้แอปพลิเคชันที่กว้างขึ้น อีกทั้งเป็นการเพิ่มโอกาสในการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลที่เข้าถึงได้ทุกเพศทุกวัยทุกชนชาติ

ในการสอนขับร้องเพลงไทยสำหรับชาวต่างชาติมีจุดมุ่งหมายในการปลูกฝังให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมไทย วิถีชีวิต และประเพณีไทย ผ่านการร้องเพลงไทยที่ง่าย สนุกสนาน และไพเราะ ผู้วิจัยจึงได้นำแนวคิดดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์เพลงไทยสำหรับเด็กขึ้นใหม่ โดยประพันธ์ทั้งคำร้อง และทำนองขึ้นใหม่ตามหลักวิชาการดนตรีไทย โดยเพลงที่ประพันธ์ขึ้นมีโครงสร้างที่กระชับ ชัดช่อนน้อย มีรูปแบบทำนองและจังหวะตามรูปแบบเพลงไทย

4.4 การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

ในโลกปัจจุบันการดำรงชีวิตของผู้คนอาจปฏิเสธการใช้เทคโนโลยีในชีวิตประจำวันได้ค่อนข้างยาก ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมทางการเงิน การจับจ่ายใช้สอย การทำธุรกิจออนไลน์ การเข้าถึงสื่อบันเทิง และข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ตลอดจนการศึกษาทั้งในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทเชื่อมต่อช่องว่างแห่งการเข้าถึงความรู้ได้ ดังนั้น วิธีการดำรงชีวิตที่ปรับเปลี่ยนไปย่อมส่งผลให้วิธีการเรียนรู้ของคนในปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนไปเพื่อให้สอดคล้องกับบริบททางสังคม

4.4.1 รูปแบบ และองค์ประกอบทั่วไปของแอปพลิเคชัน

1) แอปพลิเคชัน

แอปพลิเคชัน (Application) คือ โปรแกรมประยุกต์หรือชุดคำสั่งที่ใช้ควบคุมการทำงานของคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์เคลื่อนที่และอุปกรณ์ต่อพ่วงต่าง ๆ ให้ทำงานได้ตามที่สั่ง โดยเชื่อมต่อกับผู้ใช้ด้วย User Interface หรือ UI เพื่อเป็นตัวกลางในการใช้งาน แอปพลิเคชันสามารถแบ่งออกเป็น 3 หมวดหมู่ ดังนี้

(1) Desktop Application คือ แอปพลิเคชันที่ทำงานบนคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล (PC)

(2) Mobile Application คือ แอปพลิเคชันที่ทำงานบนโทรศัพท์มือถือ

(3) Web Application คือ แอปพลิเคชันที่ทำงานบนเว็บเบราว์เซอร์

โดยแอปพลิเคชันประกอบไปด้วยระบบปฏิบัติการ 2 ประเภท คือ

(1) แอนดรอยด์ (Android) เป็นระบบปฏิบัติการที่ Platform หลักสำหรับการพัฒนาโมบายแอปพลิเคชันในปัจจุบัน โดยจะมีภาษาที่ใช้ในการพัฒนาแอปพลิเคชันระบบนี้ คือ Java หรือ Kotlin ควบคู่กับ Android Studio ข้อดีของการพัฒนาแอปพลิเคชันในระบบแอนดรอยด์ คือ มีฐานผู้ใช้งานที่ใหญ่และกว้าง แต่อาจต้องแลกมากับความเสี่ยงในเรื่องของการไม่เข้ากันของอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่

(2) ไอโอเอส (iOS) คือ ระบบปฏิบัติการที่ใช้เฉพาะกับอุปกรณ์ของแอปเปิล (Apple) เท่านั้น แม้จะมีกลุ่มผู้ใช้ในตลาดที่น้อยกว่า Android แต่ iOS ก็กลายมาเป็นระบบปฏิบัติการที่มีผู้นิยมใช้มากในปัจจุบัน ในการพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับระบบปฏิบัติการ iOS นักพัฒนาจะต้องเขียนโค้ดโดยใช้ภาษา Swift หรือ Objective-C ในการพัฒนาแอปพลิเคชันในระบบปฏิบัติการ iOS มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องติดตามความสอดคล้องกับแนวทางของบริษัท Apple ในการพัฒนาอุปกรณ์ใช้งานเพื่อรองรับความต้องการของผู้บริโภค แม้ระบบปฏิบัติการประเภทนี้จะมีความมั่นคงและเสถียรภาพอุปกรณ์ตระกูล Apple แต่อาจหลีกเลี่ยงไม่ได้กับความซับซ้อน และขั้นตอนการปฏิบัติการต่าง ๆ ที่ต้องรอการยินยอมหรืออนุมัติจาก Apple (ฟอกซ์บิช, 2567)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งพัฒนาแอปพลิเคชันที่ช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การขับร้องเพลงไทย และวัฒนธรรมไทยผ่านดนตรี และเทคโนโลยีในรูปแบบแอปพลิเคชัน โดยแอปพลิเคชันที่พัฒนาขึ้นจะเป็นแอปพลิเคชันประเภท Mobile Application ที่สามารถรองรับการใช้งานได้ทั้งสมาร์ทโฟน (Smart Phone) และแท็บเล็ต (Tablet) โดยใช้ได้ทั้งระบบปฏิบัติการแอนดรอยด์ (Android) และไอโอเอส (iOS)

4.4.2 การเชื่อมโยงแอปพลิเคชันสู่การเรียนรู้ขับร้องเพลงไทย

การขับร้องเพลงไทยเป็นศาสตร์และศิลปะประจำชาติของประเทศไทย มีการสั่งสมความรู้และประสบการณ์การเรียนรู้จากคนรุ่นสู่รุ่นมาจนถึงปัจจุบัน เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา การดำรงอยู่ของการขับร้องเพลงไทยย่อมจำเป็นต้องมีการปรับตัวเพื่อให้อยู่รอด แต่ยังคงเอกลักษณ์ คุณค่า และความงามตามยุคสมัย ดังนั้น งานวิจัยชิ้นนี้ที่ได้มีการพัฒนาแอปพลิเคชัน THAI SING เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้การขับร้องเพลงไทยและศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านเครื่องมือและช่องทางทันสมัย จึงมีแนวคิด รายละเอียด ดังนี้

1) แอปพลิเคชันและการเรียนรู้การขับร้องเพลงไทย

ในการจัดการศึกษาและการจัดการเรียนรู้ขับร้องเพลงไทยสามารถกล่าวได้ว่าเป็นการเรียนรู้การปฏิบัติ หรือ ทักษะ โดยตรง ในการพัฒนาแอปพลิเคชัน THAI SING ผู้วิจัยจึงได้มีการบูรณาการแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมกับธรรมชาติของสาขาวิชา บริบททางสังคมที่เปลี่ยนไป และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแอปพลิเคชัน เนื่องจากผู้เรียนมีทางเลือกในการกำหนดความต้องการในการเรียนรู้ วิธีการเรียนรู้ และการเลือกใช้ช่องทางในการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้บูรณาการสิ่งเหล่านี้เข้าด้วยกัน เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาแอปพลิเคชันที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน การรักษาคุณค่าพร้อมเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านเทคโนโลยีที่ทันสมัย

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากความรู้ด้านการขับร้องเพลงไทยมีรากฐานของการเรียนรู้ผ่านกระบวนการแบบมุขปาฐะ (การเรียนรู้แบบปากต่อปาก) ซึ่งมีความจำเป็นพื้นฐานที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้การปฏิบัติทักษะจากต้นแบบ (ครู) ในเบื้องต้น และต้นแบบ (ครู) จะเป็นผู้ประเมินคุณภาพของการปฏิบัติการขับร้องของผู้เรียน เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติด้วยตนเอง ผ่านการให้คำแนะนำในการฝึกฝน (Traning and coaching)

เพื่อให้เกิดการบูรณาการแนวคิดในการพัฒนาแอปพลิเคชันได้ชัดเจนขึ้น ผู้วิจัยเลือกใช้ทฤษฎีการศึกษาของ Zaiz Eliz ที่ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการจัดการศึกษาไว้ 4 องค์ประกอบ คือ (1) หลักสูตร (2) การสอน (3) ผู้เรียน และ (4) ผู้สอน มาใช้ในการทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการ และการใช้งานของแอปพลิเคชันให้เกิดประโยชน์มากที่สุด (1) หลักสูตร: โดยแอปพลิเคชัน Thai Sing ที่พัฒนาขึ้นมากำหนดเนื้อหาสาระที่ชัดเจน คือ เพลงสำหรับเด็กที่เพิ่งแต่งขึ้นใหม่และมีอยู่เดิมเพียงบางส่วน ข้อเสนอแนะและการเตรียมความพร้อมในการขับร้อง แบบฝึกหัด เบื้องต้นสำหรับการฝึกขับร้องเพลงไทย และเพลงบรรเลงเปล่า (Karaoke) ที่สามารถใช้ฝึกการขับร้องของผู้เรียนได้ (2) การสอน: เป็นการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสานให้ผู้เรียนเรียนรู้เอง แต่ยังคงมีต้นแบบให้เป็นตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียน ปฏิบัติเสมือนการเรียนรู้แบบตัวต่อตัว หรือมุขปาฐะ แม้ว่าอาจจะไม่ได้มีการเข้าชั้นเรียน เน้นที่การเรียนรู้แบบผสมผสาน (3) ผู้เรียน: กลุ่มเป้าหมายที่ใช้แอปพลิเคชันนี้ สามารถเป็นได้ทั้งเด็กไทย ต่างชาติ ชาวไทย และชาวต่างประเทศที่สนใจ ทำให้มีการตอบสนองกลุ่มผู้เรียนได้หลากหลายขึ้น และประการสำคัญ ผู้เรียนจะเป็น “ผู้เลือก” ทั้งช่วงเวลาที่จะเริ่มเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองผ่านการใช้แอปพลิเคชัน เลือกเนื้อหาสาระที่จะเรียนรู้ด้วยตัวเองแม้จะเป็นเนื้อหาสาระที่กำหนดไว้โดยผู้พัฒนา แอปพลิเคชัน แต่เป็นเพลงและวิธีการขับร้องที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายได้เรียนการขับร้องเพลงไทยได้ง่าย สะดวก เข้าใจ และเข้าถึงศิลปวัฒนธรรมอันได้ง่ายขึ้น (4) ผู้สอน: ในส่วนของผู้สอนในแอปพลิเคชัน ได้ถูกปรับเปลี่ยนรูปแบบจากครูผู้สอนในชั้นเรียนเป็นครูผู้สอนที่ให้ความรู้ในรูปแบบของคำอธิบาย ตัวอย่างเพลงที่อยู่ในแอปพลิเคชัน

จากประเด็นที่ได้กล่าวมาข้างต้น การพัฒนาแอปพลิเคชันสำหรับการเรียนรู้ด้วยตัวเองจึงจำเป็นต้องมีการผสมผสานแนวคิดในการเรียนรู้ทั้งรูปแบบหมู่และ การเรียนรู้ด้วยตัวเองเข้าไว้ด้วยกัน ด้วยการสร้างช่องทางที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนขับร้องเพลงไทยได้มากที่สุด ดังนั้น รูปแบบการพัฒนาแอปพลิเคชันในงานวิจัยครั้งนี้ จึงมีสร้างทั้งต้นแบบเพื่อเป็นตัวอย่างให้กับผู้เรียนในแอปพลิเคชัน อันเปรียบเสมือนการวางเนื้อหาสาระในการเรียนไว้ให้ผู้เรียนได้ทำตาม แต่ไม่ได้บังคับ หรือกำหนดช่วงเวลาในการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถเลือกเวลา และพิจารณาความพร้อมของตัวเองในการเรียนรู้ได้

นอกจากนั้น แอปพลิเคชันที่สร้างขึ้นยังมีการพัฒนาประสบการณ์จำลองในรูปแบบของเพลงบรรเลงเปล่า (Karaoke) ให้กับผู้เรียน เพื่อเพิ่มช่องทางและความท้าทายในการฝึกฝนของผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถเลือกช่วงเวลา และกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้การขับร้องเพลงไทยด้วยตัวเอง ภายใต้กรอบเนื้อหาสาระเบื้องต้นที่แอปพลิเคชันกำหนดไว้ การผสมผสานเหล่านี้ช่วยทำให้เกิดความยืดหยุ่นในการเรียนรู้ แต่ไม่ละทิ้งเป้าหมายและการเรียนรู้จากต้นแบบอย่างถูกต้อง อันเป็นการเรียนรู้แบบผสมผสาน โดยสามารถสรุปในรูปแบบภาพเพื่อทำความเข้าใจที่ง่ายที่ได้ ดังนี้

ตารางที่ 4.6 การผสมผสานการเรียนรู้ แบบหมู่และ (Oral Tradition) และการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (Self-directed Learning) สำหรับการเรียนขับร้องเพลงไทยผ่านแอปพลิเคชัน

รูปแบบการเรียนรู้ คุณสมบัติ และเนื้อหา ในแอปพลิเคชัน	หมู่และ (Oral Tradition)	การเรียนรู้ด้วยตัวเอง (Self-directed Learning)
วัตถุประสงค์ในการเรียน (Objective)		✓ (ผู้เรียนเลือกด้วยตัวเอง โดยการเลือกเมนู ที่จะศึกษาในแอปพลิเคชัน)
เนื้อหาสาระในการเรียนรู้ (Contents)	✓ (แอปพลิเคชันเป็นผู้กำหนดเนื้อหา ผ่านคลิปวิดีโอ การเตรียมความพร้อม และเนื้อหาเพลง)	✓ (ผู้เรียนเป็นผู้เลือกที่จะเรียนเนื้อหาที่ถูกนำเสนอไว้ ในแอปพลิเคชันโดยสามารถเลือกได้ตามลำดับ และความต้องการของตนเอง)
วิธีการเรียนรู้ (Learning Methods)	✓ (เนื้อหาสาระและตัวอย่างเพลงที่แอปพลิเคชัน กำหนดไว้ เป็นเสมือนการสาธิตการขับร้อง เพื่อเป็นตัวอย่างให้ผู้เรียนเลียนแบบ)	✓ (ผู้เรียนเป็นผู้กำหนดทิศทางและนำตนเอง ในการเรียนรู้เนื้อหาจากแอปพลิเคชัน โดยใช้วิธีการทำตามต้นแบบ หรือ เลียนแบบ)
การวัดและประเมินผล (Learning Assessment)		✓ (ผู้เรียนประเมินตนเอง ผ่านการเปรียบเทียบ การขับร้องของตนเองกับตัวอย่างเพลง ที่อยู่ในแอปพลิเคชัน)

4.4.2 คุณลักษณะเฉพาะ

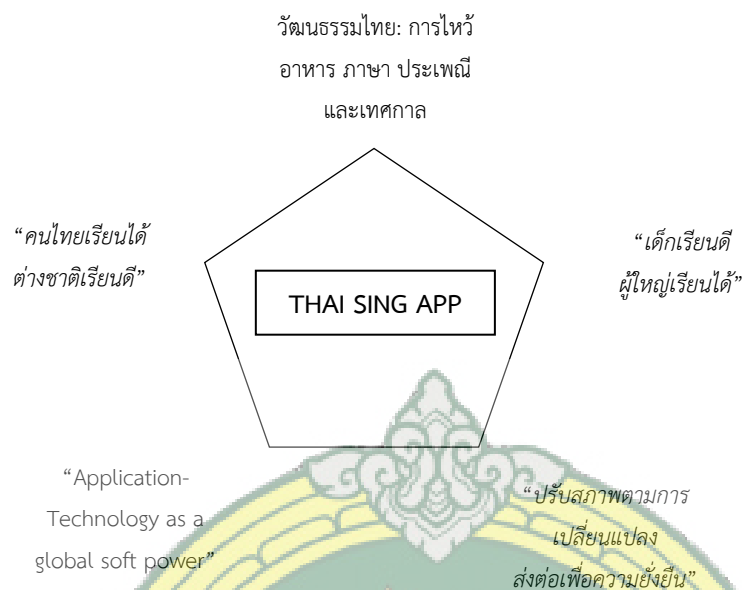
คุณลักษณะเฉพาะของแอปพลิเคชันในงานวิจัยชิ้นนี้มีพื้นฐานแนวคิดจากการกำหนดกลุ่มเป้าหมายหลักสำหรับการใช้แอปพลิเคชัน THAI SING นี้ กล่าวคือ กลุ่มเป้าหมายผู้ใช้แอปพลิเคชันนี้มุ่งเน้นทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ (ดังที่กล่าวไว้ในข้อ 4.3) ผู้วิจัยสร้างสรรค์งานวิจัยชิ้นนี้จากพื้นฐานแนวคิด “คนไทยเรียนได้ ต่างชาติเรียนดี-เด็กเรียนดีผู้ใหญ่เรียนได้” เพื่อขยายฐานของกลุ่มเป้าหมายให้กว้างขึ้น โดยผู้วิจัยได้ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับสาระที่ควรอยู่ในเพลงจากมุมมองของชาวต่างชาติที่มองเห็นสิ่งใดในประเทศไทยที่เป็นเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ได้แก่ การไหว้ อาหาร ยานพาหนะ ภาษา กีฬาประจำชาติ ธรรมเนียมปฏิบัติ ประเพณีและเทศกาล ทุกองค์ประกอบที่ได้กล่าวมานั้น เป็นภาพสะท้อนที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของประเทศไทยผ่านสายตาของชาวต่างชาติ และสามารถนำมาสร้างมาเป็นเรื่องราวในเพลงที่ประพันธ์ขึ้นได้

อย่างไรก็ดี ในส่วนของเนื้อหาในเพลงที่ได้ประพันธ์ขึ้น และใช้เป็นเนื้อหาในการเรียนรู้ขับร้องเพลงด้วยตัวเองผ่านแอปพลิเคชัน THAI SING มิได้เป็นเพียงมุมมองเอกลักษณ์ของชาติไทยที่ชาวต่างชาติมองเห็นเท่านั้น หากแต่เป็นเนื้อหาสาระสำคัญในการบ่มเพาะ และสอนให้เด็กไทยให้รู้จักเอกลักษณ์และวัฒนธรรมประจำชาติของตนเองได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ไม่เพียงแต่เด็กไทยที่เรียนรู้ผ่านแอปพลิเคชัน THAI SING ได้เรียนรู้ทั้งดนตรีไทย (ผ่านเพลงไทยที่ประพันธ์ขึ้นใหม่ บรรเลงด้วยเครื่องดนตรีไทย และการขับร้องเพลงไทย) อีกทั้งยังได้เรียนรู้ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ (ผ่านเนื้อเพลงพร้อมความหมาย และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน)

ประการสำคัญ ผู้วิจัยมุ่งหวังในการสร้างปรากฏการณ์ด้านวัฒนธรรม และการศึกษาด้านดนตรีไทย ที่สามารถเข้าถึงและทำให้ประเทศไทยเป็นที่รู้จักต่อสายตาชาวโลก ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาเห็นว่าเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือที่สำคัญและมีพลังอำนาจมากที่สุดในการเชื่อมทุกมุมโลกเข้าด้วยกัน และหากต้องการที่จะส่งข้อมูลให้ทุกมุมโลกได้รับรู้ ย่อมจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีในการส่งต่อข้อมูลถึงทุกมุมโลกเช่นกัน แอปพลิเคชัน THAI SING ที่พัฒนาจึงมาจากแนวคิด “*THAI SING APP, a Global-Accessable Mean as A Soft Power of Thai Culture*” (แอปพลิเคชันไทยซิง คือ เครื่องมือที่ทั่วโลกเข้าถึงได้เพื่อการสร้างพลังของวัฒนธรรมไทยสู่ทั่วโลก) การใช้แอปพลิเคชัน ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ผู้คนสามารถเข้าถึงได้ทั่วทุกมุมโลก เป็นเสมือนเครื่องมือในการขับเคลื่อนและนำเสนอศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านแอปพลิเคชันให้ถึงมือผู้คนจากทั่วทุกมุมโลกได้ คุณลักษณะของความเป็นแอปพลิเคชันจึงเป็นเสมือนพลังอำนาจในการโน้มน้าวความสนใจ (Soft Power) ของผู้ใช้แอปพลิเคชันจากทุกมุมโลก ให้ได้รู้จักประเทศไทย ศิลปวัฒนธรรมของไทยผ่านแอปพลิเคชัน THAI SING

จากแนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะเฉพาะของแอปพลิเคชัน THAI SING ที่ได้กล่าวมาข้างต้น แอปพลิเคชัน THAI SING จึงเป็นทั้งเครื่องมือในการเรียนรู้ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านการใช้ดนตรีประจำชาติไทย นำเสนอด้วยเครื่องมือและรูปแบบที่เป็นสากลด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย เป็นการเชื่อมโยงวัฒนธรรมที่มีมาแต่อดีตที่ยังคงมีชีวิต และถูกส่งต่อไปยังผู้คนชาติรุ่นต่อ ๆ ไป อย่างยั่งยืน

ภาพที่ 4.7 คุณลักษณะเฉพาะของแอปพลิเคชัน THAI SING

4.4.3 กระบวนการ

ในการพัฒนาแอปพลิเคชัน THAI SING ผู้วิจัยได้พัฒนาแอปพลิเคชันร่วมกับบริษัทเอวายอินโนว่า จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทพัฒนาโปรแกรมสำเร็จรูป และสร้างสรรค์งานด้านเทคโนโลยีดิจิทัลหลากหลายรูปแบบ โดยผู้วิจัยได้วางแนวทางร่วมกับผู้พัฒนาแอปพลิเคชัน ดังนี้ต่อไปนี้

1) การออกแบบและวางแผน

1.1) วิเคราะห์ความต้องการ และวางแผนในการพัฒนา

ผู้วิจัยและผู้พัฒนาแอปพลิเคชันได้ประชุมหารือร่วมกัน เพื่อทำความเข้าใจความต้องการของผู้ใช้ โดยผู้พัฒนาแอปพลิเคชันได้เก็บข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้วิจัย เป้าหมาย และกรอบแนวคิดด้านเนื้อหาสาระของแอปพลิเคชัน ความเป็นไปได้ และความสามารถของแอปพลิเคชันที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้วิจัย จากนั้นจึงร่วมกันวางแผนโครงสร้างแอปพลิเคชัน จากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการออกแบบ UI/UX เพื่อให้ผู้ใช้สามารถใช้งานแอปพลิเคชันได้อย่างสะดวกและเข้าใจง่าย

1.2) เตรียมข้อมูลสารสนเทศสำหรับนำเสนอในแอปพลิเคชัน (โดยผู้วิจัย)

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการวางแผน และดำเนินการตามแผนทั้งหมด โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ การสังเกต เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลในการประพันธ์เพลงขึ้นใหม่ที่มีความเหมาะสมกับเด็กและผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีความสนใจ โดยข้อมูลที่ได้มามีการบันทึกเป็นการขับร้องและบรรเลงเพลงที่ประพันธ์ขึ้นเพื่อนำมาใช้ในแอปพลิเคชัน

นอกจากนั้น ผู้วิจัยจำเป็นต้องเตรียมข้อมูลด้านอื่น ๆ เกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมในการขับร้องเพลงไทย เพื่อใช้เป็นเนื้อหาในแอปพลิเคชันในส่วนของการเตรียมตัวก่อนการขับร้อง อันเป็นประโยชน์ต่อการฝึกฝนการขับร้องเพลงไทยด้วยตัวเองของผู้ใช้งาน เมื่อดำเนินการในขั้นตอนนี้เสร็จสิ้น ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลทั้งหมดส่งต่อให้กับผู้พัฒนาแอปพลิเคชัน เพื่อดำเนินการในขั้นต่อไป

1.3) การพัฒนาและทดสอบ

ผู้พัฒนาแอปพลิเคชันใช้ภาษาโปรแกรม Dart และเฟรมเวิร์ก Flutter เพื่อพัฒนาแอปพลิเคชันให้สามารถทำงานได้ทั้งบน iOS และ Android จากนั้นทำการทดสอบแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์จริงทั้งสองระบบเพื่อให้แน่ใจว่าการทำงานเป็นไปตามที่คาดหวัง หลังจากนั้นจึงเข้าสู่กระบวนการบูรณาการ YouTube และโซเชียลมีเดีย ได้แก่ ทารใช้ YouTube เป็นฐานข้อมูลสำหรับบทเรียน เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงวิดีโอการสอนได้ง่ายและสะดวก การใช้แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียอื่น ๆ เช่น Facebook, Line และ Instagram เพื่อสร้างการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน

1.4) การบำรุงรักษาและการอัปเดต

ในขั้นตอนนี้วางแผนการบำรุงรักษาแอปพลิเคชันอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มั่นใจว่าแอปพลิเคชันจะสามารถใช้งานได้อย่างยาวนานและมีประสิทธิภาพ

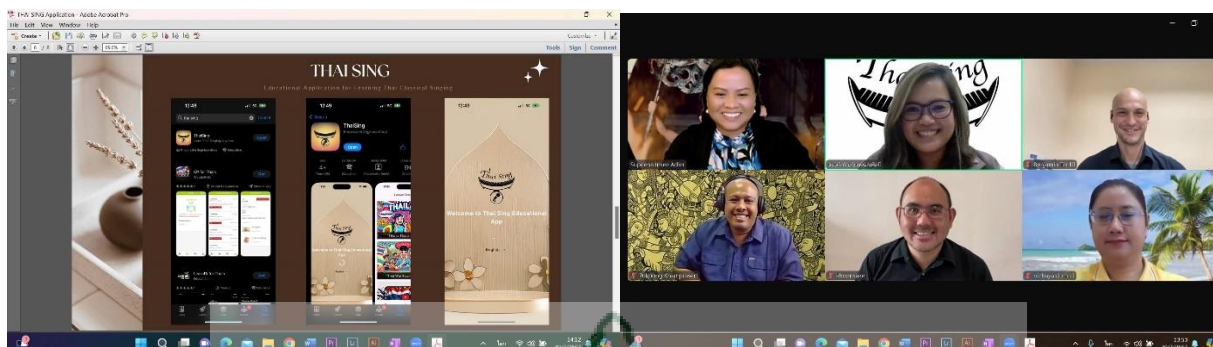
1.5) ประเมินแอปพลิเคชันโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้จัดการประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group) โดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้แก่

- (1) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาแอปพลิเคชัน และการสร้างสื่อการเรียนการสอนดนตรีด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล
- (2) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการจัดการเรียนการสอนดนตรีสำหรับชาวต่างชาติ และเด็กเชื้อชาติไทยที่เกิดในต่างประเทศ
- (3) ชาวต่างชาติผู้มีความรู้ และประสบการณ์เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทย

โดยผู้วิจัยและผู้พัฒนาแอปพลิเคชันได้เข้าร่วมสนทนากลุ่มเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลผลการประเมินข้อเสนอแนะในการปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติมให้แอปพลิเคชันมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ภาพที่ 4.8 การอภิปรายกลุ่ม (Focus Group) เพื่อประเมินคุณภาพแอปพลิเคชัน THAI SING
โดยผู้ทรงคุณวุฒิแต่ละสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง (ผู้วิจัย: 30 สิงหาคม 2567)

4.5 แอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ (THAI SING APP)

4.5.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับแอปพลิเคชัน

แอปพลิเคชัน THAI SING คือ แอปพลิเคชันต้นแบบสำหรับการเรียนขับร้องเพลงไทยด้วยตนเอง พัฒนาขึ้นโดยอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนขับร้องเพลงไทย และทีมพัฒนาแอปพลิเคชันมืออาชีพ โดยมีจุดประสงค์ให้ THAI SING เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติได้เรียนรู้และฝึกหัดการขับร้องเพลงไทยเบื้องต้นด้วยตนเองผ่านแอปพลิเคชันในแพลตฟอร์มโทรศัพท์มือถือที่สะดวกต่อการใช้งาน โดยมีตัวเลือกการใช้งานทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พร้อมมีเนื้อหาที่เข้าใจง่าย อีกทั้งยังได้เรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านเรื่องราวในเพลงไทยซึ่งเป็นเพลงที่แต่งขึ้นใหม่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของประเทศไทย วัฒนธรรมไทย ภาษาไทย และความเป็นไทยทำให้ผู้ใช้แอปนอกจากได้เรียนรู้การขับร้องเพลงไทยขั้นพื้นฐานแล้ว ยังได้รู้จักเรื่องราวของประเทศไทยได้อีกด้วย อันเป็นเป้าหมายหลักของทีมพัฒนาในการนำศิลปวัฒนธรรมไทยให้เป็นที่รู้จักในระดับโลก

แอปพลิเคชัน THAI SING พัฒนาขึ้นเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยใช้ YouTube เป็นฐานข้อมูลสำหรับบทเรียนและใช้โซเชียลมีเดียในการสร้างการสื่อสารและส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งแอปพลิเคชันนี้ได้รับการออกแบบมาให้สามารถใช้งานได้ทั้งบน iOS และ Android เพื่อให้ผู้ใช้สามารถเข้าถึงได้อย่างกว้างขวางและสะดวกสบาย

THAI SING ยังเป็นแอปพลิเคชันที่ใช้งานได้บนแพลตฟอร์มโทรศัพท์มือถือทั้งระบบ iOS และ Android การทำงานของแอปพลิเคชันไม่ซับซ้อน โดยมีการเชื่อมโยงกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ช่องอื่น ๆ เช่น YouTube เพื่อเป็นการขยายช่องทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่กว้างขึ้น ตอบโจทย์ผู้ใช้งานได้มากขึ้น โดยภาพเคลื่อนไหวทั้งหมดที่ใช้เป็นเนื้อหาในการฝึกขับร้องเพลงไทยจะอยู่ในช่องทาง YouTube ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการเปิด YouTube

Chanel รองรับการใช้งานส่วนนี้ไว้ด้วย โดยเนื้อหาสาระของภาพเคลื่อนไหวที่อยู่ในช่องทาง YouTube จะมีทั้งข้อมูลทั่วไปของแอปพลิเคชัน การเตรียมความพร้อมก่อนการขับร้อง การฝึกขับร้อง และการบันทึกเสียงและภาพเคลื่อนไหวการขับร้องของผู้ใช้งานแอปพลิเคชันในแต่ละเพลง

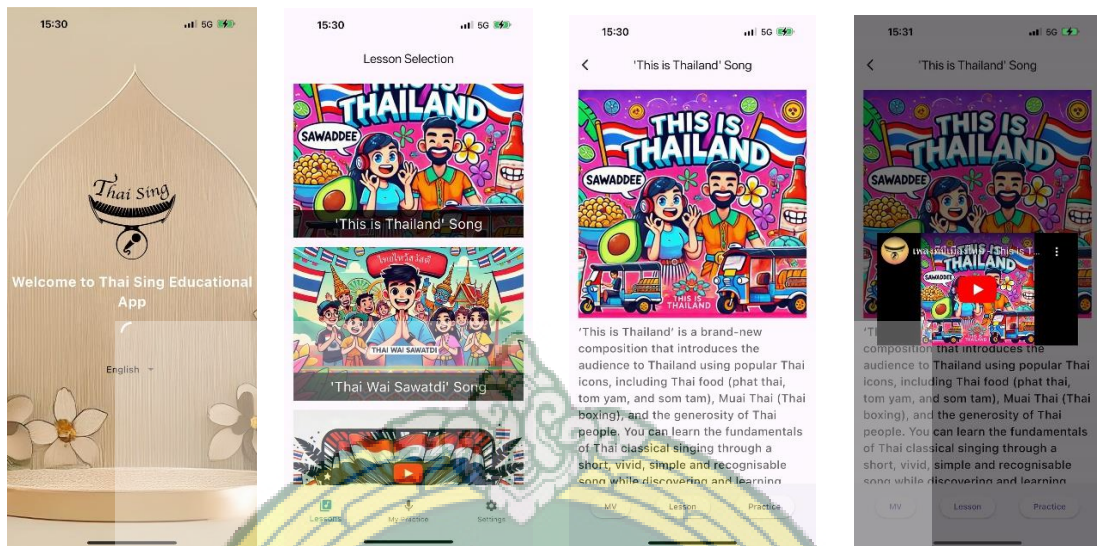
ภาพที่ 4.9 โลโก้แอปพลิเคชัน THAISING ที่ปรากฏอยู่ใน App Store

ภาพที่ 4.10 ตัวเลือกการตั้งค่าใช้งานเบื้องต้นทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ภาพที่ 4.11 การใช้งานเบื้องต้นในแอปพลิเคชัน THAI SING

4.5.2 เนื้อหาสาระของแอปพลิเคชัน

THAI SING APP พัฒนาขึ้นจากแนวคิดในการสร้างเครื่องมือเพื่ออำนวยความสะดวก และสนับสนุนให้ผู้ใช้แอปพลิเคชันได้ฝึกฝนการขับร้องเพลงไทยด้วยตัวเอง ดังนั้น เนื้อหาสาระในแอปพลิเคชันจึงออกแบบขึ้นเพื่อให้เข้าถึงและใช้งานได้ง่าย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) การเตรียมความพร้อมก่อนการขับร้อง (Singing Preparation for Thai Classical Singing)

ในส่วนนี้จะประกอบไปด้วยคำอธิบายและภาพเคลื่อนไหวประกอบคำบรรยาย เพื่อแสดงตัวอย่างในการฝึกขับร้องเพลงไทยในขั้นตอนของการเตรียมความพร้อมก่อนการขับร้อง โดยจะเชื่อมต่อกับฐานข้อมูลใน YouTube อันประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้

ก่อนการขับร้องคุณควรปล่อยให้สบาย ผ่อนคลาย และตั้งใจ สูดหายใจเข้า-ออกช้า ๆ อยู่ในพื้นที่ที่โปร่งสบาย มีอากาศถ่ายเท และเงียบสงบ

นั่งพับเพียบรายลงกับพื้นซึ่งเป็นท่านั่งขับร้องเพลงไทยที่เหมาะสม อย่างไรก็ตามหากคุณไม่สามารถนั่งพับเพียบได้ คุณสามารถนั่งบนเก้าอี้อย่างสุภาพ เพื่อเตรียมตัวฝึกขับร้องเพลงไทย โดยนั่งหลังตรง ไม่ก้มหน้า อยู่ในท่าที่สบายพร้อมที่จะหายใจได้สะดวกเพื่อการขับร้องที่มีคุณภาพ

Prepare your mind and your body ready for singing

Before singing, relax and focus. Take a deep breath, making sure to inhale and exhale slowly as you do so. Please make sure you are in a comfortable environment that is well-ventilated and peaceful.

Please try to sit on the floor in the *phap-phiap* position (with your legs folded back to one side). However, if you are uncomfortable sitting in the *phap phiap* position, you can sit on a chair instead, keep your back straight, and make yourself comfortable and ready to sing.

1.1) ฝึกหายใจสำหรับการขับร้อง

เพื่อให้การขับร้องของคุณมีความยืดหยุ่น และไม่รู้สึเหนื่อยมากเกินไประหว่างร้องเพลง การฝึกหายใจที่ถูกต้องสำหรับการขับร้องเพลงไทยเป็นสิ่งที่ควรฝึกฝน และทำก่อนเริ่มขับร้องเสมอ

วิธีการ:

- ยืน หรือนั่งกับพื้นหรือเก้าอี้
- มือทำวสะเอว ยึดหลังให้ตรง
- สูดหายใจเข้าทางจมูกช้า ๆ
- ปล่อยลมหายใจออกทางปากช้า ๆ ยาว ๆ และสม่ำเสมอ
- ทำซ้ำ ๆ ประมาณ 5 นาที เพื่อให้ร่างกายพร้อมสำหรับการหายใจสำหรับการร้องเพลง และนำวิธีการหายใจแบบนี้ไปใช้เมื่อคุณร้องเพลง

Breathing Exercises for Singing

To increase the quality of your singing and enhance your vocal projection, the way you breathe is very important. It is a skill that you should practice and exercise before starting to sing.

Methods:

- Standing/sitting on the floor (in the *phap phiap* position)/sitting on the chair.
- Place your hands on your hips while keeping your back straight.
- Inhale through your nose deeply and slowly.
- Exhale through your mouth slowly and make it consistent.
- Repeat this routine for about 5 minutes to help your body remember how to breathe effectively naturally; please don't forget to use this method of breathing when you are singing.

1.2) ฝึกเปล่งเสียง

ก่อนเริ่มร้องเพลง นอกจากเตรียมร่างกายให้พร้อมแล้ว คุณควรฝึกออกเสียงเบื้องต้น เพื่อเป็นการอุ่นเครื่องเสียงของคุณก่อนการร้องเพลง ในการฝึกออกเสียงสำหรับการขับร้องเพลงไทย คุณสามารถใช้คำในภาษาไทยในการฝึกออกเสียง คือ คำว่า “เออ” ซึ่งเป็นเสียงสำคัญในการขับร้องเพลงไทย และวิธีการฝึกให้คุณเปิดช่องคอในรูปแบบที่เหมาะสมกับการร้องเพลงไทยอีกด้วย

การเปล่งเสียงที่นิ่ง และยาว ยังเป็นทักษะสำคัญที่ใช้ในการขับร้องเพลงไทย เพราะจะช่วยให้คุณร้องเพลงด้วยเสียงที่นิ่ง มีพลัง และไม่สั่น ดังนั้น คุณสามารถฝึกการออกเสียงก่อนการขับร้องเพลงไทยด้วยวิธีการ ดังนี้

- ยืน หรือนั่งกับพื้นหรือเก้าอี้
- สูดหายใจให้ลึก นำวิธีการหายใจในขั้นตอนการฝึกหายใจมาใช้อีก่อนเปล่งเสียง
- เปล่งเสียงคำว่า “เออ” ให้ยาว โดยใช้ระดับเสียงที่คุณสะดวก และเปล่งเสียงได้ชัดเจน โดยเปล่งเสียงเอออวยาว และยืนเสียงไว้ประมาณ 8 วินาที (หากคุณไม่สามารถยืนเสียงได้ยาวถึง 8 วินาที คุณสามารถกำหนดความยาวของเสียงนั้นให้สั้นลงได้เล็กน้อย)
- ออกเสียงในรูปแบบเดิมซ้ำ ๆ ประมาณ 5 นาที โดยอาจเปลี่ยนระดับเสียงไปตามที่คุณต้องการ แต่ว่าในแต่ละเสียงจะต้องนิ่ง และยาวประมาณ 8 วินาที

Vocal Chanting Exercise

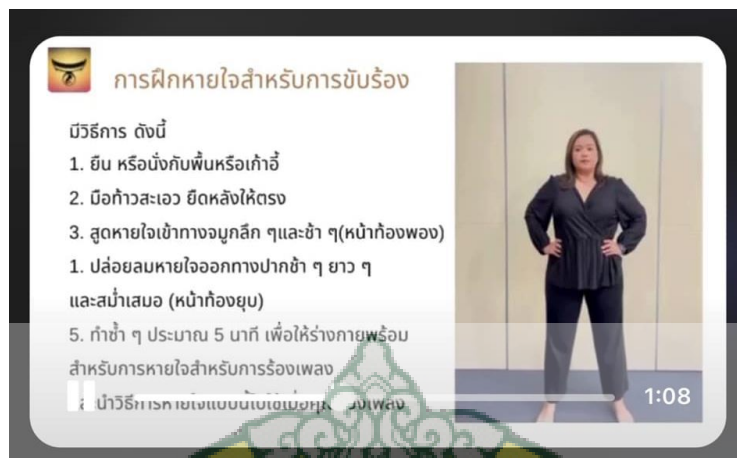
Before singing, it is worth doing some vocal exercises to prepare your voice and get familiar with Thai classical singing. You can start by chanting your voice with the Thai word ‘er’ (เออ), the fundamental word used when singing Thai classical songs. The word ‘er’ helps you open your throat in a suitable position for Thai classical singing.

Consistent and stable vocal projection is the most important skill of Thai classical singing because it can make your singing stable and powerful. The following methods should all be used when practising vocal chanting for Thai classical singing as follows:

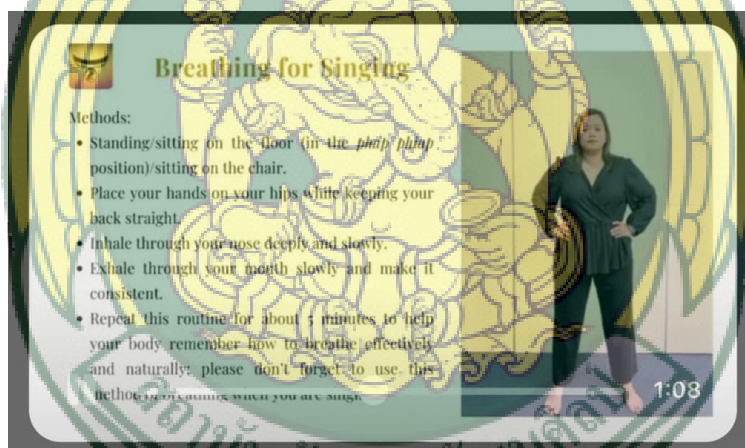
Methods

- Standing/sitting on the floor (in the *phap phiap* position)/sitting on the chair.
- Take a deep breath and inhale through your nose.
- Chant the word ‘Oe’ เออ at any note you are comfortable with, keep singing that note with ‘Oe’ sound and keep it stable for 8 seconds. (If you cannot hold the note for 8 seconds, you can make it slightly shorter.)
- Keep doing this routine for about 5 minutes; you can change or move to any note you want, but try to keep 8 seconds for each note and make it stable.

ภาพที่ 4.12 ภาพเคลื่อนไหวพร้อมคำบรรยายภาษาไทยสำหรับการเตรียมตัวก่อนการขับร้องเพลงไทย
ที่ปรากฏในแอปพลิเคชัน THAI SING

ภาพที่ 4.13 ภาพเคลื่อนไหวพร้อมคำบรรยายภาษาอังกฤษสำหรับการเตรียมตัวก่อนการขับร้องเพลงไทย
ที่ปรากฏในแอปพลิเคชัน THAI SING

2) บทเรียนขับร้องเพลงไทย (Lessons)

เนื่องจากแอปพลิเคชัน THAI SING มีจุดเน้นในการใช้งานเพื่อสื่อสารศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านการขับร้องเพลงไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มผู้ใช้งานต่างชาติ ดังนั้น ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เป็นเอกสาร บุคคล และสื่อต่าง ๆ ในประเด็นทางวัฒนธรรมไทยในมุมมองที่ต่างชาติมองเห็น รู้จัก และอย่างเรียนรู้ เมื่อผู้วิจัยวางแนวทางตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวแล้วจึงได้เริ่มประพันธ์เพลงขึ้น โดยเลือกที่จะประพันธ์ทั้งคำร้อง และทำนองขึ้นใหม่ทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อสร้างความผสมผสานกลมกลืนกันระหว่างคำร้องและ

ทำนอง การเลือกใช้ภาษาในบทร้องที่ไม่ซับซ้อน เข้าใจง่าย มีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่สื่อความหมายได้ชัดเจน ตรงตามเป้าหมายของผู้ประพันธ์มากที่สุด

นอกจากนั้นในส่วนของทำนองเพลง ผู้วิจัยเลือกที่จะประพันธ์ทำนองควบคู่ไปกับการขับร้อง โดยใช้รูปแบบการประพันธ์แบบอัตโนมัติ โดยมุ่งเน้นที่ความสอดคล้องระหว่างคำร้องและทำนอง โดยคำร้องจำเป็นต้องคงความหมายและการออกเสียงที่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย และในขณะเดียวกันคำร้องภาษาอังกฤษจำเป็นต้องถูกต้องตามความหมายจากต้นฉบับภาษาไทย ถูกต้องกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นบทร้องภาษาอังกฤษที่ออกเสียงได้ชัดเจนตามหลักภาษาอังกฤษ แต่ยังคงความเป็นลักษณะของการออกเสียงคำร้องที่ใช้ในการขับร้องเพลงไทยไว้ ทำให้เพลงที่ประพันธ์ขึ้นมีความโดดเด่น เฉพาะตัวและสอดคล้องกลมกลืนระหว่างบทร้องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

คำร้อง หรือบทร้อง ของแต่ละเพลง ผู้วิจัยได้ประพันธ์ขึ้นจากแนวคิดที่ต้องการสื่อสารถึงความหมายของศิลปวัฒนธรรมไทย และประเพณีไทยที่เข้าใจง่าย ผ่านสุนทริยภาพเสียงดนตรี ผู้วิจัยได้เลือกใช้รูปแบบการประพันธ์ที่ตรงตามฉันทลักษณ์ของวรรณกรรมไทย เช่น กาพย์ยานี 11 นอกจากนั้นยังมีการประพันธ์ คำร้องที่มีรูปแบบฉันทลักษณ์เฉพาะที่สอดคล้องกับทำนองของเพลงแต่ละเพลง เพื่อให้เกิดความกลมกลืน ไพเราะ และสื่อความหมายได้ชัดเจนมากที่สุด

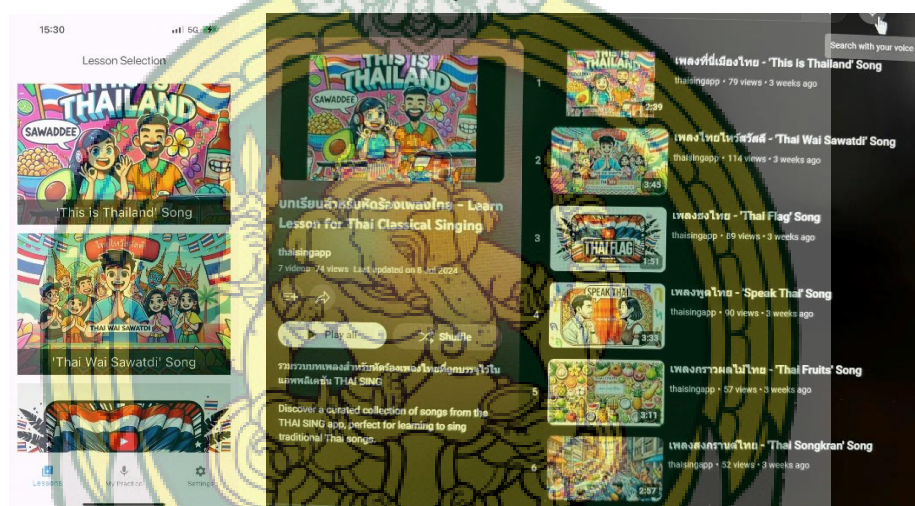
ในส่วนของภาษาที่ใช้ในบทร้องที่ประพันธ์ขึ้น ผู้วิจัยเลือกประพันธ์คำร้องทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ในบางเพลง เนื่องจากผู้วิจัยมุ่งเน้นให้ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้เรียนรู้วัฒนธรรมไทยผ่านเพลงไปพร้อมกัน โดยสามารถเชื่อมโยงแนวคิดจากการทำความเข้าใจความหมายของบทร้องภาษาอังกฤษได้ โดยผู้ขับร้องสามารถเรียนรู้การออกเสียงภาษาไทยผ่านบทร้องภาษาไทย แต่ในขณะเดียวกันสามารถเข้าใจในความหมายของคำนั้น ๆ ผ่านบทร้องภาษาอังกฤษได้ไปพร้อมกัน

อย่างไรก็ตามเพลงที่ผู้วิจัยประพันธ์ขึ้นยังคงมีบางเพลงที่มีเพียงเนื้อร้องภาษาไทย โดยผู้วิจัยมีความตั้งใจให้ผู้ขับร้องเพลงได้ฝึกออกเสียงภาษาไทยที่ชัดเจนผ่านเพลงเหล่านี้ เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้เรียนรู้ภาษาไทย และสนับสนุนให้ผู้เรียนชาวไทย (เด็ก) ฝึกขับร้องภาษาไทยให้ชัดเจนขึ้น และเรียนรู้ความหมายจากเนื้อหาของบทร้องไปพร้อมกัน ดังนั้น บทร้องในเพลงแต่ละเพลงจึงมีความแตกต่างกันไป ตามวัตถุประสงค์ในการพัฒนาการเรียนรู้ และคุณค่าทางสุนทริยภาพไปสู่ความไพเราะได้ด้วย

ผลงานเพลงที่ผู้วิจัยได้ประพันธ์ขึ้นเพื่อใช้สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบไปด้วยเพลงทั้งสิ้น 6 เพลง ดังนี้

1. เพลงที่นี้เมืองไทย “This is Thailand” (คำร้องไทยผสมอังกฤษ)
2. เพลงไทยไหว้สวัสดี “Thai Wai Sawatdi” (คำร้องไทย/อังกฤษ)
3. เพลงธงไทย “Thai Flag” (คำร้องภาษาไทย)
4. เพลงพูดไทย “Speak Thai” (คำร้องไทยผสมอังกฤษ)
5. เพลงกราวผลไม้ไทย “Thai Fruits” (คำร้องภาษาไทย)
6. เพลงสงกรานต์ไทย “Songkran” (คำร้องไทย/อังกฤษ)

ภาพที่ 4.14 “บทเรียน” ที่ปรากฏอยู่ในการใช้งานแอปพลิเคชัน THAI SING

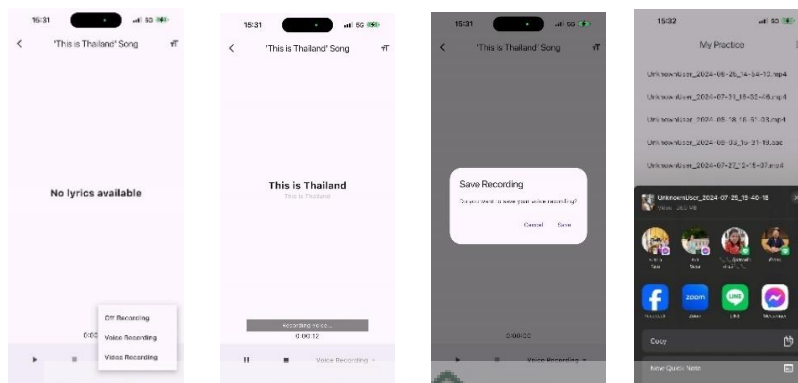

นอกจากนั้นในส่วนของการนำบทเรียนไปใช้ในแอปพลิเคชันเพื่อตอบสนองการใช้งานของผู้ใช้ชาวต่างชาติ ผู้วิจัยจึงได้ใช้การถอดอักษรไทยเป็นอักษรโรมันแบบถ่ายเสียง (Romanisation) โดยใช้แนวทางตามราชบัณฑิตสถานได้กำหนดไว้ ซึ่งรายละเอียดของเพลงที่ประพันธ์ขึ้นทั้งหมดจะปรากฏอยู่ในภาคผนวกของงานวิจัย

3) การฝึกฝนและพัฒนาตนเอง (Practice)

แอปพลิเคชันได้ถูกออกแบบให้ผู้เรียนสามารถฝึกฝนการขับร้องหลังจากเรียนรู้ด้วยตัวเอง โดยมีการสร้างตัวเลือกให้ผู้เรียนสามารถฝึกร้องไปกับทำนองเพลง (Karaoke โดยสามารถเลือกได้ตามการใช้งาน ได้แก่ ไม่บันทึกเสียง (off recording) บันทึกเสียง (voice recording) หรือบันทึกภาพเคลื่อนไหว (VDO recording) และยังสามารถเลือกแบ่งปันข้อมูล (share) ไปยังช่องทางสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ ได้ด้วย เฟซบุ๊ก ไลน์ เป็นต้น

ภาพที่ 4.15 วิธีการใช้งาน การฝึกฝนและพัฒนาตนเอง

4) การเชื่อมโยงต่อแพลตฟอร์มอื่น ๆ

ในแอปพลิเคชัน THAI SING มีการออกแบบให้ข้อมูลบทเรียนขับร้องเพลงไทยมีการเชื่อมโยงสู่แพลตฟอร์มยูทูป (YouTube) ทั้งนี้เพื่อให้การปฏิบัติการขอแอปพลิเคชันมีความคล่องตัวขึ้น อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลบทเรียนที่เป็นประโยชน์ทางการศึกษาในรูปแบบของบทเพลงผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (YouTube) ได้อีกด้วย

กล่าวคือ เมื่อผู้ใช้งานต้องการเข้าสู่บทเรียน แอปพลิเคชันจะนำผู้ใช้งานไปสู่หน้าข้อมูลของ YouTube ซึ่งจะมีตัวอย่างเพลงที่ใช้เป็นบทเรียนที่ชัดเจน ครบถ้วน สามารถเล่นซ้ำ เล่นใหม่ หรือกดแบ่งปันได้ด้วย เมื่อต้องการบันทึกการฝึกซ้อมของตนเอง จึงเป็นการเชื่อมโยงกับแพลตฟอร์มอื่นทั้งในส่วนของการรับรู้ข้อมูล (เรียนหรือ lesson) และการส่งต่อข้อมูล (ส่งต่อ แบ่งปัน หรือ share) ดังที่กล่าวไว้ในข้อ 2.3

ภาพที่ 4.16 ภาพหน้าตาการใช้งานที่เชื่อมต่อกับ YouTube เพื่อเรียนรู้บทเรียน

การพัฒนาแอปพลิเคชัน THAI SING เป็นผลการวิจัยที่สำเร็จตามเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ในการวิจัย
ที่ได้กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้เริ่มต้นปล่อยแอปพลิเคชันให้สามารถใช้งานได้จริง แต่อย่างไรก็ตามยังคงต้องมีการติดตาม
และดูแลบำรุงรักษา ปรับปรุงอยู่เสมอ โดยผู้วิจัยจะทำการสรุปผล อภิปรายผล และนำเสนอข้อเสนอแนะไว้
ในบทที่ 5 เป็นลำดับต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัย เรื่อง การพัฒนาแอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

3. ศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับการฝึกขับร้องเพลงไทย ทักษะ เพลง และการฝึกฝน เพื่อนำไปใช้ในการสร้างบทเรียนสำหรับการเรียนรู้ ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงไทยด้วยตนเอง
4. พัฒนา และประเมินคุณภาพแอปพลิเคชันต้นแบบสำหรับการฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ (Thai Traditional Kids Songs and Singing Application for Thai and Non-Thai Learners (THAI SING))

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทำวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยและพัฒนาเป็นการแล้วเสร็จ อันมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 องค์ความรู้เกี่ยวกับการฝึกขับร้องเพลงไทย ทักษะ เพลง และการฝึกฝนและพัฒนาทักษะการขับร้องเพลงไทยด้วยตนเอง (วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1)

ผลการวิจัยพบว่า การฝึกขับร้องเพลงไทยมีขั้นตอน และวิธีการฝึกที่ผู้เรียนสามารถเริ่มฝึกฝนได้ด้วยตนเอง อันประกอบไปด้วยองค์ความรู้เรื่องต่าง ๆ ดังนี้

- 1) ทักษะพื้นฐานในการเตรียมความพร้อมก่อนการขับร้องเพลงไทย ดังนี้
 - 1.1) การเตรียมความพร้อมร่างกายและท่วงท่าสำหรับการขับร้องเพลงไทย
 - 1.2) การฝึกหายใจสำหรับการขับร้อง
 - 1.3) การฝึกเปล่งเสียงร้อง

โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลในเรื่ององค์ความรู้เกี่ยวกับการขับร้องเพลงไทยในส่วนของ การเตรียมความพร้อมก่อนการขับร้อง โดยจัดทำทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อรองรับการใช้งานสำหรับชาวไทย และชาวต่างชาติที่ใช้งานแอปพลิเคชัน THAI SING อันมีรายละเอียด ดังนี้

การเตรียมความพร้อมร่างกายและทำนั้งสำหรับการขับร้องเพลงไทย

ก่อนการขับร้องคุณควรปล่อยให้สบาย ผ่อนคลาย และตั้งใจ สูดหายใจเข้า-ออกช้า ๆ อยู่ในพื้นที่ที่โปร่งสบาย มีอากาศถ่ายเท และเงียบสงบ

นั่งพับเพียบลงกับพื้นซึ่งเป็นที่นั่งขับร้องเพลงไทยที่เหมาะสม อย่างไรก็ตามหากคุณไม่สามารถนั่งพับเพียบได้ คุณสามารถนั่งบนเก้าอี้อย่างสุภาพ เพื่อเตรียมตัวฝึกขับร้องเพลงไทย โดยนั่งหลังตรง ไม่ก้มหน้า อยู่ในท่าที่สบายพร้อมที่จะหายใจได้สะดวกเพื่อการขับร้องที่มีคุณภาพ

Prepare your mind and your body ready for singing

Before singing, relax and focus. Take a deep breath, making sure to inhale and exhale slowly as you do so. Please make sure you are in a comfortable environment that is well-ventilated and peaceful.

Please try to sit on the floor in the *phap-phiap* position (with your legs folded back to one side). However, if you are uncomfortable sitting in the *phap phiap* position, you can sit on a chair instead, keep your back straight, and make yourself comfortable and ready to sing.

การฝึกหายใจสำหรับการขับร้อง

เพื่อให้การขับร้องของคุณมีความยืดหยุ่น และไม่รู้สึเหนื่อยมากเกินไประหว่างร้องเพลง การฝึกหายใจที่ถูกต้องสำหรับการขับร้องเพลงไทยเป็นสิ่งที่ควรฝึกฝน และทำก่อนเริ่มขับร้องเสมอ

วิธีการ:

- ยืน หรือนั่งกับพื้นหรือเก้าอี้
- มือเท้าสะเอว ยึดหลังให้ตรง
- สูดหายใจเข้าทางจมูกช้า ๆ
- ปล่อยลมหายใจออกทางปากช้า ๆ ยาว ๆ และสม่ำเสมอ
- ทำซ้ำ ๆ ประมาณ 5 นาที เพื่อให้ร่างกายพร้อมสำหรับการหายใจสำหรับการร้องเพลง และนำวิธีการหายใจแบบนี้ไปใช้เมื่อคุณร้องเพลง

Breathing Exercises for Singing

To increase the quality of your singing and enhance your vocal projection, the way you breathe is very important. It is a skill that you should practice and exercise before starting to sing.

Methods:

- Standing/sitting on the floor (in the *phap phiap* position)/sitting on the chair.
- Place your hands on your hips while keeping your back straight.
- Inhale through your nose deeply and slowly.

- Exhale through your mouth slowly and make it consistent.
- Repeat this routine for about 5 minutes to help your body remember how to breathe effectively naturally; please do not forget to use this method of breathing when you are singing.

การฝึกเปล่งเสียงขับร้อง

ก่อนเริ่มร้องเพลง นอกจากเตรียมร่างกายให้พร้อมแล้ว คุณควรฝึกออกเสียงเบื้องต้น เพื่อเป็นการอุ่นเครื่องเสียงของคุณก่อนการร้องเพลง ในการฝึกออกเสียงสำหรับการขับร้องเพลงไทย คุณสามารถใช้คำในภาษาไทยในการฝึกออกเสียง คือ คำว่า “เออ” ซึ่งเป็นเสียงสำคัญในการขับร้องเพลงไทย และวิธีการฝึกให้คุณเปิดช่องคอในรูปแบบที่เหมาะสมกับการร้องเพลงไทยอีกด้วย

การเปล่งเสียงที่นิ่ง และยาว ยังเป็นทักษะสำคัญที่ใช้ในการขับร้องเพลงไทย เพราะจะช่วยให้คุณร้องเพลงด้วยเสียงที่นิ่ง มีพลัง และไม่สั่น ดังนั้น คุณสามารถฝึกการออกเสียงก่อนการขับร้องเพลงไทยด้วยวิธีการ ดังนี้

- ยืน หรือนั่งกับพื้นหรือเก้าอี้
- สูดหายใจให้ลึก นำวิธีการหายใจในขั้นตอนการฝึกหายใจมาใช้อีกก่อนเปล่งเสียง
- เปล่งเสียงคำว่า “เออ” ให้ยาว โดยใช้ระดับเสียงที่คุณสะดวก และเปล่งเสียงได้ชัดเจน โดยเปล่งเสียงเอื่อยาว และยืนเสียงไว้ประมาณ 8 วินาที (หากคุณไม่สามารถยืนเสียงได้ยาวถึง 8 วินาที คุณสามารถกำหนดความยาวของเสียงนั้นให้สั้นลงได้เล็กน้อย)
- ออกเสียงในรูปแบบเดิมซ้ำ ๆ ประมาณ 5 นาที โดยอาจเปลี่ยนระดับเสียงไปตามที่คุณต้องการ แต่ในแต่ละเสียงจะต้องนิ่ง และยาวประมาณ 8 วินาที

Vocal Chanting Exercise

Before singing, it is worth doing some vocal exercises to prepare your voice and get familiar with Thai classical singing. You can start by chanting your voice with the Thai word ‘er’ (เออ), the fundamental word used when singing Thai classical songs. The word ‘er’ helps you open your throat in a suitable position for Thai classical singing.

Consistent and stable vocal projection is the most important skill of Thai classical singing because it can make your singing stable and powerful. The following methods should all be used when practising vocal chanting for Thai classical singing as follows:

Methods

- Standing/sitting on the floor (in the *phap phiap* position)/sitting on the chair.
- Take a deep breath and inhale through your nose.

- Chant the word 'Oe' เออ at any note you are comfortable with, keep singing that note with 'Oe' sound and keep it stable for 8 seconds. (If you cannot hold the note for 8 seconds, you can make it slightly shorter.)
- Keep doing this routine for about 5 minutes; you can change or move to any note you want, but try to keep 8 seconds for each note and make it stable.

2) เพลงไทยที่ใช้ในการฝึกขับร้องเพลงไทยเบื้องต้น

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อนำมาสังเคราะห์และประพันธ์เพลงไทยสำหรับเด็ก โดยมีกรอบแนวคิดในการประพันธ์เนื้อหา และทำนองของเพลง ดังนี้

2.1) การประพันธ์คำร้อง

ผู้วิจัยเน้นการประพันธ์คำร้องที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมไทยที่สามารถรับรู้และเข้าใจได้ง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมุมมองของชาวต่างชาติที่มองเห็นศิลปวัฒนธรรมของประเทศไทย ทั้งอาหารไทย ผลไม้ไทย ภาษาไทย การไหว้ มวยไทย อันเป็นศิลปะป้องกันตัวที่เป็นที่รู้จักในสายตาชาวโลก ธงชาติไทย ประเพณีไทย อันเป็นเอกลักษณ์และเป็นที่รู้จักทั่วโลก โดยผู้วิจัยมีแนวคิดในการสร้างความเข้าใจ และความตระหนักถึงเอกลักษณ์และคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยที่ดำรงอยู่คู่กับคนไทยและประเทศไทยผ่านกาลเวลาและการผ่านการรับรู้โดยชาวไทยและชาวต่างชาติมาจนถึงปัจจุบัน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้สะท้อนแนวคิดดังกล่าว ผ่านการประพันธ์เพลงสำหรับเด็กเพื่อบอกเล่าเรื่องราวทั้งหมด โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 6 เพลง ได้แก่ 1. เพลงที่นี้เมืองไทย (This is Thailand) 2. เพลงไทยไหว้สวัสดี (Thai Wai Sawatdi) 3. เพลงธงไทย (Thai Flag) 4. เพลงพูดไทย (Speak Thai) 5. เพลงกราวผลไม้ไทย (Thai Fruits) และ 6. เพลงสงกรานต์ไทย (Thai Songkran) อันมีรายละเอียดของคำร้องภาษาไทย และภาษาอังกฤษ พร้อมคำแปล และการถอดเสียง พร้อมทำนองเพลงในลักษณะของโน้ตเพลงต่าง ๆ ดังนี้

เพลงที่ 1 ที่นี่เมืองไทย

เพลงที่นี่เมืองไทย แต่งขึ้นเพื่ออธิบายเรื่องราวเกี่ยวกับประเทศไทย สู่ถึงเอกลักษณ์ของประเทศไทยที่เป็นที่รู้จักในสังคมโลก ได้แก่ อาหารไทย เช่น ผัดไท ต้มยำ ส้มตำ มวยไทย รถตุ๊กตุ๊ก ใจดีของคนไทย เพื่อแนะนำและต้อนรับทุกคนที่มาประเทศไทย คุณจะได้เรียนรู้การร้องเพลงไทยเบื้องต้นที่สนุกสนาน สั้น จดจำง่าย อีกทั้งยังได้เรียนรู้เรื่องราวเกี่ยวกับประเทศไทยไปพร้อมกัน

Song 1 This is Thailand (thi-ni-muang-Thai)

‘This is Thailand’ is a brand-new composition that introduces the audience to Thailand using popular Thai icons, including Thai food (phat thai, tom yam, and som tam), Muai Thai (Thai boxing), and the generosity of Thai people. You can learn the fundamentals of Thai classical singing through a short, vivid, simple and recognisable song while discovering and learning about Thai culture.

เนื้อร้อง เพลงที่นี่เมืองไทย (This is Thailand)

สวัสดีที่นี่เมืองไทย	ต้อนรับด้วยใจไทยนำ
อาหารไทยรสชาติล้ำ	ผัดไท ต้มยำ ส้มตำ อร่อยดี (ซ้ำ)
มวยไทยใครใครรู้จัก	ตุ๊กตุ๊กน่ารักนั่งพักสักที
ยิ้มละไมคนไทยใจดี (ซ้ำ)	เชิญน้องพี่มาเที่ยวเมืองไทย (ซ้ำ)
(สร้อย) This is Thailand, we are the land of smiles (ซ้ำ)	

Romanised Lyrics (This is Thailand)

สวัสดีที่นี่เมืองไทย	sawatdi thini muang thai
ต้อนรับด้วยใจไทยนำ	ton rap duai chai thai nam
อาหารไทยรสชาติล้ำ	ahan Thai rot chat lue-lam
ผัดไท ต้มยำ ส้มตำ อร่อยดี	phat thai, tom yam, som tam aroi-di
มวยไทยใครใครรู้จัก	muai thai khrai khrai ru chak
ตุ๊กตุ๊กน่ารักนั่งพักสักที	tuk-tuk narak nang phak sak thi
ยิ้มละไมคนไทยใจดี (ซ้ำ)	yim lamai khon thai chai di (repeat)
เชิญน้องพี่มาเที่ยวเมืองไทย	choen nong phi ma thiao muang thai (repeat)
This is Thailand, This is Thailand, we are the land of smiles. (repeat)	

English Translation (This is Thailand)

Hello, this is Thailand.
 Thai food is the best, you know that!
Muai Thai, everyone knows it,
 Sweet smile, Thai are so kind

I welcome you with a Thai heart.
Phat Thai, Tom Yum, Som Tam yummy!
 the cute *Tuk Tuk*, let's get in there!
 shall we go, come to Thailand!

โน้ตเพลงที่นี้เมืองไทย

(สร้อย)							
- - ด ฟ	ซ ล ซ ฟ	- - ด ฟ	ซ ล ซ ฟ	- ด - ร	- ฟ - ซ	- ดํ - ล	- ซ - ฟ
- - ด ฟ	ซ ล ซ ฟ	- - ด ฟ	ซ ล ซ ฟ	- ด - ร	- ฟ - ซ	- ดํ - ล	- ซ - ฟ

----	- ฟ - ฟ	- - ด ฟ	- ซ - ล	----	- ฟ - ฟ	- - ด ฟ	- ซ - ล
----	- ร ฟ ซ	- ล ดํ ซ	ล ซ ฟ ร	----	- ร ฟ ซ	- ล ดํ ซ	ล ซ ฟ ร
- ล ล ล	- ดํ - ซ	- ซ ฟ ร	ฟ ซ - ฟ	- ล ล ล	- ดํ - ซ	- ซ ฟ ร	ฟ ซ - ฟ
----	- ซ ซ ซ	- ล - ซ	- ฟ - ร	----	- ด - ร	- ฟ - ซ	- ฟ ซ ล
----	- ล ล ล	- ดํ - ร	ดํ ล - ดํ	----	ล ล ล	- ดํ - ร	ดํ ล - ดํ
- ล ล ล	- ดํ - ซ	- ซ ฟ ร	ฟ ซ - ฟ	- ล ล ล	- ดํ - ซ	- ซ ฟ ร	ฟ ซ - ฟ

(สร้อย)

- - ด ฟ	ซ ล ซ ฟ	- - ด ฟ	ซ ล ซ ฟ	- ด - ร	- ฟ - ซ	- ดํ - ล	- ซ - ฟ
- - ด ฟ	ซ ล ซ ฟ	- - ด ฟ	ซ ล ซ ฟ	- ด - ร	- ฟ - ซ	- ดํ - ล	- ซ - ฟ

THIS IS THAILAND

THAI SING Application 2024

Suchada Sowat

$\text{♩} = 75$

10

19

28

36

เพลงที่ 2 ไทยไหว้สวัสดี (Thai Wai Sawatdi)

เพลงไทยไหว้สวัสดี เป็นเพลงที่บอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับการไหว้ อันเป็นเอกลักษณ์ในการทักทายของคนไทย เมื่อพบและจากลาพร้อมด้วยรอยยิ้ม ทำให้เอกลักษณ์การไหว้ของไทยมีเสน่ห์และเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก ในเพลงนี้มีทั้งเนื้อร้องภาษาไทยและเนื้อร้องที่เป็นภาษาอังกฤษสลับกันไป เพลง คุณจะได้ฝึกทั้งการขับร้อง และเรียนรู้วิธีการไหว้แบบไทยจากเนื้อเพลงอีกด้วย

Thai Wai Sawatdi is a song describing the *wai* (Thai greeting gesture), which is one of the symbols of Thai culture. It is used as a greeting gesture when meeting someone and to say goodbye with a warm smile. The Thai *wai* is considered as a charming gesture and is well-known globally. There are both Thai and English lyrics in this song to be sung alternately; you can enjoy singing and learning how to do the *wai* at the same time.

เนื้อร้อง เพลงไทยไหว้สวัสดี (Thai Wai Sawatdi)

สองมือถือประนม
ก้มศีรษะพร้อมกันไป
เมื่อพบและเมื่อลา
ยิ้มไทยได้ใช้น้ำ

นำชื่นชมนิยมไทย
คือไหว้ไทยใช้ประจำ
ไทยไหว้มานานจดจำ
พร้อมกล่าวคำสวัสดี

Romanised Lyrics (Thai Wai Sawatdi)

สองมือถือประนม
นำชื่นชมนิยมไทย
ก้มศีรษะพร้อมกันไป
คือไหว้ไทยใช้ประจำ
เมื่อพบและเมื่อลา
ไทยไหว้มานานจดจำ
ยิ้มไทยได้ใช้น้ำ
พร้อมกล่าวคำสวัสดี

song mue thue pranom
na chuen chom niyom thai
kom sisa phrom kan pi
khue wai thai chai pracham
mua phop lae mua la
thai wai ma na chot cham
yim thai dai chai nam
phrom klao kham sawatdi

English Lyrics (Thai Wai Sawatdi)

Together with your hands
bow your head slightly, Thai style
Let's *Wai* when we meet,
don't forget to smile,

in the land of smiles,
is Thai Wai "*Sawatdi*"
again please for goodbye,
say in Thai "*Sawatdi*"

โน้ตเพลงไทยไหว้สวัสดี

----	- ด ร ฟ	-- ซ ล	ดํ ล ซ ฟ	----	- ด ร ฟ	-- ร ด	ร ด ล ด
----	- ด ร ฟ	-- ซ ล	ดํ ล ซ ล	--- ซ	ล ซ ฟ ซ	--- ฟ	ซ ฟ ร ฟ

THAI WAI SAWATDI

THAI SING Application 2024

Suchada Sowat

เพลงที่ 3 ธงไทย (Thai Flag)

เพลงธงไทย คือ เพลงที่อธิบายเรื่องราวของธงชาติไทยที่มีสีแดง ขาว และน้ำเงิน แต่ละสีมีความหมายแตกต่างกัน คุณจะได้เรียนรู้สีสันทัน และความหมายของธงชาติไทยผ่านบทเพลงที่สนุก คึกคัก และเข้มข้น ด้วยจังหวะมาร์ชที่กระฉับกระเฉงทำให้การร้องเพลงไทยของคุณสนุกขึ้น

Thai Flag is a song that describes the elements of the Thai flag (red, white, and dark blue) and explains what each colour in the flag represents. You can enjoy singing along with this rhythmic and melodic groove while learning about the Thai flag. This vigorous and energetic song will make your singing more active and fun.

เนื้อร้อง เพลงธงไทย (Thai Flag)

สีแดงคือชาติ
น้ำเงินหมายว่า
สีเรียงเคียงกัน
นี่คือธงไทย

สีขาวศาสนา
พระมหากษัตริย์ไทย
จำได้หรือไม่
โบกไสวไปมา

Romanised Lyrics (Thai Flag)

สีแดงคือชาติ
สีขาวศาสนา
น้ำเงินหมายว่า
พระมหากษัตริย์ไทย
สีเรียงเคียงกัน
จำได้หรือไม่
นี่คือธงไทย
โบกไสวไปมา

si daeng khue chat
si khao satsana
nam nhoen mai wa
phra ma ha kasat thai
si riang khiang kan
cham dai rue mai
ni khue thong thai
bok sawai pi ma

English Translation (Thai Flag)

The red is nation
The dark blue means
Can you remember that
This is Thai flag

the white, religions.
Thai royalty.
the colours lined up?
waving graciously.

โน้ตเพลงธงไทย

----	- ดํ - ล	--- ซ	--- ม	----	- ซ - ด	--- ร	--- ม
----	- ดํ - ล	--- ซ	--- ม	--- ม	-- ซ ม	-- ร ด	--- ร
----	- ซ - ล	--- ดํ	--- รํ	--- มํ	-- ดํ รํ	--- ดํ	--- ล
----	- ร - ม	--- ซ	--- ล	--- ล	-- ดํ รํ	--- ดํ	--- ดํ

THAI FLAG

THAI SING Application 2024

Suchada Sowat

$\text{♩} = 90$

เพลงที่ 4 เพลงพูดไทย (Speak Thai)

เพลงพูดไทย เป็นเพลงที่มีความน่าสนใจมากอีกเพลงหนึ่ง เนื่องจากเป็นเพลงที่มีลักษณะพิเศษ คือ มีเนื้อร้องภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่เป็นประโยคเดียวกัน มีความหมายเหมือนกัน ร้องสลับกันเหมือนกับการเรียนพูดภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ และการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับชาวไทย ด้วยรูปแบบประโยคต่าง ๆ ที่อยู่ในชีวิตประจำวัน สามารถช่วยให้คุณเรียนรู้การขับร้องเพลงไทยไปพร้อมกับการฝึกพูดภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ประโยคง่าย ๆ การขับร้องเพลงไทยของคุณในเพลงนี้อาจกลายเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญของคุณในอนาคตได้

Speak Thai is one of the more interesting songs because it combines Thai and English lyrics with the same sentences with both languages sung alternately. This song allows foreign singers to practise Thai and can help Thai singers to practise English simultaneously. As the group of lyrics are often used in daily life, one can both enjoy singing and learning simple sentences. The way you sing today can be your effective communication tool in the future.

เนื้อร้อง เพลงพูดไทย (Speak Thai)

Hello is สวัสดี	สบายดีมัย How are you?
Thank you is ขอขอบคุณ	ขอบคุณค่ะ ขอขอบคุณครับ
What is your name? คุณชื่ออะไร	อายุเท่าไร How old are you?
ลาก่อน Goodbye (to you)	พบกันใหม่ See you again

Romanised Lyrics (Speak Thai)

Hello is สวัสดี	Hello is sawatdi
สบายดีมัย How are you?	sabaidi mai, How are you?
Thank you is ขอขอบคุณ	Thank you is khop khun
ขอบคุณค่ะ ขอขอบคุณครับ	khop khun kha, khop khun khrap
What is your name? คุณชื่ออะไร	What is your name? Khun chue arai
อายุเท่าไร How old are you?	a yu thao rai, How old are you?
ลาก่อน Goodbye (to you)	la kon, goodbye to you.
พบกันใหม่ See you again	phop kan mai, see you again.

โน้ตเพลงพูดไทย

----	- ช ล ด	- ร ม ช	- ล ช ม	(----	- ช ล ด	- ร ม ช	- ล ช ม)
----	- ม ช ล	- ดํ ล ช	- ด ร ม	(----	- ม ช ล	- ดํ ล ช	- ด ร ม)
----	- ร ม ช	- ม ช ล	- ช ม ร	(----	- ร ม ช	- ม ช ล	- ช ม ร)
----	- ล ด ร	- ล ช ม	- ม ร ด	(----	- ล ด ร	- ล ช ม	- ม ร ด)

SPEAK THAI
THAI SING Application 2024

Suchada Sowat

♩ = 60

เพลงที่ 5 เพลงกราวผลไม้ไทย (Thai Fruits)

ประเทศไทยมีผลไม้ประจำถิ่นหลากหลายชนิดที่มีรสชาติอร่อย หวานชื่นใจ จนเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก เพลงกราวผลไม้ไทยจึงเป็นเพลงที่แต่งขึ้นเพื่อแนะนำผลไม้ไทยนานาชนิดผ่านความเป็นไทยด้วยลีลาของเพลง “กราว” อันเป็นลักษณะของเพลงไทยที่มีมาแต่โบราณ มีการใช้จังหวะกลองที่คึกคัก เร้าใจ คล่องแคล่ว สนุกสนาน พร้อมท่วงทำนองที่ไพเราะ และจดจำง่าย คุณจะได้เรียนรู้การขับร้องเพลงไทยในรูปแบบเพลงกราว พร้อมทั้งรู้จักผลไม้ไทยนานาชนิดจากเพลงกราวผลไม้ไทยนี้

Various kinds of local Thai fruits are tasty and well-known internationally. This energetic song, *Krao Phonlamai Thai*, introduces assorted types of local Thai fruits through an ancient Thai music style called “*Krao*” expressing energetic music. You can enjoy singing and learning about different kinds of local Thai fruits simultaneously.

เนื้อร้อง เพลงกราวผลไม้ไทย (Thai Fruits)

ผลไม้ของไทย	รสอร่อยทานแล้วชื่นใจ
มังคุด ละมุด ลำไย	ลิ้นจี่ น้อยหน่า แดงไทย (ซ้ำ)
ผลไม้ของไทย	รสอร่อยทานแล้วชื่นใจ
ทุเรียน สับปะรด เงาะ แดงโม	มะปราง มะม่วง มะละกอ (ซ้ำ)
ผลไม้ของไทย	รสอร่อยทานแล้วชื่นใจ
มะเฟือง มะไฟ มะกรูด มะนาว	มะพร้าว ส้มโอ ไซโย ไซโย
ผลไม้ของไทย	
Romanised Lyrics (Thai Fruits)	
ผลไม้ของไทย	phonlamai khong thai
รสอร่อยทานแล้วชื่นใจ	rot aroi than laew chuen chai
มังคุด ละมุด ลำไย	mangkhit lamut lam-yai
ลิ้นจี่ น้อยหน่า แดงไทย (ซ้ำ)	lychee noina taengthai (repeat)
ผลไม้ของไทย	phonlamai khong thai
รสอร่อยทานแล้วชื่นใจ	rot aroi than laew chuen chai
ทุเรียน สับปะรด เงาะ แดงโม	durian sapparot ngo taengmo
มะปราง มะม่วง มะละกอ (ซ้ำ)	maprang mamuang malako (repeat)
ผลไม้ของไทย	phonlamai khong thai
รสอร่อยทานแล้วชื่นใจ	rot aroi than laew chuen chai
มะเฟือง มะไฟ มะกรูด มะนาว	mafuang mafai makrut manao
มะพร้าว ส้มโอ ไซโย ไซโย	maphrao somo chai-yo chai-yo
ผลไม้ของไทย	phonlamai khong thai

โน้ตเพลงกราวผลไม้ไทย

ท่อน 1

- ด ร ม	- ช - ล	- ตี - รี่	- มี่ - ชี่	- - - -	- - - ชี่	- ชี่ ชี่ ชี่	- ชี่ - ชี่
- ชี่ - มี่	- รี่ - ชี่	- - - มี่	รี่ ตี - รี่	- - - -	- - - รี่	- รี่ รี่ รี่	- รี่ - รี่
ช ร ม ช	ล ม ช ล	ตี ช ล ต	ล รี่ - -	ตี ช ล ตี	รี่ย ตี รี่	มี่ รี่ ตี ล	- ตี - -
ช ร ม ช	ล ม ช ล	ตี ช ล ต	ล รี่ - -	ตี ช ล ตี	รี่ย ตี รี่	มี่ รี่ ตี ล	- ตี - -

ท่อน 2

- ด ร ม	- ช - ล	- ตี - รี่	- มี่ - ชี่	- - - -	- - - ชี่	- ชี่ ชี่ ชี่	- ชี่ - ชี่
- ชี่ - มี่	- รี่ - ชี่	- - - มี่	- รี่ - ตี	- - - -	- - - ตี	- ตี ตี ตี	- ตี - ตี
- ม ร ม	ช ม ร ม	ช ม ร ม	- ช - -	- ล ช ล	ตี ล ช ล	ตี ล ช ล	- ตี - -
- ม ร ม	ช ม ร ม	ช ม ร ม	- ช - -	- ล ช ล	ตี ล ช ล	ตี ล ช ล	- ตี - -

ท่อน 3

- ด ร ม	- ช - ล	- ตี - รี่	- มี่ - ชี่	- - - -	- - - ชี่	- ชี่ ชี่ ชี่	- ชี่ - ชี่
- ชี่ - มี่	- รี่ - ชี่	- - - มี่	- รี่ - ตี	- - - -	- - - ตี	- ตี ตี ตี	- ตี - ตี
- ตี รี่ มี่	- ตี - รี่	- ตี รี่ มี่	รี่ย - ตี	- ตี รี่ มี่	- ตี - รี่	- ตี รี่ มี่	- รี่ - ตี
- ช - ล	- ตี - รี่	- ชี่ - มี่	รี่ย - ตี				

THAI FRUITS

THA SING Application 2024

Suchada Sowat

$\text{♩} = 75$

11

18

28

37

เพลงที่ 6 เพลงสงกรานต์ไทย (Thai Songkran)

ประเพณีสงกรานต์ในประเทศไทยได้รับการขึ้นทะเบียนจาก UNESCO ให้เป็น “มรดกทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ของมนุษยชาติ” ในปี พ.ศ. 2566 แสดงให้เห็นถึงความสำคัญ และคุณค่า ของประเพณีสงกรานต์ที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิต และวัฒนธรรมของคนไทย จนเป็นที่รู้จักแก่สายตาชาวโลกอย่างแพร่หลาย เพลงสงกรานต์ คือ เพลงที่บอกเล่าเรื่องราวของประเพณีสงกรานต์ของซึ่งเป็นวันขึ้นปีใหม่ไทย กิจกรรมที่นิยมทำในวันสงกรานต์และบรรยากาศที่มีความสุข สนุกสนานของผู้ที่ได้ร่วมประเพณีสงกรานต์ ในเพลงนี้คุณจะได้ฝึกขับร้องเพลงไทยที่สนุกสนาน ง่ายต่อการจดจำ พร้อมกับสัมผัสบรรยากาศของประเพณีสงกรานต์ผ่านเนื้อร้องและทำนองที่ไพเราะ ทำให้เข้าใจเรื่องราวของประเพณีสงกรานต์มากขึ้น

In 2023, Songkran, the traditional Thai New Year festival, was included in the Representative List of the Intangible Cultural Heritage of Humanity by UNESCO. The song, Songkran, was intentionally composed to describe the story and festive atmosphere of Songkran and the cultural activities Thai people do in Songkran. You can enjoy singing a simple, short, lively, and fun Thai song while experiencing the festive atmosphere of Songkran. This song combines Thai and English lyrics with a beautiful musical accompaniment, helping you understand more about Songkran.

เนื้อร้อง เพลงสงกรานต์ไทย (Thai Songkran)

สงกรานต์ สงกรานต์	สงกรานต์ คือ วันปีใหม่
สงกรานต์ คือ วันปีใหม่	พวกเราสุขใจได้ไปสงกรานต์
สงกรานต์ สงกรานต์	พี่น้องเบิกบานดวงใจ
เล่นน้ำต้อนรับปีใหม่	สนุกแบบไทยในวันสงกรานต์

English Lyrics (Thai Songkran)

Songkran Songkran,	Songkran is Thai New Year.
Songkran is Thai New Year.	We are happy to join Songkran.
Songkran Songkran,	we're so pleasure today,
enjoy the water play, happy today to join Songkran.	Thai style new year is the Songkran.

Romanised Lyrics (Songkran)

สงกรานต์ สงกรานต์
 สงกรานต์ คือ วันปีใหม่
 สงกรานต์ คือ วันปีใหม่
 พวกเราสุขใจได้ไปสงกรานต์
 สงกรานต์ สงกรานต์
 พี่น้องเบิกบานดวงใจ
 เล่นน้ำต้อนรับปีใหม่
 พวกเราสุขใจได้ไปสงกรานต์
 สนุกแบบไทยในวันสงกรานต์

songkran songkran
 songkran khue wan pi-mai
 songkran khue wan pi-mai
 phuak rao suk chai dai pai songkran
 songkran songkran
 pi nong boek ban duang chai
 len nam ton rap pi-mai
 phuak rao suk chai dai pai songkran
 sanuk baep thai nai wan songkran

โน้ตเพลงสงกรานต์ไทย

----	- ดํ - ล	----	- ดํ - ล	----	- ดํ - ล	- ล - ช	- ฟ - ร
----	- ดํ - ล	- ล - ช	- ฟ - ร	- ด - ร	- ฟ - ช	- ฟ - ช	ล ดํ - ล
----	- ฟ - ร	----	- ฟ - ด	----	- ล - ด	- ฟ - ช	- ล - ล
----	- ล - ด	- ล - ช	- ฟ - ร	- ด - ร	- ฟ - ช	- ฟ ฟ ฟ	- ร - ฟ
- ด - ร	- ฟ - ช	- ฟ ฟ ฟ	- ร - ฟ				

THAI SONGKRAN

THAI SING Application 2024

Suchada Sowat

5.1.2 พัฒนา และประเมินคุณภาพแอปพลิเคชันต้นแบบสำหรับการฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ (Thai Traditional Kids Songs and Singing Application for Thai and Non-Thai Learners (THAI SING)) (วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2)

ผลการวิจัยพบว่า แอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ มีชื่อว่า “THAI SING” พัฒนาขึ้นเพื่อใช้สำหรับโทรศัพท์มือถือโดยรองรับทั้งระบบ iOS และ Android โดยแอปพลิเคชัน THAI SING มีรูปแบบเป็นแอปพลิเคชันต้นแบบ (Prototype) ที่ผู้ใช้งานสามารถดาวน์โหลดไปใช้งานได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ตามรูปแบบของแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษา โดยสามารถดาวน์โหลดผ่าน App Store (สำหรับระบบ iOS) และ Google Play (สำหรับระบบ Android)

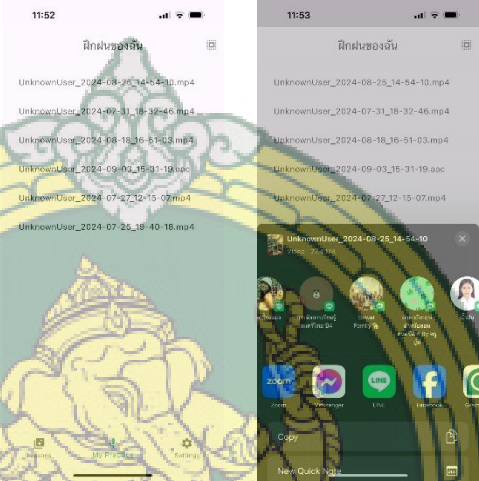
แอปพลิเคชัน THAI SING คือ แอปพลิเคชันต้นแบบสำหรับการเรียนขับร้องเพลงไทยด้วยตนเอง พัฒนาขึ้นโดยอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนขับร้องเพลงไทย และทีมพัฒนาแอปพลิเคชันมืออาชีพ โดยมีจุดประสงค์ให้ THAI SING เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนทั้งชาวไทย และชาวต่างชาติได้เรียนรู้และฝึกหัดการขับร้องเพลงไทยเบื้องต้นด้วยตนเองผ่านแอปพลิเคชันในแพลตฟอร์มโทรศัพท์มือถือที่สะดวกต่อการใช้งาน พร้อมมีเนื้อหาที่เข้าใจง่าย อีกทั้งยังได้เรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านเรื่องราวในเพลงไทยซึ่งเป็นเพลงที่แต่งขึ้นใหม่ มีเนื้อหาเกี่ยวกับเอกลักษณ์ของประเทศไทย วัฒนธรรมไทย ภาษาไทย และความเป็นไทยทำให้ผู้ใช้แอปนอกจากได้เรียนรู้การขับร้องเพลงไทยขั้นพื้นฐานแล้ว ยังได้รู้จักเรื่องราวของประเทศไทยได้อีกด้วย อันเป็นเป้าหมายหลักในการนำพาศิลปวัฒนธรรมไทยให้เป็นที่รู้จักในระดับโลก

‘THAI SING’ is an educational prototype self-learning mobile application which allows the user to study Thai classical singing (TCS). This app is a collaboration between by a professional Thai classical singing instructor and an application developer. THAI SING is suitable for both Thai and non-Thai learners. It aims to guide user to know, learn, and practice TCS by themselves and has many convenient app feature and accessible content about TCS. Moreover, the lyrics of the composed songs within the app contains valuable that will teach user about Thailand, Thai cultures, and the Thai language. The paramount intention of the developer team is to promote local Thai arts and culture to be known and acknowledged by global audiences.

แอปพลิเคชัน THAI SING มีตัวเลือกการใช้งาน ดังนี้

ตัวเลือก	รายละเอียด
การใช้งานเบื้องต้น	เมื่อผู้ใช้งานดาวน์โหลดแอปพลิเคชัน THAI SING ทั้งในระบบ iOS (ผ่าน App Store) และ Android (ผ่าน Google Play) และเริ่มเปิดใช้งานผ่านโทรศัพท์มือถือหรือแท็บเล็ต ผู้ใช้งานจะพบตัวเลือกทั้งสิ้น 3 ตัวเลือก ซึ่งเป็นภาษาอังกฤษ ได้แก่ 1) Lesson (บทเรียน) 2) My Practice (เริ่มฝึก) 3) Settings (ตั้งค่า) ผู้ใช้งานสามารถสร้างบัญชี (Account) การใช้งานแอปพลิเคชันของตนเองได้ โดยสามารถเลือกเปลี่ยนภาษาได้ที่ “แก้ไข” กดเลือกภาษาไทยหรืออังกฤษ จากนั้นเลือก “บันทึก” หน้าจอตั้งค่าจะเปลี่ยนเป็นภาษาไทยให้ท่านใช้งานแอปพลิเคชันต่อไป **ในกรณีที่ผู้ใช้งานไม่ต้องการสร้างบัญชีใช้งานและกรอกข้อมูลส่วนตัว หรือไม่ต้องการเปลี่ยนเป็นภาษาไทยในการใช้งาน ท่านสามารถเลือกตัวเลือกอื่น ๆ เพื่อเริ่มใช้งานแอปพลิเคชันได้เลย
Lesson (บทเรียน)	ตัวเลือก Lesson คือ บทเรียนที่ประกอบไปด้วยตัวอย่างเพลงที่ใช้ในการฝึกขับร้องเพลงไทย ประกอบไปด้วยเพลงที่ประพันธ์ขึ้นใหม่โดยผู้วิจัย (อาจารย์ ดร.สุชาดา โสวัตร) จำนวนทั้งสิ้น 6 เพลง โดยมีการเชื่อมโยงเนื้อหาไปสู่ YouTube โดยผู้เรียนสามารถเข้าไปชมตัวอย่างทั้งหมดผ่าน YouTube Chanel (THAI SING) เมื่อเข้ามาในตัวเลือก Lesson จะพบกับเพลงทั้งสิ้น 6 เพลง ได้แก่ 1) เพลงถิ่นเมืองไทย (This is Thailand) 2) เพลงไทยไหว้สวัสดี (Thai Wai Sawatdi) 3) เพลงธงไทย (Thai Flag) 4) เพลงพูดไทย (Speak Thai) 5) เพลงกราวผลไม้ไทย (Thai Fruits) 6) เพลงสงกรานต์ไทย (Thai Songkran)

ตัวเลือก	รายละเอียด
	เมื่อผู้ใช้งานกดเลือกเพลงใดเพลงหนึ่งเข้ามาแล้ว จะพบกับตัวเลือก 2 ตัวเลือก คือ 1) “MV” (Music VDO) คือ ภาพเคลื่อนไหวประกอบเพลงนั้น ๆ 2) “บทเรียน” (Lessons) อยู่ทางด้านซ้าย: เมื่อกดเลือกแล้วจะเป็นตัวอย่างการขับร้อง ร่วมกับวงดนตรีในเพลงนั้น ๆ โดยมีเนื้อเพลงประกอบอยู่ในวิดีโอที่ดูผ่าน YouTube 3) “เริ่มฝึก” (Practice) อยู่ทางด้านขวา: เมื่อกดเลือกแล้ว จะนำไปสู่หน้าจอการฝึกขับร้องเพลงนั้น ๆ ไปกับทำนองเพลงเปล่า หรือ คาราโอเกะ (Karaoke) พร้อมเนื้อร้องของเพลงนั้น ๆ ในหน้าจอการฝึก โดยมีลักษณะพิเศษ คือ ผู้ใช้งานสามารถเลือกตัวเลือกเพิ่มเติมระหว่างการฝึก ได้แก่ ไม่บันทึกเสียง (Off Recording) บันทึกเสียง (Voice Recording) และ บันทึกวิดีโอ (Video Recording)

ตัวเลือก	รายละเอียด
My Practice (ฝึกฝนของฉันทัน)	คือ ตัวเลือกที่เก็บรวบรวมไฟล์เสียง และไฟล์ภาพเคลื่อนไหวที่ผู้ใช้งานบันทึกไว้ตอนเริ่มฝึกของในแต่ละเพลง ในส่วนนี้นอกจากผู้ใช้งานจะสามารถเข้าไปชมและฟังพัฒนาการขับร้องของตนเองได้แล้ว ยังสามารถแบ่งปันข้อมูลเพลงที่ตนเองได้ฝึกขับร้องและบันทึกไว้ไปยังช่องทางต่าง ๆ เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook), ไลน์ (Line), อีเมล (email) เป็นต้น
Settings (ตั้งค่า)	ในตัวเลือกนี้ จะปรากฏตัวเลือกย่อยอีก 3 ตัวเลือก ได้แก่ 1) ข้อมูลส่วนตัว (Personal Info): ผู้ใช้งานสามารถสร้างบัญชีการใช้งานในแอปพลิเคชันได้ โดยการกรอกข้อมูล ได้แก่ ชื่อ และ อีเมล 2) ภาษา (Language): มีตัวเลือกภาษาไทย/อังกฤษ 3) แก้ไข (Edit): ผู้ใช้งานสามารถดัดแก้ไข เพื่กรอกข้อมูล และตั้งค่าทั้งหมดตามที่ต้องการในตัวเลือกนี้ 4) กิตติกรรมประกาศ (Acknowledgements): คือ รายชื่อนักดนตรีที่ร่วมบรรเลงและขับร้องในวิดีโอเพลงที่ใช้เป็นบทเรียนทั้งหมด พร้อมทั้งข้อมูลการได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาแอปพลิเคชัน THAI SING

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาแอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้อง การลงภาคสนามเยี่ยมชมสถานที่ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ และการศึกษาสื่ออื่น ๆ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้น จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมาเป็นแนวคิดในการประพันธ์เพลงไทยสำหรับเด็กที่สามารถเรียนรู้ได้ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ มีเนื้อหาสาระที่มุ่งเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้เป็นข้อมูลในแอปพลิเคชันที่ผู้วิจัยออกแบบแนวคิดไว้ และนำเสนอให้บริษัทพัฒนาแอปพลิเคชันในขั้นต่อมา เมื่อแอปพลิเคชันแล้วเสร็จ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองใช้งานและประเมินการใช้งานของแอปพลิเคชันโดยผู้ทรงคุณวุฒิในรูปแบบการอภิปรายกลุ่ม (Focus Group) เพื่อนำผลมาปรับปรุงพัฒนาแอปพลิเคชันในขั้นตอนสุดท้าย

ผลการวิจัยที่ได้รับ คือ แอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยที่มีชื่อว่า “THAI SING” ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีความรายละเอียดที่จำเป็นต้องคำนึงถึงค่อนข้างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการออกแบบการประพันธ์เพลงที่ใช้สอนขับร้องสำหรับชาวต่างชาติ ที่จำเป็นต้องสร้างบทร้องที่เข้าใจง่าย ใช้ภาษาไทยในระดับที่เหมาะสม เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้เรื่องการออกเสียงที่ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อความหมายทางศิลปวัฒนธรรมไทยที่เห็นได้ชัดผ่านเอกลักษณ์สำคัญของไทย ดังเช่นแนวคิดที่สอดคล้องกันของสุนทรา ศักดิ์ชัยสมบูรณ์ (2564) ในการศึกษา เรื่อง ความสำคัญของเพลงในการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติที่เล็งเห็นถึงปัจจัยในการเลือกเพลงที่ใช้ในการสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างชาติ ที่จำเป็นต้องสอดคล้องกับระดับของการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียน และการออกเสียงที่ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เนื้อหาที่มีความหมายดี จรรโลงใจ แสดงถึงความเป็นไทยผ่านเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมรูปแบบต่าง ๆ ที่อยู่ในเนื้อเพลงที่ใช้เป็นเนื้อหาในกาสอน

ในส่วนของการเนื้อหาสาระด้านองค์ประกอบดนตรีที่อยู่ในเพลงที่ผู้วิจัยประพันธ์ขึ้น พบว่า มีความจำเป็นต้องประพันธ์เพลงที่มีรูปแบบไม่ซับซ้อน มีโครงสร้างของการซ้ำทำนองที่ช่วยให้ผู้เรียนจดจำง่าย ติดหู นอกจากนั้น ในการประพันธ์ทำนองและคำร้อง ยังจำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องเชื่อมโยงกันของทำนองและบทร้อง ที่ยังรักษาเสียงวรรณยุกต์ที่แท้จริงของคำนั้น ๆ ในภาษาไทย เพื่อสื่อความหมายได้ถูกต้องและสอดคล้องกับทำนองของเพลงและทำนองที่อยู่ในเนื้อร้องแต่ละคำ ในส่วนนี้ผู้วิจัยจำเป็นต้องมีความพิถีพิถันในการประพันธ์เพลง แม้ว่าการขับร้องเพลงไทยจะมีเอกลักษณ์สำคัญ คือ การเอื้อน แต่ในการประพันธ์เพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติ การเอื้อนขั้นสูงอาจมีความซับซ้อนเกินไป และจำเป็นต้องอาศัยความรู้พื้นฐาน และระยะเวลาในการฝึกที่ค่อนข้างมากเพื่อให้ได้เอื้อนได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงประพันธ์เพลงที่มีลักษณะเป็นเพลงเนื้อเต็มเป็นสำคัญ และมีการใช้เพียง “เอื้อนตกต่ำ” เท่านั้นในเพลงที่ประพันธ์ขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น โดยมี

การประพันธ์คำร้องและทำนองไปพร้อมกัน เลือกใช้ระดับเสียงที่ไม่สูงจนเกินไป มีตัวโน้ตที่ไม่ซับซ้อน แต่ไม่ยากจนเกินไป ทำนองในเนื้อร้องมีความชัดเจน การใช้พยางค์เสียงที่ตรงตามคำร้องและทำนอง เช่น 1 พยางค์ของคำร้อง เท่ากับ 1 พยางค์เสียงดนตรี อย่างไรก็ตามยังคงมีลักษณะของคำร้องที่มีโน้ตมากกว่า 1 พยางค์เสียงใน 1 คำบ้างเล็กน้อย เพื่อให้คงความหมายของคำนั้นผ่านการรักษาเสียงของวรรณยุกต์ไทยไว้ให้ได้มากที่สุด และมีการปรับปรุงแนวทางการบรรจุคำร้องให้สอดคล้องกับทำนอง โดยเน้นการออกเสียงคำร้องที่ง่าย ไม่ใส่กลวิธีพิเศษชั้นสูงในการขับร้อง สามารถฟังได้ชัดเจนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ และสามารถทำได้ด้วยตัวเองผ่านการใช้งานแอปพลิเคชัน สำหรับแนวคิดการเลือกใช้คำร้องและทำนองในเพลงสำหรับเด็กนี้ มีความสอดคล้องกับแนวคิดบางส่วนของ ภัทรธีรา ดีสัว (2564) ที่ได้ศึกษา เรื่อง แนวทางการจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้เพลงไทย โดยวิเคราะห์องค์ประกอบดนตรีที่อยู่ในเพลงไทยสำหรับเด็ก ได้แก่ การร้องเนื้อเต็ม (การร้องโน้ต 1 ตัว ต่อเนื้อร้อง 1 พยางค์) และการร้องเนื้อเต็มแบบที่มีเอื้อนเล็กน้อย ตลอดจนการร้องโน้ตมากกว่า 1 ตัวต่อเนื้อร้อง 1 พยางค์

ในด้านการพัฒนาแอปพลิเคชัน ผู้วิจัยพบว่า ขั้นตอนในการพัฒนาแอปพลิเคชันจำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องของผู้ใช้งาน เนื้อหาสาระที่อยู่ในแอปพลิเคชัน ความสนใจของผู้ใช้งานในปัจจุบัน การนำเสนอเนื้อหาสาระที่มีคุณค่า ไม่ซ้ำซ้อนกับสิ่งที่เคยมีมา โดยผู้วิจัยได้ค้นพบว่า นอกจากการพัฒนาเนื้อหาสาระในแอปพลิเคชันที่เหมาะสม และตรงตามวัตถุประสงค์ในการวิจัยแล้ว ยังจำเป็นต้องคำนึงถึง การเข้าถึงข้อมูล ความง่ายในการใช้งานแอปพลิเคชัน โดยผู้วิจัยมุ่งออกแบบและพัฒนาแอปพลิเคชันร่วมกันกับบริษัทผู้พัฒนาเพื่อให้ได้แอปพลิเคชันที่ใช้งานง่าย มีสีสัน และภาพการนำเสนอที่ทันสมัย มีการประยุกต์ใช้ AI เข้ามาร่วมในการสร้างเนื้อหาสาระและการออกแบบภาพประกอบของแอปพลิเคชัน เพื่อให้ตอบสนอง และสอดคล้องกับความสนใจของผู้ใช้ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นเด็ก และผู้ที่สนใจทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยี และสื่อสังคมออนไลน์ที่หลากหลาย จากแนวคิดเรื่องความหลากหลายของช่องทางสื่อสังคมออนไลน์นี้ ทำให้ผู้วิจัยได้ออกแบบร่วมกันกับทีมพัฒนาแอปพลิเคชัน ในการสร้างช่องทางในการนำเสนอข้อมูลที่ผู้ใช้งานจำเป็นต้องมีส่วนร่วม และสามารถแบ่งปัน (share) ข้อมูลพัฒนาการด้านการเรียนรู้ของตนเองไปสู่ช่องทางอื่นของสื่อสังคมออนไลน์ ได้แก่ การสร้างตัวเลือกในการฝึกฝนที่สามารถบันทึกพัฒนาการการขับร้องได้หลากหลายรูปแบบ พร้อมทั้งสามารถแบ่งปัน และส่งต่อไปยังช่องทางต่าง ๆ ได้หลากหลาย เช่น เฟซบุ๊ก (Facebook) ยูทูบ (YouTube), ไลน์ (Line) อีเมล (Email) เป็นต้น จากแนวคิดดังกล่าว พบว่ามีความสอดคล้องกับแนวคิดของ ธนัตถ์ชัย เหลือรักษ์ (2560) ที่ได้ศึกษา เรื่อง แนวทางการใช้แอปพลิเคชันดนตรี เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ดนตรีในระดับประถมศึกษา โดยกล่าวถึงแนวทางการใช้แอปพลิเคชัน ไว้ มี 3 ด้าน ได้แก่ 1) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่คำนึงถึงแรงจูงใจของผู้เรียนให้ผู้เรียนสนุก รู้จักคุณค่าของดนตรี นำไปสู่การมีประสบการณ์ทางดนตรี เพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ดนตรี 2) คำนึงถึงความสอดคล้องระหว่างความสามารถของแอปพลิเคชันกับเนื้อหาสาระ ความสะดวกสบาย และความ

น่าสนใจในการใช้งาน และ 3) การจัดกิจกรรมดนตรี ที่สามารถสร้างผลงานผ่านสื่อออนไลน์ที่เป็นผลงานของผู้เรียน แต่จำเป็นต้องคำนึงถึงการละเมิดลิขสิทธิ์ และความสำคัญของทรัพย์สินทางปัญญา

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาแอปพลิเคชันฝึกขับร้องเพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อชาวไทยและชาวต่างชาติได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี พร้อมกับได้ข้อค้นพบอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นจากการศึกษาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การลงมือปฏิบัติจริง ทดลองใช้งาน ปรับปรุงพัฒนา และสรุปผล ตามแนวทางของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) แต่อย่างไรก็ดี ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของประเด็นต่าง ๆ ที่สามารถพัฒนาต่อยอดได้ในอนาคต ดังข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1) การเพิ่มกลุ่มผู้ใช้งานชาวต่างชาติ

แอปพลิเคชัน THAI SING ที่พัฒนาขึ้นในครั้งนี้มีตัวเลือกภาษาประกอบด้วย ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ แม้ว่าจะสามารถครอบคลุมกลุ่มผู้ใช้งานชาวต่างชาติได้โดยทั่วไป หากแต่ยังมีกลุ่มผู้ใช้งานอีกกลุ่มหนึ่ง คือ ชาวจีน ที่ปัจจุบันมีการขยายตัวของประชากรไปยังทั่วทุกมุมโลก ทั่วทุกศาสตร์อาชีพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มนักเรียน และนักศึกษาชาวจีนที่มีแนวโน้มเพื่อขึ้นอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น ในอนาคตการพัฒนาแอปพลิเคชันควรมีการพัฒนาตัวเลือกการใช้งานที่เป็นภาษาจีนเพิ่มเติมในอนาคต เพื่อรองรับการใช้งานของผู้ใช้งานชาวจีน หรือผู้ที่มีความถนัดในการใช้ภาษาจีนได้

2) การขยายการใช้งาน THAI SING สู่ระบบการศึกษา และทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

THAI SING เป็นแอปพลิเคชันที่สามารถเรียนรู้การขับร้องเพลงไทยเบื้องต้นด้วยตัวเอง ผู้ใช้งานสามารถเรียนรู้ และฝึกฝนได้ด้วยตัวเอง ผ่านเครื่องมือและช่องทางที่ทันสมัย ในส่วนนี้ ผู้วิจัยมีแนวคิดว่าจะควรมีการขยายผลการใช้แอปพลิเคชันไปสู่ระบบการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงควรมีการนำเสนอแอปพลิเคชันนี้สู่การใช้งานโดยนักเรียนภายใต้การดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อสอดคล้องกับการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีทั้งทักษะดิจิทัล และภาษาอังกฤษ และทักษะอื่นอีกมากมายที่สามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นได้โดยผ่านการใช้งานแอปพลิเคชัน THAI SING

3) การนำเสนอ THAI SING ในฐานะสื่อการเรียนรู้ที่บูรณาการกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่หลากหลาย

ด้วยเนื้อหาสาระ และรูปแบบการใช้งานของแอปพลิเคชัน THAI SING สามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้หลากหลายผ่านสื่อการเรียนรู้เพียงชิ้นเดียว กล่าวคือ THAI SING สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ทั้งในเรื่องศิลปะ (ผ่านการขับร้องเพลงไทย และการบรรเลงดนตรีไทย) สังคม (ผ่านการเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทยจากเพลง) ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ (ผ่านบทร้องที่มีความหมายสอดคล้องกันทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) ทักษะเทคโนโลยีดิจิทัล และการงานพื้นฐานอาชีพ (ผ่านการวิธีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองด้วยแอป

พลิเคชัน) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ยิ่งสำหรับแนวทางการจัดการศึกษาที่เน้นการบูรณาการสาระการเรียนรู้ และการปลูกฝังทักษะการเชื่อมโยงและการดำรงชีวิตในสังคมไทย และสังคมโลกของผู้เรียน อันมีความสำคัญต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ

4) การเพิ่มผู้ใช้งาน และประสัมพันธ์ประเทศไทยสู่สายตาชาวโลกผ่านเทคโนโลยี

THAI SING นอกจากจะเป็นแอปพลิเคชันที่พัฒนาขึ้นเพื่อการศึกษาเรียนรู้ด้วยตัวเองเป็นสำคัญ แต่ยังเป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติไทย ดังนั้น ควรมีการเพิ่มช่องทางการประสัมพันธ์ แอปพลิเคชันที่ได้สร้างขึ้น โดยหาช่องทางพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทั้งในภาครัฐและเอกชน ที่สนับสนุน และสานต่อการประชาสัมพันธ์แอปพลิเคชัน ควบคู่ไปกับการประชาสัมพันธ์ประเทศไทย โดยผู้วิจัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจสร้างเครือข่ายกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการต่างประเทศ เป็นต้น

ผู้วิจัยมีความมุ่งหวังอย่างยิ่งว่า ผลงานการวิจัยที่ได้ดำเนินการแล้วเสร็จในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา การพัฒนาและต่อยอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการสร้างความเข้าใจ และตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยทั้งในกลุ่มผู้ใช้งานชาวไทย และชาวต่างประเทศ เพื่อให้ชาวโลกได้รู้จัก และรับรู้ถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยผ่านแอปพลิเคชัน “THAI SING”

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กัญฐิตา โกมลพันธุ์. (2563). การพัฒนาชุดกิจกรรมร่างกายสร้างจังหวะโดยใช้เพลงไทยสำหรับเด็กเพื่อเสริมสร้างทักษะเครื่องกระทบขั้นพื้นฐานสำหรับครูประถมศึกษา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR).
<https://digital.car.chula.ac.th/cgi/viewcontent.cgi?article=5232&context=chulaetd>
- กาญจนา คชประเสริฐ. (2560). สังคีตการ: นิยาม ความหมายและปฏิวธ. *วารสารดนตรี และการแสดง*, 3(1), 97-110.
- กานต์พิชชา มะโน. (2564). การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคการสอนแบบ KWL PLUS วิชาภาษาไทยเรื่องการอ่านจับใจความที่มีต่อความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร*. 19(1), 68-88.
- คมชัดลีกออนไลน์. (2558, 30 ตุลาคม). สร้างจิตวิญญาณความเป็นไทยภารกิจครูอาสาจุฬาลงกรณ์. คมชัดลีกออนไลน์. <https://www.komchadluek.net/kom-lifestyle/216082>
- จิตต์ กาวี. (2562). เพลงไทยสากลสำหรับเด็กช่วงปี พ. ศ. 2482-2500. *วารสารกระแสวัฒนธรรม*, 19(35), 16-25.
- ชมพูนุช จุฑะเศรษฐ์ และสุรพงษ์ บ้านไกรทอง. (2556). แนวทางการสอนทฤษฎีดนตรีไทยสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. *วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 49(2), 1-10.
- ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2537). *หลักการของโคตยาสู่การปฏิบัติ: วิธีการด้านดนตรีศึกษาโดยการสอนแบบโคตยา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฏชา วรรณทะมาศ, พูนพิศ อมตยกุล, อนรรฆ จรรย์ยานนท์, และ ณัฐชา นัจจนาวากุล. (2565). เพลงขับร้องสำหรับเด็กไทย: กรณีศึกษาผลงานของนายฉันทน์ ขาวโละ. *วารสารดนตรีและการแสดง*. 8(1), 7-20.
- ดนิญา อุทัยสุข. (2556). เพลงข้างและเพลงแมงมุมลาย: การสืบทอดความนิยมของบทเพลงสำหรับเด็ก. *วารสาร ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 51(3):160-172.
- ท้วม ประสิทธิกุล. (2529). *หลักคีตศิลป์*. ศิลป์สนองการพิมพ์.
- ทิตนา แหมมณี. (2552). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แหมมณี. (2565). *การวิจัยเชิงคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนต์ชัย เหลือรักษ์, & ชิตพงษ์ ตรีมาศ. (2018). แนวทางการใช้แอปพลิเคชันดนตรีเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ดนตรีในระดับประถมศึกษา. *An Online Journal of Education*, 13(2), 190-204.

- ธนรัฐ อยู่เจริญสุข. (2564). เสียงเอื้อนในเพลงไทย. *Journal of Music and Performing Arts, Khon Kaen University*, 3(2), พฤษภาคม-มิถุนายน, 65-90.
- ธนรัตน์ กิ่งช้าง และ พินันทา ฉัตรวัฒนา. (2566). รูปแบบการเรียนรู้กิจกรรมเป็นฐานโดยใช้ไมโครเลิร์นนิ่งแบบมีปฏิสัมพันธ์ผ่านสื่อเสมือนจริง บนชุมชนการเรียนรู้ผ่านคลาวด์เพื่อเสริมสร้างทักษะการรู้ดิจิทัล. *วารสารวิชาการ ครุศาสตร์อุตสาหกรรม และวิศวกรรมศึกษา*. 14(1), 13-22.
- นวลทิพย์ เพิ่มเกษร. (2547). การสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยแก่ชาวต่างประเทศ. *วารสารวรรณวิทัศน์*, (4), 268-278.
- พงศ์ศักดิ์ สังขญาณุ. (2543). *วิเคราะห์บทร้อยกรองสำหรับเด็กไทย*. [รายงานการวิจัย]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- ภัทรธีรา ดีสัว และวิชฎาลัมพก์ เหล่าวานิช. (2566). การวิเคราะห์เพลงไทยที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัยจาก หนังสือเพลงสยามสำหรับเด็ก. *วารสารมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์*. 9(1), 89-103.
- ภัทรธีรา ดีสัว. (2564). แนวทางการจัดกิจกรรมดนตรีสำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้เพลงไทย. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR). <https://digital.car.chula.ac.th/cgi/viewcontent.cgi?article=6152&context=chulaetd>
- ภาณุภาค โมกขศักดิ์. (2558). การสืบทอดภูมิปัญญาด้านการขับร้องเพลงไทยของสำนักดนตรีหลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง). *วารสารมานุษยศาสตร์*, 22(1), 181-206.
- ยมโดย เพ็ญพงศา. (2542). *การอ่านทำนองเสนาะ เป็นพื้นฐานของการขับร้องเพลงไทย*. เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงปฏิบัติการดนตรีไทย เรื่อง การปรับปรุงดนตรีไทย โรงเรียนพิชัยรัตนาคาร จังหวัดระนอง. (เอกสารอัดสำเนา)
- ยุทธนา ฉัพพรรณรัตน์. (2562). พัฒนาการหลักสูตรและการเรียนการสอนดนตรีไทยศึกษาของประเทศไทย. *วารสารเซนต์จอห์น*, 22(31), 281-301.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพฯ: นามมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2549). *สารานุกรมศัพท์ดนตรีไทย ภาคประวัติเพลงเกร็ดและเพลงละคร* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: บริษัทฟิล์ม จำกัด
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2550). *สารานุกรมศัพท์ดนตรีไทย ภาคประวัติเพลงเกร็ดและเพลงละคร*. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน

- รุ่งอรุณ ไสยโสภณ. (2552). *การเรียนรู้ด้วยตัวเอง (Self-Directed Learning: SDL)*. เอกสารสาระหลักการและแนวคิดประกอบการดำเนินงาน กศน: คัมภีร์ กศน.
- เรือนขวัญ พลฤทธิ์, อนิรุทธิ์ สติมัน, สมหญิง เจริญติตรกรรม, และสุรพล บุญลือ. (2564). การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานวิชาวิทยาการคำนวณ เรื่อง การเขียนโปรแกรมภาษา Python ที่มีต่อความสามารถในการเขียนโปรแกรมและผลงานการเขียนโปรแกรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 19(1), 345-366.
- ลูเชีย ทังสุพานิช และเจริญใจ สุนทรวาทิน. (2526). *เพลงสยามสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ:คราฟท์แมทเพรส.
- สิริธร บุญประเสริฐ. (2015). การพัฒนาแอปพลิเคชันเพื่อการศึกษาบนอุปกรณ์พกพาร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐานวิชาวิทยาศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)*, 8(1), 664-678.
- สุนันทา ศักดิ์ชัยสมบูรณ์. (2022). ความสำคัญของเพลงในการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ. *วารสารมนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ บำรุง สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์*, 16(1), 86-124.
- สำนักงานมาตรฐานอุดมศึกษา สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2545). *เกณฑ์มาตรฐานดนตรีไทย พ.ศ.2544*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *เอกสารสาระหลักการและแนวคิดประกอบการดำเนินงาน กศน: คัมภีร์ กศน*.
- เหล็กรักษ์ ธนัตชัย. (2560). แนวทาง การใช้แอปพลิเคชันดนตรีเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้ดนตรีในระดับประถมศึกษา. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR). <https://cuir.car.chula.ac.th/bitstream/123456789/59853/1/5983325927.pdf>
- อมรรักษ์ สวนจุผล, ปิยะ กล้าประเสริฐ, กันศิริ ปฏีมา. (2560). นวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. *Journal of Humanities and Social Sciences Valaya Alongkorn*, 12(3).
- อานันท์ นาคคง. (2564). หนูรู้จักช้างหรือเปล่า หนูรู้จักขึ้นหรือเปล่า. *วารสารวัฒนธรรม*. กรมส่งเสริมวัฒนธรรม.

English

- Appadurai, A. (1996). *Modernity at Large Cultural Dimensions of Globalization*, Minneapolis: University of Minnesota Press.
- Ballot, G., & Taymaz, E. (1997). The dynamics of firms in a micro-to-macro model: The role of training, learning and innovation. *Journal of evolutionary economics*, 7(4), 435-457.
- Bluestine, E. (2000). *The ways children learn music: An introduction and practical guide to music learning theory*. GIA Publications.
- Chang, Y. H., & Ko, C. B. (2017). A Study on the Design of Low-Code and No Code Platform for Mobile Application Development. *International journal of advanced smart convergence*, 6(4), 50-55.
- Gavee, J. (2018). เพลงไทยสากลสำหรับเด็กช่วงปี พ. ศ. 2482-2500. *Journal of Cultural Approach*, 19(35), 16-25.
- Knowles, M. (1975). *Self-directed learning: a guide for learners and teachers*. New York: Association Press.
- Latartara, J. (2012). The Timbre of Thai Classical Singing. *Asian Music*. 43(2), 88-114.
- Powell, J. L., & Steel, R. (2011). Revisiting Appadurai: Globalizing scapes in a global world– The pervasiveness of economic and cultural power. *International Journal of Innovative Interdisciplinary Research*, 1(1), 74-80.
- Sowat, S. (2018). *Thai Classical Music for the Phrommas Episode in Khon Performance* [Unpublished Doctoral Thesis]. University of York.
- Swangviboonpong, D. (2003). *Thai Classical Singing: Its History, Musical Characteristics, and Transmission*. London: Ashgate.
- Tanese-Ito, Y (1988). The relationship between speech-tones and vocal melody in Thai court song. *Musica Asiatica* 5, Richard Widdess, ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Thai Music Circle in the UK. (2018). *About TMC*. <https://www.thaimusiccircle.org/about>
- Zerger, A., Bishop, I. D., Escobar, F., & Hunter, G. J. (2002). A self-learning multimedia approach for enriching GIS education. *Journal of Geography in Higher Education*, 26(1), 67-80.